

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี
จังหวัดสิงห์บุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
ศิริวรรณ สุรินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2548

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี
จังหวัดสิงห์บุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

ศิริวรรณ สุวินท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี
จังหวัดสิงห์บุรี

บทคัดย่อ
ของ
ศิริวรรณ สุรินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2548

ศิริวรรณ สุวินท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง , รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกองค์ประกอบเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และความถนัดทางกลไกของร่างกาย องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครองฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และ ความคาดหวังของผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 จำนวน 286 คน เป็นนักเรียนชาย 7 คน และเป็นนักเรียนหญิง 279 คน ปีการศึกษา 2547 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์แบบการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14})ลักษณะกายภาพทางการเรียน(X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{17})

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี 11 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) อาชีพผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ (X_4) อาชีพเกษตรกรรม ประมง(X_5) อาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) ความคาดหวังของผู้ปกครอง : ให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (X_8) ความไม่คาดหวังของผู้ปกครอง : ให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (X_9) บุคลิกภาพ (X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) และความถนัดทางกลไกของร่างกาย (X_{13})

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี 4 องค์ประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

เพื่อน (X_{17}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) และลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ตัวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจได้ ร้อยละ 42.30

4. สมการที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่

4.1 สมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 45.593 + 1.184 X_{16} + .377 X_{17} - .378 X_{12} + .239 X_{11}$$

4.2 สมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในรูป
คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .490 X_{16} + .155 X_{17} - .171 X_{12} + .142 X_{11}$$

FACTORS AFFECTING ON DECISION MAKING TO STUDY BUSINESS COMPUTER OF
STUDENTS OF VOCATIONAL CERTIFICATE LEVEL OF SINGBURI
VOCATIONAL COLLEGE IN SINGBURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
SIRIWAN SUWIN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2005

Siriwan Suwin. (2005). *Factors Affecting on Decision Making to study Business Computer of Students of Vocational Certificate Level of Singburi Vocational College in Singburi Province*. Master thesis, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist. Prof. Pannarat Ploylearmsang , Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purposes of this research were to study the factors affecting on decision making to study business computer of students of vocational certificate level of Singburi Vocational College in Singburi Province. The factors were divided into 3 dimensions , first of them was personal factor : gender, personality, future orientation, learning achievement, learning motivation and aptitude : psychomotor domain ,second of them was family factor : parents' occupation, socioeconomic status, interpersonal relationship between students and their parents and parents' expectation , third of them was factor environmental factor : physical learning atmosphere, interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer group.

The 286 samples were the students of vocational certificate level in academic year 2004. All of them were 7 males and 279 females. The instruments was factors affecting on decision making to study business computer of students questionnaires. The data was analysed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among decision making to study business computer and the following factors : learning achievement (X_3) , future orientation (X_{11}) , interpersonal relationship between students and their parents (X_{14}) , physical learning atmosphere(X_{15}) , interpersonal relationship between students and their teachers (X_{16}) , interpersonal relationship between students and their peer group (X_{17}) at.01 level.
2. There were no significantly correlation among decision making to study business computer and the following factors : male (X_1) female (X_2) parents' occupation ; government official / enterprise (X_4) agriculture/fishry (X_5) employee/hireling (X_6) socioeconomic status (X_7) parents' expectation ; expect to study Business Computer (X_8) unexpect to study Business Computer (X_9) personality (X_{10}) learning motivation (X_{12}) and aptitude : psychomotor domain (X_{13})

3. Factors affecting on decision making to study business computer ranking from the most to the least effects were 4 factors : interpersonal relationship between students and their teachers (X_{16}) interpersonal relationship between students and their peer group (X_{17}) learning motivation (X_{12}) future orientation (X_{11}). These factors could predicted students decision making to study business computer about the percentage of 42.30

4. The predicted equation of decision making to study business computer were significantly predictor at .01 level. They could showed in the following predicted equations :

4.1 The predicted equation of decision making to study business computer equations in term of raw score were as :

$$\hat{Y} = 45.593 + 1.184 X_{16} + .377 X_{17} - .378 X_{12} + .239 X_{11}$$

4.2 The predicted equation of decision making to study business computer equations in term of standardized score were as :

$$Z = .490 X_{16} + .155 X_{17} - .171 X_{12} + .142 X_{11}$$

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี
จังหวัดสิงห์บุรี

ของ
นางสาวศิริวรรณ สุวินท์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ชูชีพ อ่อนโคกสูง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เจริญ กิ่งทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ชูชีพ อ่อนโคกสูง และ อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแนวคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ดร.ณิ ญาณวัฒนา ที่กรุณาอนุญาตให้ทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทองเปลว ยอดขำ อาจารย์กัลยา ชูติวัตร และ คุณพัชรพร อ่ำจัน ที่ช่วยประสานงาน ขอขอบคุณอาจารย์อัญชลี ละอองพาว ที่กรุณาสละเวลาช่วยเหลือให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล และ ขอขอบใจ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ที่ให้ความร่วมมือและสละเวลาในการตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตลอดหลักสูตร และขอบคุณเพื่อนๆ สาขาจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจที่ดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา นายสมชัย สุรินทร์ และมารดา นางประคอง สุรินทร์ ผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างกับลูก ทั้งชีวิต สติปัญญา ความรัก กำลังใจ ตลอดมา ประโยชน์อันใดที่ได้รับจากการทำปริญญานิพนธ์นี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อ แม่ อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

ศิริวรรณ สุรินทร์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
สมมติฐานการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียน	
สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียน	
สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียน	
สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.....	26
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ.....	28
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ.....	34
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	36
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	38
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	41
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	43
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	44
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	47
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัด.....	48
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความถนัด.....	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัด.....	55
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง.....	56
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง.....	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง.....	56
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	58
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	60
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	62
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	62
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	63
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	64
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	64
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	65
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน.....	66
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน.....	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน.....	68
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	69
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	70
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	71
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	71
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	73
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี.....	74

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	76
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	91
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	101
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
อภิปรายผล.....	104
ข้อเสนอแนะ.....	112
บรรณานุกรม.....	114
ภาคผนวก.....	126
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	157

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรที่ เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และบุคลิกภาพ.....	95
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	96
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่ส่งผล ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.....	98
4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ	99
5 แสดงองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ต่อการตัดสินใจเลือก เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	100

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันคอมพิวเตอร์กำลังมีบทบาทสำคัญอย่างมากในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ สังคมยุคข่าวสารที่การติดต่อสื่อสารถึงกันสามารถทำได้อย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย อีกทั้งข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ ได้ถูกจัดเก็บไว้บนสื่อที่สามารถสืบค้นได้ง่ายและรวดเร็ว (อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่งและคณะ.2541:91) คอมพิวเตอร์จึงเป็นเทคโนโลยีขั้นสูงที่มีคุณค่ามหาศาลที่เข้ามามีบทบาทในเกือบทุกวงการ แนวโน้มการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์นับวันจะมีมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการเตรียมความพร้อมสำหรับบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์จึงเป็นสิ่งจำเป็นกับทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวงการธุรกิจสนใจนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้งานกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากการขยายตัวและการแข่งขันของธุรกิจเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในเชิงการค้า และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้าด้วยความรวดเร็ว นอกจากนี้ การพัฒนาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ซึ่งนับวันจะมีราคาถูกลงในขณะที่ค่าจ้างแรงงานมีอัตราสูงขึ้น คอมพิวเตอร์จึงเข้ามามีบทบาท ในการช่วยแก้ปัญหาให้กับผู้ประกอบการ เป็นการประหยัดแรงงานคนให้มีเวลาทำงานด้านวิเคราะห์มากขึ้น (กุลยา นิมสกุล.2535 : 2-21) ด้วยเหตุนี้จึงมีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาประยุกต์ใช้ในธุรกิจทุกสาขา รวมถึงงานราชการ การศึกษา และศาสนาด้วย(ครรชิต มัลย์วงษ์.2533:15)

ด้านการศึกษา นั้น คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในด้านต่างๆ โดยแบ่งตามลักษณะการใช้งาน ได้แก่ การบริหารการศึกษา การวิจัย การเรียนการสอน และการบริหาร โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา คอมพิวเตอร์จึงถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนใน 2 แนวทาง คือ การเรียนการสอนเกี่ยวกับความรู้ทางคอมพิวเตอร์โดยตรง และการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ (ไพศาล มงคลเสารัฐ.233:36) นอกจากนี้ยังได้มีการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนและจัดการศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์กันอย่างจริงจัง โดยบรรจุวิชาคอมพิวเตอร์เข้าไว้เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนซึ่งเป็นทั้งวิชาหลัก(วิชาบังคับ) หรือวิชาเลือก เพื่อนำมาใช้พัฒนาคุณภาพงานด้านต่างๆ รวมทั้งการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันอีกด้วย

การจัดการเรียนการสอนของอาชีวศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เป็นการศึกษาวิชาชีพแขนงหนึ่งตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545 ของกระทรวงศึกษาธิการ จัดอยู่ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม จัดเป็นสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีหลักสูตรเฉพาะของตน ผู้ที่เลือกเรียนในสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจนี้ จะได้รับความรู้ ความเข้าใจระบบคอมพิวเตอร์ จัดการและแก้ไขปัญหาในระบบคอมพิวเตอร์ เขียนโปรแกรมขนาดเล็ก ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานธุรกิจ ใช้ระบบเครือข่ายในการปฏิบัติงานและสร้างเว็บเพจ (กระทรวงศึกษาธิการ.2545: 1-9) ซึ่งนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจนี้ จะมีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทั้งทฤษฎีและการ

ประยุกต์ใช้ ทำให้สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีผู้สนใจเข้าศึกษามากขึ้นทุกปี ทั้งนี้สืบเนื่องจากความต้องการของตลาดแรงงานที่มีมากขึ้น

จากการที่ผู้วิจัยรู้จักกับอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 3 คน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นจำนวนมาก จากสถิติการจัดการเรียนการสอนปรากฏว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 หลังจากสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ในแต่ละปีการศึกษานักเรียนมีความสนใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด จะเห็นได้ว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่ได้ตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจแล้วนั้น มีห้องเรียนจำนวน 4 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 9 ห้องเรียน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน นักเรียนมีความสนใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นเพื่อต้องการทราบถึงปัญหาและใช้เป็นแนวทางในการวิจัย กับนักเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 23 คน นักเรียนชั้นปีที่ 2 จำนวน 38 คน และนักเรียนชั้นปีที่ 3 จำนวน 22 คน โดยการใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ และผลการสำรวจมีรายละเอียดดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่นี้มีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคืออะไร” นักเรียนชั้นปีที่ 1 พบคำตอบมากที่สุด คือ ปัญหาด้านการเรียนคอมพิวเตอร์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 ได้แก่ วิชาคอมพิวเตอร์ยากเกินไป ทำรายงานส่งไม่ทัน เรียนบางรายวิชาไม่เข้าใจ ปัญหาความเครียดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ได้แก่ เรื่องครอบครัว ไม่มีปัญหาจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 นักเรียนชั้นปีที่ 2 พบคำตอบมากที่สุด คือ ปัญหาการเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 86.84 ได้แก่ วิชาโปรแกรมฐานข้อมูลยากเกินไป เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน ส่งรายงานอาจารย์ไม่ทัน ปัญหาด้านอื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ได้แก่ เครียดเรื่องความรัก มาเรียนสาย เข้าเรียนไม่ทัน นักเรียนชั้นปีที่ 3 พบคำตอบมากที่สุด คือ ปัญหาการเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 ได้แก่ วิชาคอมพิวเตอร์ยากเกินไป เรียนไม่เข้าใจ ทำรายงานส่งไม่ทัน ปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55 ได้แก่ เพื่อนไม่พูดด้วย

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “นักเรียนคิดว่าปัญหานั้นเกิดจากสาเหตุใด” นักเรียนชั้นปีที่ 1 คำตอบที่พบ จากปัญหาการเรียนด้านคอมพิวเตอร์ สาเหตุ คือ อาจารย์สั่งงานมากเกินไป ไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีวิชาที่เรียนมากเกินไปต่อวัน เกิดจากตัวเองที่ไม่ตั้งใจเรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 69.57 ปัญหาความเครียดสาเหตุ คือ ทะเลาะกับทางบ้าน เกิดความไม่เข้าใจในครอบครัวจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ไม่ตอบคำถามว่าเกิดจากสาเหตุใด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 นักเรียนชั้นปีที่ 2 คำตอบที่พบ จากปัญหาการเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาเหตุ คือ หนีเรียน ไม่ฟังอาจารย์สอน ไม่มีคอมพิวเตอร์ อาจารย์สั่งงานมากเกินไป อาจารย์สอนเร็ว จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 86.84 ปัญหาด้านอื่นๆสาเหตุ คือ ทะเลาะกับแฟน รถประจำทางมีน้อย ตื่นสาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 นักเรียนชั้นปีที่ 3 คำตอบ

ที่พบ จากปัญหาด้านการเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจสาเหตุ คือ ไม่ตั้งใจเรียน บางวิชาที่เรียน การเขียนโปรแกรมยากเกินไป อาจารย์สั่งงานมากเกินไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 ปัญหาการปรับตัวกับเพื่อนสาเหตุ คือ ทะเลาะกับเพื่อน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น พบว่า นักเรียนมีปัญหา ด้านการเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด สาเหตุ ได้แก่ วิชาที่เรียนเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ยากเกินไป ทำรายงานส่งไม่ทัน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่เข้าใจในวิชาที่เรียน วิชาคอมพิวเตอร์ยากเกินไป ไม่ฟังอาจารย์สอน ไม่มีคอมพิวเตอร์ หนีเรียน และไม่มีพื้นฐานการเรียนด้านคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กับนักเรียนจำนวน 20 คน โดยคำถามข้อที่ 1 ถามว่า **“นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใด จึงตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ”** พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มักจะเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจถึงแม้ว่าจะต้องเจอปัญหาในการเรียน โดยคิดว่า เมื่อเรียนจบออกไปจะสามารถเข้างานได้ง่ายในอนาคต เป็นสาขาที่น่าสนใจ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ความต้องการวิชาชีพนี้มีแนวโน้มสูง มีความถนัด และพ่อแม่หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เลือกเรียน และคำถามข้อที่ 2 ถามว่า **“นักเรียนคิดว่าจะได้รับประโยชน์ใดจากการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ”** คำตอบที่พบ คือ ทำให้มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์มากขึ้น มีทักษะ นำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ และเพื่อที่จะนำความรู้ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นอีกด้วย

จากการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่าคอมพิวเตอร์มีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพื่อที่นักเรียนจะได้เป็นบุคคลที่มีโอกาสพร้อมในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันที่ยังมีความต้องการบุคคลที่มีความสามารถ และมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ ดังนั้นการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจจึงเป็นปัญหาของนักเรียนอย่างหนึ่ง ดังที่ อโณทัย พึ่งทองหล่อ (2543 : 25) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกสิ่งหนึ่งจากหลายๆสิ่ง หรือเลือกที่จะปฏิบัติทางใดทางหนึ่งจากหลายๆทางที่มีอยู่ สิ่งหรือวิธีการที่เลือกนั้นย่อมได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่าถูกต้อง เหมาะสม หรือดีที่สุด และตรงกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ และจากผลการวิจัยของ กิตติพงษ์ พนมวัน ณ อยุธยา (2531: 37) ได้ศึกษาสภาพความต้องการ และปัญหาของการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและนักศึกษาเห็นว่าความต้องการในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษานั้น จะมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งโรงเรียนยังต้องการอาจารย์ ที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และ สว่างจิตร พัทธมณีปกรณ์ (2541:78) ได้ศึกษา เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสถาบันราชมงคล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ อยู่ในระดับมาก โดยมีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ เป็นเหตุจูงใจสูงสุด รองลงมาคือ เหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ด้วยความต้องการ

ในการใช้คอมพิวเตอร์มีแนวโน้มที่สูงขึ้นและเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง มีความก้าวหน้า ถึงแม้ว่า จะต้องพบกับปัญหาการเรียนในด้านต่างๆ ในขณะที่กำลังศึกษา แต่ในการเลือกศึกษาต่อด้าน คอมพิวเตอร์ก็ยังมีสูงมาก ซึ่งในการที่จะเลือกเรียนวิชาใดนั้น จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในด้าน ต่างๆเป็นประการสำคัญในการประกอบการตัดสินใจ เช่นความสามารถ ความถนัดของตนเอง บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้านสิ่งแวดล้อม กับ การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ นักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทาง แก้ไขปัญหาทางการศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนมีการตัดสินใจเลือกเรียนให้ตรงตาม ความต้องการ สอดคล้องและเหมาะสมกับการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในภายหลัง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2547 จำนวน 286 คน เป็นชาย 7 คน เป็นหญิง 279 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 บุคลิกภาพ
 - 1.1.3 ลักษณะมุ่งอนาคต
 - 1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1.6 ความถนัดทางกลไกของร่างกาย
- 1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
 - 1.2.4 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 1.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมายถึง การคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกเรียนได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง โดยนักเรียนได้พิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและข้อมูลทางการศึกษา เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านเป้าหมายหรือจุดประสงค์ หมายถึง การคาดหวังของนักเรียนในเรื่องการศึกษาไว้ล่วงหน้า มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อ เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ หรือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ตั้งความหวัง หรือมีเป้าหมายทางการศึกษาในอนาคตและจะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

1.2 ด้านความเชื่อและค่านิยม หมายถึง นักเรียนมีความคิด มีความรู้ความเข้าใจ และเล็งเห็นคุณประโยชน์ของการศึกษาที่มีต่อการประกอบอาชีพ ที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน เชื่อว่าการตัดสินใจเลือกเรียนจะทำให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการทำงานในอนาคต

1.3 ด้านความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความต้องการของ

นักเรียนในการตัดสินใจเลือกเรียนเพื่อให้ได้ซึ่งความสำเร็จและมีการคาดหวังผลจากการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพในอนาคต มีความต้องการได้รับเกียรติยศ ชื่อเสียงจากการศึกษาหรือการทำงาน มีความคิด และความต้องการในเรื่องรายได้ เมื่อสำเร็จการศึกษา

1.4 ด้านความสามารถ หมายถึง นักเรียนมีสติปัญญาดี มีความรู้ความสามารถเพียงพอ มีความมานะพยายามในการศึกษา มีโอกาสและได้รับการสนับสนุนในการตัดสินใจเลือกเรียน

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปี บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

2.1.2 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงความคิด ความรู้สึก เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆในการดำรงชีวิต ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.2.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่รักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความก้าวหน้า โกร่งง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.2.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะของบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆอดทนและรอคอยได้

2.1.3 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่อนาคตข้างหน้าของนักเรียนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถหางานได้ง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.3.1 ด้านการคาดการณ์ไกลและการตัดสินใจ ได้แก่ ความสามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ และการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2.1.3.2 ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน ได้แก่ การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.3.3 ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติ การรอคอยและความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต ได้แก่ การรู้จักเลือกกระทำและรอคอยผลที่

อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนที่แสดงผลเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ในภาคเรียนต้นปีการศึกษา 2547

2.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวางพยายามหาวิธีการต่างๆในการแก้ปัญหา เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ

2.1.6 ความถนัดทางกลไกของร่างกาย หมายถึง ความสามารถในการใช้ตาและมือ ประสานกันให้ได้ผลงานที่ถูกต้อง ในการวัดแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.1.6.1 แบบคล่องแคล่วในการใช้สายตา

2.1.6.2 แบบทักษะการใช้มือ

2.1.6.3 แบบความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองและความคาดหวังของผู้ปกครอง มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.1.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

2.2.1.2 เกษตรกรรม/ประมง

2.2.1.3 รับจ้าง/ลูกจ้าง

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือของผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง และการปฏิบัติของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.2.3.1 การปฏิบัติของนักเรียนต่อบิดามารดาหรือ

ผู้ปกครอง ได้แก่ เคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน ปรึกษาปัญหาส่วนตัวและการเรียน มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นภายในครอบครัว และช่วยเหลืองานบ้าน

2.2.3.2 การปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อ

นักเรียน ได้แก่ ให้ความรักความอบอุ่น ให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัวและการเรียน รับฟังเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบในเรื่องส่วนตัว และมีอิสระตามความเหมาะสม

2.2.4 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง ความต้องการหรือการ

ตั้งเป้าหมายของผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของนักเรียน เมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแล้ว โดยวัดจากความรู้สึกของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัว ได้แก่

2.2.4.1 คาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพด้านสาขางาน

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.2.4.2 ไม่ได้คาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพด้านสาขางาน

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่

2.3.1.1 สถานที่เรียน หมายถึง ภายในห้องเรียน และห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ มีอากาศถ่ายเท เป็นระเบียบเรียบร้อย มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณของนักเรียน

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียน หมายถึง ปริมาณของสื่ออุปกรณ์การเรียนด้านคอมพิวเตอร์มีเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนครูและนักเรียน มีความทันสมัยและมีคุณภาพในการใช้งาน

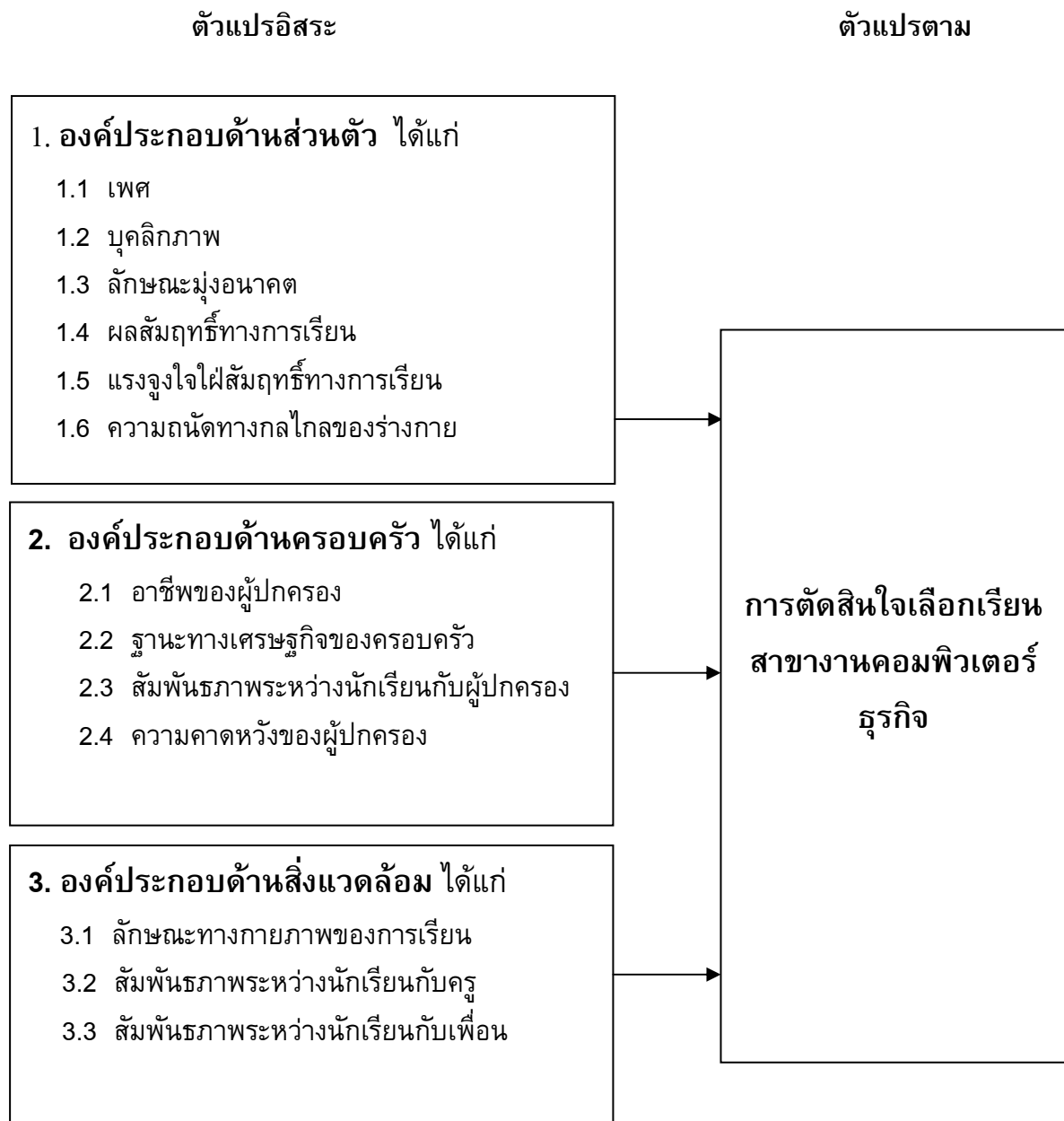
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูและการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การตั้งใจเรียน การขอคำแนะนำ การซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน การให้ความเคารพเชื่อฟัง และการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความอบอุ่น การเอาใจใส่ ตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเอง และดูแลให้คำปรึกษานักเรียนเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความเต็มใจ

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนม การชักชวนให้เลือกเรียนด้วยกัน การทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการ

ตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
 - 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
 - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัดทางกลไกของร่างกาย
 - 2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความถนัดทางกลไกของร่างกาย
 - 2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัดทางกลไกของร่างกาย
 - 2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง
 - 2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง
 - 2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง
 - 2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
 - 2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
 - 2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
 - 2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - 2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

- 2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 2.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน
 - 2.10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน
 - 2.10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน
- 2.11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
 - 2.11.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
 - 2.11.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- 2.12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 2.12.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 2.12.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

1.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

“การตัดสินใจ” มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ชูลและคณะ (Shull and Others. 1970:31) ให้คำนิยามว่า “การตัดสินใจ” คือ กระบวนการใช้ความคิด สถิติของมนุษย์ที่ผูกพันกับปรากฏการณ์ อันเกิดจากบุคคลและสังคม การตัดสินใจมีพื้นฐานบนสมมติฐานของข้อเท็จจริง ที่มีคุณค่าและครอบคลุมตัวเลือกที่ได้รับการเลือกสรรแล้วจากตัวเลือกอื่นๆ ตามความมุ่งหมายที่ต้องการ

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2521 : 208) กล่าวว่า การตัดสินใจ เป็นการเลือกจากตัวเลือกหรือทางออกหลายๆทาง และพยายามเลือกตัวเลือกหรือทางออกที่ดีที่สุด

แสง รัตนมงคลมาศ (วรรณิ์ สอนพานิช.2546:15 ; อ้างอิงจาก แสง รัตนมงคลมาศ. 2542) ให้ความหมายของคำว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกบนทางเลือกทางเลือก (Choice of Alterantive) ซึ่งทางเลือกนั้นจะต้องมี

1. ทางเลือกหลายทาง หากมีทางเลือกทางเดียวไม่ถือว่าเป็นการตัดสินใจ
2. ต้องใช้เหตุผลประกอบการพิจารณา โดยใช้ข้อมูลตัวเลขต่างๆมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจด้วย
3. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าการตัดสินใจนั้นทำไปเพื่ออะไร

อโณทัย พึ่งทองหล่อ (2543 : 25) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกสิ่งหนึ่งจากหลายสิ่ง หรือเลือกที่จะปฏิบัติทางใดทางหนึ่งจากหลายๆทางที่มีอยู่ สิ่งหรือวิธีการที่เลือกนั้นย่อมได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่าถูกต้อง เหมาะสม หรือดีที่สุด และตรงกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

จากความหมายของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกจากตัวเลือกหรือทางออกหลายๆทาง มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน โดยผ่านกระบวนการใช้ความคิด ประกอบการตัดสินใจ

1.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียน

มาร์ติน แคทซ์ (พรณี เกษกมล. 2531 : 28-29 ; อ้างอิงจาก Katz.1963) เป็นสมาชิกของสำนักบริการทดสอบทางการศึกษา แนวคิดของเขามีอิทธิพลต่อนักวิชาการและได้เสนอแนะว่าการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนหรืออาชีพ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ควรเริ่มต้นด้วยการตรวจสอบค่านิยมของตนเอง สำรวจค่านิยมที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. มิติ ได้แก่ รายได้ดี การช่วยเหลือคนอื่น ความมีชื่อเสียง การเป็นตัวของตัวเอง การใช้สติปัญญา ฯลฯ

2 . ขนาด ได้แก่ จำนวนหรือระดับของค่านิยม เช่น เงินเดือนมีหลายระดับ

3. ความสำคัญ ได้แก่ การให้น้ำหนักค่านิยม เช่น ให้ความสำคัญหรือมีค่านิยมเรื่องเงินเดือนมากกว่าความเป็นตัวของตัวเอง

ขั้นที่ 2 คือ การกำหนดตัวเลือกกว่าเรามีตัวเลือกอะไรบ้าง ขั้นตอนนี้จะทำได้สะดวกขึ้นถ้ากำหนดตัวเลือกเฉพาะกลุ่มหรือเป็นตัวเลือกแบบเดียวกัน เช่น จะเลือกศึกษาต่อหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแล้ว ตัวเลือกอาจเป็นการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (2 ปี) หรือศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี (4ปี)

ขั้นที่ 3 คือ การให้คะแนนในแต่ละเรื่องของค่านิยม การให้คะแนนตามใจตนเอง มีการประเมินโดยใช้ตัวเองเป็นหลักตามน้ำหนักค่านิยม แต่เมื่อรวมคะแนนตามความสำคัญของแต่ละข้อ ความสำคัญ ทุกข้อรวมกันจะได้เท่ากับ 100 คะแนน

ขั้นที่ 4 คือ การกำหนดสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวเลือก แคทซ์ ได้ใช้มาตรฐานแค่ 5 สเกล เช่น สัมประสิทธิ์ เป็น 5, 4, 3, 2, 1 สัมประสิทธิ์จะเป็นค่าที่แสดงว่า คนในอาชีพที่แต่ละแผนหรือแต่ละตัวเลือกจะได้รับขนาดของค่านิยมที่ต้องการ โดยกำหนดว่า

5 มีค่ามากกว่าร้อยละ 92

4 มีค่าระหว่างร้อยละ 69-92

3 มีค่าระหว่างร้อยละ 33-68

2 มีค่าระหว่างร้อยละ 9-32

1 มีค่าน้อยกว่าร้อยละ 9

ขั้นที่ 5 คือ การนำค่าสัมประสิทธิ์มาคูณกับคะแนน เป็นช่องความสำคัญ ใส่ผลที่ได้ในช่องผลของแต่ละตัวเลือกแล้วหาค่าผลรวมของค่านิยมในแต่ละตัวเลือก ตัวเลือกใดได้ผลรวมสูงสุดแสดงว่าน่าจะตัดสินใจเลือกนั้น

ขั้นที่ 6 คือ สำหรับโรงเรียนที่ได้รับคะแนนจากการทดสอบ หรือมีบันทึกผลวิชาการสามารถหาความน่าจะเป็นของความสำเร็จแต่ละตัวเลือกได้ อาจนำค่าความน่าจะเป็นนี้คูณกับผลรวมของค่านิยม จะได้ดัชนีความคาดหวัง ถ้าดัชนีความคาดหวังของตัวเลือกใดสูงสุดแสดงว่าน่าจะตัดสินใจเลือกตัวเลือกนั้น

1.1.3 องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียน

เฮอร์และเครเมอร์ (Herr and Cramer.1979 :281-282) ได้จำแนกองค์ประกอบซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาชีพ หรือเลือกอาชีพของบุคคลไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบภายใน เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตนเอง หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคล แบ่งเป็น

1.1 องค์ประกอบส่วนบุคคล ได้แก่ ความสนใจ ทักษะ ประสบการณ์ ความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าแห่งตนและความรับผิดชอบ

1.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับโครงสร้างของค่านิยม ได้แก่ ค่านิยมทางงาน จุดมุ่งหมายของชีวิต จุดมุ่งหมายทางอาชีพ ทศนคติต่ออาชีพ ความต้องการและการทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

2. องค์ประกอบภายนอก เป็นอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม หรือสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นแบ่งเป็น

2.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับโอกาส ได้แก่ โอกาสทางการศึกษาขอบเขตในการประกอบอาชีพ ข้อบังคับของหลักสูตร คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ และโอกาสในการประกอบอาชีพ

2.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับสังคมแวดล้อม ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน ครู บุคคลที่เคารพรัก และรูปแบบของการศึกษา และลักษณะอาชีพในสังคม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียนนั้น มีหลายประการได้แก่ เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ฐานะทางสังคมของครอบครัว ความสามารถส่วนบุคคล ความสนใจ ทักษะ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็นของครอบครัว การชักชวนของเพื่อน การแนะนำของโรงเรียน และความต้องการที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งต้องนำมาพิจารณาประกอบกันในการตัดสินใจเลือกเรียน

1.1.4 ทฤษฎีการตัดสินใจ

1.1.4.1 ทฤษฎีการตัดสินใจของทิตแมนและโอฮารา

ทิตแมนและโอฮารา (พรศรี สุนสวัสดิ์.2533 : 12-13; อ้างอิงจาก Tiedman and O'hara.1963.) มีแนวคิดว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพและการปรับตัวในการประกอบอาชีพเป็น

กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และพัฒนามาเป็นระยะเวลานาน ทัดแมนและโอฮารา ได้แบ่งพัฒนาการด้านอาชีพออกเป็นชั้นๆดังนี้

1. ขั้นเตรียมเลือกอาชีพ ขั้นนี้เป็นขั้นที่บุคคลจะเผชิญกับปัญหาเฉพาะหน้า เช่น จะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่จะต้องเรียน หรือเริ่มคิดเตรียมการที่จะเลือกอาชีพในอนาคต ในขั้นนี้บุคคลจะใช้กระบวนการวิเคราะห์แยกแยะ รายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อม และก่อตัวเป็นความคิดที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาเรียนหรือเลือกอาชีพ ในขั้นนี้แบ่งย่อยออกเป็น 4 ขั้นดังนี้ คือ

1.1.1 ขั้นการสำรวจในขั้นนี้บุคคลจะสำรวจและประเมินตนเองในด้านต่างๆ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจและความต้องการ นอกจากนี้ยังมีการสำรวจลักษณะสาขาวิชาหรือลักษณะอาชีพ ข้อดี และข้อบกพร่องของอาชีพด้วย

1.1.2 ขั้นการก่อตัวของความคิด เมื่อได้ประเมินตนเองและวิเคราะห์อาชีพหรือสาขาวิชาและก็จะรวมตัวเป็นแนวคิด ซึ่งจะนำไปใช้ในการตัดสินใจลองเลือกสายการเรียนหรืออาชีพ

1.1.3 ขั้นการลองเลือกอาชีพ ในขั้นนี้บุคคลจะตัดสินใจลองเลือกสายการเรียนหรืออาชีพ

1.1.4 ขั้นการพิจารณารายละเอียด เพื่อความกระจ่างชัดเจนและแน่นอนในการตัดสินใจ ในขั้นนี้บุคคลจะหารายละเอียดเพิ่มเติมในสาขาวิชาหรืออาชีพที่เลือกอีกครั้งเพื่อการตัดสินใจที่แน่นอน

2.2 ขั้นการประกอบอาชีพและการปรับตัวในการทำงาน เมื่อบุคคลตัดสินใจเลือกสาขาเรียนและอาชีพได้แล้วก็จะไปสู่ขั้นดำเนินการศึกษา หรือประกอบอาชีพ ตามที่ได้เลือกสรรแล้วนั้น ในขั้นนี้จะแบ่งย่อยได้เป็น 3 ขั้น คือ

2.2.1 ขั้นการนำตนเองเข้าสู่การศึกษาหรือทำงาน ขั้นนี้บุคคลจะเข้าทำงานหรือศึกษาตามสาขาที่ตนได้ตัดสินใจเลือกแล้ว

2.2.2 ขั้นการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง ถ้าบุคคลประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาหรือประกอบอาชีพในสาขาที่เลือกแล้วนั้น บุคคลก็จะปรับปรุงตนเองหรือสำรวจตนเองและอาชีพหรือสาขาที่เรียนใหม่เพื่อไปสู่การตัดสินใจเลือกศึกษา หรืออาชีพใหม่ให้เหมาะสมต่อไป

2.2.3 ขั้นความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ถ้าบุคคลประสบความสำเร็จในการศึกษา หรือประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้วนั้นก็จะเป็นกำลังใจให้บุคคลมุ่งมั่นศึกษาหรือประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

1.1.4.2 ทฤษฎีการตัดสินใจของเกตแลต

เกตแลต (ทฤษฎีมาศย์ พลมลศักดิ์. 2530 : 11-12 ; อ้างอิงจาก Tolbert. 1974)

ถือว่าทฤษฎีนี้แสดงถึงวงจรกระบวนการตัดสินใจ โดยเริ่มจากจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ และเมื่อบุคคลมีความประสงค์ที่ต้องการตัดสินใจ บุคคลนั้นก็ประสงค์จะได้รับข้อเสนอแนะ โดยเขาจะรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการตัดสินใจของเขา ต่อจากนั้นบุคคลก็จะพิจารณาข้อมูลที่ได้รับ และพยายามนำมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับกระบวนการเลือกพิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก สำหรับการทำนายผลอาจจะขึ้นอยู่กับความสำเร็จของประสบการณ์ในอดีตและระดับความปรารถนาของบุคคลนั้น ซึ่งการทำนายผลจะมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใดจะขึ้นอยู่กับสิ่ง 2 ประการ คือ ข้อมูลที่รวบรวมได้และน้ำหนักในการคาดคะเนอย่างเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

สำหรับลำดับขั้นต่อไปนี้เป็นระบบค่านิยม ในขั้นนี้บุคคลจะพิจารณาถึงผลที่พึงปรารถนา เขาจะเปรียบเทียบผลที่ได้รับกับลำดับขั้นของค่านิยม เช่น เขาเลือกวิชาชีพนี้นี้ เพื่อต้องการเงินเดือนมาก หรือคาดได้ว่าเขาสามารถเรียนจบในสาขาวิชานี้ได้และจะได้มีโอกาสศึกษาต่อ เขาอาจจะต้องตั้งคำถามว่าค่านิยมสูงสุดของเขานั้นคืออะไร ทั้งนี้เพื่อให้การตัดสินใจเลือกของเขาเหมาะสมยิ่งขึ้น

ส่วนขั้นสุดท้ายเป็นการประเมินผลและการเลือกตัดสินใจ ซึ่งจะเป็นผลจากการตัดสินใจได้ในครั้งนั้นโดยได้ผลที่ได้รับเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและข้อมูล หรือตัดสินใจที่จะสำรวจต่อไป โดยวางแผนสำรวจเพื่อให้ได้รับข้อมูลใหม่ เพื่อการตัดสินใจครั้งต่อไป

สำหรับวงจรกระบวนการตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญดังนี้คือ

1. จุดมุ่งหมาย บุคคลต้องการตัดสินใจเมื่อมีทางเลือกอย่างน้อย 2 ทาง
2. ข้อเสนอแนะ บุคคลจะต้องค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกนั้นๆ
3. ความเป็นไปได้ โดยจะต้องค้นหาความเป็นไปได้ทั้งหมดของกิจกรรม
4. ความเป็นไปได้ของผลที่ได้รับ โดยจะต้องตรวจสอบลำดับความเป็นไปได้ในแต่ละทางเลือก

5. ความน่าจะเป็นของผลที่ได้รับ โดยการทำนายความน่าจะเป็นของแต่ละลำดับ
6. ค่านิยม โดยการประเมินความต้องการของบุคคลในแต่ละลำดับ
7. การประเมินผล โดยประเมินความเหมาะสมและเลือกตัดสินใจ
8. การตัดสินใจ มีการตัดสินใจซึ่งอาจเป็น
 - 8.1 การตัดสินใจสิ้นสุดลง
 - 8.2 การค้นหาข้อเสนอแนะใหม่

1.1.4.3 ทฤษฎีการกระทำทางสังคมของลีเดอร์ (Leeder : Social Action

Theory)

ลีเดอร์(วรรณิ สอนพานิช.2546:18;อ้างอิงจาก ชโลธร แสงส่องฟ้า.2543)

นักสังคมวิทยาชนบท ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมขึ้น ลีเดอร์ ได้อธิบายว่าเหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้น ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ ซึ่งรวมเรียกว่า “กลุ่ม

เหตุผลของความเชื่อและไม่เชื่อ” (Believes and disbelives) และเหตุผลในการตัดสินใจของบุคคล มิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเพียงประการเดียว แต่จะมีกลุ่มของเหตุผลที่มาจากปัจจัยต่างๆ ประกอบกันช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจ และการตัดสินใจแต่ละครั้ง กลุ่มของเหตุผลที่รวมตัวกันนั้นอาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ กลุ่มของเหตุผลในการตัดสินใจ จะช่วยอธิบายขั้นพื้นฐานทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำของมนุษย์ ซึ่งมี 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) ประกอบด้วย

1.1 เป้าหมายหรือจุดประสงค์ (Goal) ความมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลนั้น ผู้กระทำจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายไว้ก่อนล่วงหน้า และพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือจุดประสงค์นั้นๆ

1.2 ความเชื่อ (Belief) เกิดจากความคิด ความรู้ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องนั้นซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและกระทำทางสังคม ในการกระทำทางสังคมใดๆ ต้องอาศัยความเชื่ออยู่ด้วยเสมอ

1.3 ค่านิยม(Value) เป็นสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยมเป็นลักษณะความเชื่ออย่างหนึ่งแต่มีลักษณะถาวร โดยเชื่อว่าวิธีปฏิบัติบางอย่าง เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบ สมควรที่จะยึดถือปฏิบัติมากกว่าวิธีอื่น

1.4 นิสัยและธรรมเนียม (Habit and Custom) เป็นแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้วสืบต่อกันมาด้วยประเพณี ถ้ามีการละเมิดก็จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นชอบด้วย หรือถูกลงโทษอย่างเด็ดขาดจากรัฐบาลหรือตัวบทกฎหมาย

2. ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ประกอบด้วย

2.1 ความคาดหวัง (Expectation) เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในบุคคล หรือกลุ่มสังคมที่มีต่อตัวเองและบุคคลอื่น เพื่อให้เกิดการกระทำในลักษณะที่บุคคล กลุ่มและสังคมต้องการ

2.2 ข้อผูกพัน (Commitment) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าเขาผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ ข้อผูกพันจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

2.3 การบังคับ (Enforcement) เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลต้องกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่มีทางเลือก อาจถูกบังคับ เป็นตัวที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจได้เร็วขึ้น

3. ปัจจัยสนับสนุน (Able Factors) ประกอบด้วย

3.1 โอกาส (Opportunity) เป็นความคิดของผู้กระทำที่เชื่อว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นโอกาสให้เลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

3.2 ความสามารถ (Ability) ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตัวเอง ที่จะก่อให้เกิดผลสำเร็จในเรื่องนั้นๆ ได้ การตระหนักถึงความสามารถนี้ จะนำไปสู่การตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม

3.3 การสนับสนุน (Support) เป็นความช่วยเหลือที่ผู้กระทำรู้ว่าจะได้รับ

หรือคิดว่าจะได้รับจากคนอื่น ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำการต่างๆ เช่น เมื่อนักเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ก็เป็นปัจจัยให้นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้

จากทฤษฎีของการตัดสินใจของนักวิชาการแต่ละท่าน สรุปได้ว่า การตัดสินใจเลือกเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล โดยมีจุดมุ่งหมาย และมีกลุ่มของเหตุผลที่มาจากปัจจัยต่างๆ ประกอบกันช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจ และการตัดสินใจแต่ละครั้ง กลุ่มของเหตุผลที่รวมตัวกันนั้นอาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์

1.1.5 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

1.1.5.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ (ประยูร มัยโกคา.2539 : 21-23;

อ้างอิงจาก Holland.1966) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้สร้างทฤษฎีการเลือกอาชีพและสร้างแบบทดสอบวัดความสนใจในอาชีพ และแบบสำรวจบุคลิกภาพของตนเองเพื่อช่วยในการประกอบอาชีพ โดยมีแนวความคิดว่า การเลือกอาชีพเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพและความสนใจในอาชีพ แสดงให้เห็นถึงลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ในการทำงานและการใช้เวลาว่าง ฮอลแลนด์ ได้ศึกษาถึงสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของบุคคลหรือบุคลิกภาพ แล้วสรุปว่าความพึงพอใจในอาชีพ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และสัมฤทธิ์ผลในการทำงานขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกันระหว่างบุคลิกภาพของแต่ละคนกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยสาระสำคัญของทฤษฎีการเลือกอาชีพของ ฮอลแลนด์มี 4 ประการ คือ

1.ลักษณะของบุคลิกภาพ และสภาพแวดล้อมทางอาชีพของบุคคลตามที่ฮอลแลนด์ได้แบ่งไว้มี 6 ประเภท

1.1 ประเภทที่ชอบสิ่งที่เป็นรูปธรรม บุคคลประเภทนี้ชอบเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือกิจกรรมที่ไม่ค่อยมีความสลับซับซ้อน มีร่างกายที่แข็งแรงคล่องแคล่ว ว่องไวสามารถทำงานหนักได้และโดยทั่วไป จึงไม่ค่อยชอบเข้าสังคม สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ได้แก่ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานช่างฝีมือ เช่น ช่างก่อสร้าง ช่างซ่อมบำรุง ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ และอาชีพเกษตร เป็นต้น

1.2 ประเภทที่มีสติปัญญาดี เป็นพวกที่ชอบทำงานที่ใช้สมองมากกว่าใช้กำลัง มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นนามธรรมได้ดี ชอบความอิสระ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ได้แก่ อาชีพ นักวิทยาศาสตร์ ในสาขาต่างๆ เช่น แพทย์ นักเคมี นักฟิสิกส์ นักคณิตศาสตร์ เป็นต้น

1.3 ประเภทที่ชอบสังคม เป็นบุคคลที่ชอบเข้าสังคมกับผู้อื่น ชอบแสดงตัว ชอบสนทนา โดยทั่วไปจะมีทักษะในสังคม ชอบช่วยเหลือผู้อื่น สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ได้แก่ อาชีพเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม เช่น ครู อาจารย์ ผู้บริหารการศึกษา นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และนักแนะแนว เป็นต้น

1.4 ประเภทชอบระเบียบแบบแผน เป็นบุคคลที่เคร่งครัด รับผิดชอบ ไม่ค่อยมีความยืดหยุ่น มีความรอบคอบและขยันหมั่นเพียร สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้

ได้แก่ งานที่เกี่ยวกับตัวเลข งานที่เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน หรืองานที่จะต้องปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เช่น เสมียน เลขานุการ บรรณารักษ์และนักสถิติ เป็นต้น

1.5 ประเภทชอบความทะเยอทะยาน เป็นผู้มีลักษณะความเป็นผู้นำ ชอบมีอำนาจมีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจคนอื่น มีความกล้าได้กล้าเสีย และชอบแสดงตัว สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ได้แก่ อาชีพที่เกี่ยวกับการบริการ การค้า นักการเมือง เช่น อาชีพผู้จัดการฝ่ายขาย ผู้จัดการฝ่ายบุคคล นักธุรกิจและนักการเมือง เป็นต้น

1.6 ประเภทชอบศิลปะ เป็นบุคคลที่มีจินตนาการสูง มีความคิดเห็นทางด้านศิลปะเป็นของตนเอง ชอบศิลปะภาพ ไม่ชอบระเบียบแบบแผนสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ได้แก่ อาชีพที่เกี่ยวกับศิลปะ เช่น จิตรกร ปฏิมากร ช่างออกแบบ นักประพันธ์ นักดนตรี เป็นต้น

2. บรรดาอาชีพต่างๆสามารถแบ่งตามลักษณะและสภาพแวดล้อมได้ 6 ชนิด ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของคนทั้ง 6 ประเภท โดยที่บุคลิกภาพด้านอาชีพของบุคคลต่างกัน จึงทำให้ความสนใจ และความถนัดต่างกันด้วย บุคคลจึงมีแนวโน้มที่จะหันเข้าหาบุคคลหรือสิ่งต่างๆที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง ดังนั้นบุคคลในกลุ่มเดียวกันจึงมักจะมีอะไรที่คล้ายกัน

3. บุคคลย่อมแสวงหาสภาพแวดล้อม และอาชีพที่เปิดโอกาสให้เขาได้ใช้ทักษะและความสามารถ เพื่อแสดงออกถึงค่านิยมและทัศนคติ ตลอดจนการมีบทบาทที่เหมาะสมและหลีกเลี่ยงบทบาทที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง

4. พฤติกรรมของบุคคล สามารถอธิบายได้จากปฏิกริยาระหว่างแบบฉบับแห่งพฤติกรรมของเขากับสภาพแวดล้อมของเขา

1.1.5.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอปพอค

ฮอปพอค (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2529 : 87-88 ; อ้างอิงจาก Hoppock.1967) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคล และสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่งคือความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง

2. อาชีพที่บุคคลเลือก มักจะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่า จะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นได้ดีที่สุด

3. บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนอย่างชัดเจนถูกต้อง หรืออาจจะรับรู้อย่างเลื่อนรางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใดความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

4. พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพสามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้

5. พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไปและอาชีพที่เลือกจะดีขึ้น ถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกกว่า จะสนองความต้องการของตนเองได้ดีเพียงใดและ ความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และ ความสามารถที่จะวินิจฉัยวิเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยมและฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนัก ถึงความต้องการตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาจะเลือกนั้น จะสนอง ความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7. ข้อเสนอแนะทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบ อาชีพต่างๆที่อาจจะสนองความต้องการของตนและช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่าอาชีพใด จะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่นๆ

8. ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้น สมองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จาก อัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง และความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการ ตอบสนอง

9. ความพึงพอใจเป็นผลจากงานซึ่งสนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบัน หรือเป็นผลจากงานซึ่งมีที่ท้าวจะสนองความต้องการของบุคคลนั้นในอนาคต

10. การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือก จะเปลี่ยนได้เสมอ ถ้า บุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้นๆจะสนองความต้องการของเขาได้

1.1.5.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของโรว์ (วรณ์ สอนพานิช.2546 : 31-32 ;

อ้างอิงจาก Anne Roe.1964) ทฤษฎีของโรว์มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการตอบสนองความต้องการ (Need Theory) ตามขั้นตอนของมาสโลว์ ที่กล่าวว่าความต้องการของมนุษย์แบ่งเป็นขั้น จากความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย การเข้าพวกเข้าหมู่ การยกย่องนับถือ จนถึงการเข้าใจตนเอง อย่างถ่องแท้ โรว์ ได้กล่าวว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลเลือกอาชีพ โรว์เห็นว่าทุกคนอยู่ในสังคมภายใต้อิทธิพลของความต้องการซึ่งสามารถสนองความพอใจได้ และความต้องการนี้ได้รับ จากพันธุกรรม(Genetic inheritances) ดังนั้น รูปแบบของวิถีชีวิตเป็นผลของพันธุกรรมและ สิ่งแวดล้อมตอนต้น (Early environment) และถูกกระตุ้นโดยความต้องการ แล้วกลายเป็นอุปนิสัยในการเลือกอาชีพ องค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎีมี 3 ประการ คือ

1. อิทธิพลของพันธุกรรม ซึ่งเป็นตัวกำหนดและจำกัดการพัฒนาคุณลักษณะต่างๆของมนุษย์ แต่คุณลักษณะบางอย่างไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของพันธุกรรมมากนัก เช่น ความฉลาดอาจจะถูกกำหนดโดยพันธุกรรมมากกว่าความสนใจ หรือทัศนคติ ซึ่งจะถูกกำหนดโดย สิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ของบุคคลมากกว่า

2. อิทธิพลของทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ซึ่งได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย

ขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคมการยอมรับเข้าพวกเข้าหมู่

ขั้นที่ 4 ความต้องการมีชื่อเสียง ได้รับการยกย่องนับถือ

ขั้นที่ 5 ความต้องการบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง

โรว์ เห็นว่า งานเป็นสิ่งที่สนองความต้องการและสร้างความพอใจให้แก่บุคคลได้ ความต้องการในเรื่องใดจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล และจะมีส่วนในการเลือกอาชีพ เช่น บางคนต้องการความมีหน้ามีตา ก็พยายามเลือกอาชีพที่มีเกียรติ

3. อิทธิพลของประสบการณ์วัยเด็กตอนต้น (Early Childhood Experiences)

ประสบการณ์ หรือ สิ่งแวดล้อม (Environment) เช่น การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ฯลฯ มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพมาก ความต้องการของเด็กจะได้รับการตอบสนองมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับเด็ก ซึ่งก่อให้เกิดเป็นบุคลิกภาพของเด็ก และจะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็ก ทั้งนี้เพราะบุคคลจะเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนประสบการณ์ของบุคคลในวัยเด็กขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นสำคัญ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก

จากทฤษฎีการเลือกอาชีพของนักวิชาการแต่ละท่าน สรุปได้ว่า การเลือกอาชีพเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพและความสนใจในอาชีพ แสดงให้เห็นถึงลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคลนั้น และสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ ความต้องการเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลเลือกอาชีพ ซึ่งสามารถสนองความพอใจได้

1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์

1.6.1 ความหมายคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์มาจากภาษาละตินว่า Computare ซึ่งหมายถึง การนับ หรือ การคำนวณ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ไว้ว่า "เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ ทำหน้าที่เหมือนสมองกล ใช้สำหรับแก้ปัญหาต่างๆ ที่ง่ายและซับซ้อนโดยวิธีทางคณิตศาสตร์"

คอมพิวเตอร์จึงเป็นเครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ทำงานแทนมนุษย์ ในด้านการคิดคำนวณและสามารถจำข้อมูล ทั้งตัวเลขและตัวอักษรได้เพื่อการเรียกใช้งานในครั้งต่อไป นอกจากนี้ ยังสามารถจัดการกับสัญลักษณ์ได้ด้วยความเร็วสูง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนของโปรแกรม คอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในด้านต่างๆ อีกมาก อาทิเช่น การเปรียบเทียบทางตรรกศาสตร์ การรับส่งข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลในตัวเครื่องและสามารถประมวลผลจากข้อมูลต่างๆ

ลักษณะเด่นของคอมพิวเตอร์

เครื่องคอมพิวเตอร์ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีจุดเด่น 4 ประการ เพื่อทดแทนข้อจำกัดของมนุษย์ เรียกว่า 4 S special ดังนี้

1. หน่วยเก็บ (Storage) หมายถึง ความสามารถในการเก็บข้อมูลจำนวนมากและเป็นเวลานาน นับเป็นจุดเด่นทางโครงสร้างและเป็นหัวใจของการทำงานแบบอัตโนมัติของเครื่องคอมพิวเตอร์ ทั้งเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องด้วย

2. ความเร็ว (Speed) หมายถึง ความสามารถในการประมวลผลข้อมูล (Processing Speed) โดยใช้เวลาน้อย เป็นจุดเด่นทางโครงสร้างที่ผู้ใช้ทั่วไปมีส่วนเกี่ยวข้องน้อยที่สุด เป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สำคัญส่วนหนึ่งเช่นกัน

3. ความเป็นอัตโนมัติ (Self Acting) หมายถึง ความสามารถในการประมวลผลข้อมูลตามลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่องอย่างอัตโนมัติ โดยมนุษย์มีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะในขั้นตอนการกำหนดโปรแกรมคำสั่งและข้อมูลก่อนการประมวลผลเท่านั้น

4. ความน่าเชื่อถือ (Sure) หมายถึง ความสามารถในการประมวลผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ถูกต้อง ความน่าเชื่อถือนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ ความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคำสั่งและข้อมูลที่มนุษย์กำหนดให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรง กล่าวคือ หากมนุษย์ป้อนข้อมูลที่ไม่ถูกต้องให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ย่อมได้ผลลัพธ์ที่ไม่ถูกต้องด้วยเช่นกัน(บทเรียนโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บ.2547 : ออนไลน์)

จลีพร โกลากุล (สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ . 2547 : 7 ; อ้างอิงจาก จลีพร โกลากุล.2526) ได้ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ว่า หมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถประมวลผลข้อมูลได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. หลังจากที่เราได้ใช้คำสั่งในรูปของโปรแกรมและให้ข้อมูลแล้วเครื่องจะทำงานทุกอย่างเอง เช่น การจำข้อมูล การคำนวณ การเคลื่อนย้ายข้อมูล

2. มีความเร็วสูง เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้ด้วยความรวดเร็วมาก ตั้งแต่การนำข้อมูลเข้าสู่หน่วยความจำ การคำนวณ บวก ลบ คูณหรือหาร และการพิมพ์ผลลัพธ์

3. จำข้อมูลและคำสั่งต่างๆได้ ไม่ว่าข้อมูลและคำสั่งนั้นจะมากมายหรือสลับซับซ้อนเพียงใดก็ตาม ลักษณะพิเศษในข้อนี้ต่างไปจากเครื่องคำนวณธรรมดาที่เราต้องคอยกดตัวเลขและคำสั่งให้เครื่องทำงาน คอมพิวเตอร์นอกจากจะจำได้ดีแล้ว ยังสามารถดึงเอาข้อความที่ต้องการได้ด้วย

4. มีความถูกต้องเสมอ อาจกล่าวได้ว่าคอมพิวเตอร์สามารถทำงานด้วยความถูกต้องทุกอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าข้อมูลและคำสั่งที่ใส่เข้าเครื่องนั้นมีความถูกต้อง

1.6.2 การทำงานของคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตาม จะมีลักษณะการทำงานของส่วนต่างๆที่มีความสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ โดยมีองค์ประกอบพื้นฐานหลักคือ Input Process และ output ซึ่งมีขั้นตอนการทำงานดังภาพ

ขั้นตอนที่ 1 : รับข้อมูลเข้า (Input)

เริ่มต้นด้วยการนำข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถผ่านทางอุปกรณ์ชนิดต่างๆ แล้วแต่ชนิดของข้อมูลที่จะป้อนเข้าไป เช่น ถ้าเป็นการพิมพ์ข้อมูลจะใช้แผงแป้นพิมพ์ (Keyboard) เพื่อพิมพ์ข้อความหรือโปรแกรมเข้าเครื่อง ถ้าเป็นการเขียนภาพจะใช้เครื่องอ่านพิกัดภาพกราฟิก (Graphics Tablet) โดยมีปากกาชนิดพิเศษสำหรับเขียนภาพ หรือถ้าเป็นการเล่นเกมก็จะมีก้านควบคุม (Joystick) สำหรับเคลื่อนตำแหน่งของการเล่นบนจอภาพ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 : ประมวลผลข้อมูล (Process)

เมื่อนำข้อมูลเข้ามาแล้ว เครื่องจะดำเนินการกับข้อมูลตามคำสั่งที่ได้รับมาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ การประมวลผลอาจจะมีได้หลายอย่าง เช่น นำข้อมูลมาหาผลรวม นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม นำข้อมูลมาหาค่ามากที่สุด หรือน้อยที่สุด เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 : แสดงผลลัพธ์ (Output)

เป็นการนำผลลัพธ์จากการประมวลผลมาแสดงให้ทราบทางอุปกรณ์ที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปจะแสดงผ่านทางจอภาพ หรือเรียกกันโดยทั่วไปว่า "จอมอนิเตอร์" (Monitor) หรือจะพิมพ์ข้อมูลออกทางกระดาษโดยใช้เครื่องพิมพ์ก็ได้

1.6.3 ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์

จากการที่คอมพิวเตอร์มีลักษณะเด่นหลายประการ ทำให้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคมเป็นอย่างมาก ที่พบเห็นได้บ่อยที่สุดก็คือ การใช้ในการพิมพ์เอกสารต่างๆ เช่น พิมพ์จดหมาย รายงาน เอกสารต่างๆ ซึ่งเรียกว่างานประมวลผล (word processing) นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในด้านต่างๆ อีกหลายด้าน ดังต่อไปนี้

งานธุรกิจ เช่น บริษัท ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า ตลอดจนโรงงานต่างๆ ใช้คอมพิวเตอร์ในการทำบัญชี งานประมวลผล และติดต่อกับหน่วยงานภายนอกผ่านระบบโทรคมนาคม นอกจากนี้

งานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ก็ใช้คอมพิวเตอร์มาช่วยในการควบคุมการผลิต และการประกอบชิ้นส่วนของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น โรงงานประกอบรถยนต์ ซึ่งทำให้การผลิตมีคุณภาพดีขึ้นบริษัทยังสามารถรับ หรืองานธนาคาร ที่ให้บริการถอนเงินผ่านตู้ฝากถอนเงินอัตโนมัติ (ATM) และใช้คอมพิวเตอร์คิดดอกเบี้ยให้กับผู้ฝากเงิน และการโอนเงินระหว่างบัญชี เชื่อมโยงกันเป็นระบบเครือข่าย

งานวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และงานสาธารณสุข สามารถนำคอมพิวเตอร์มาใช้นำมาใช้ในการคำนวณที่ค่อนข้างซับซ้อน เช่น งานศึกษาโมเลกุลสารเคมี วิธีการโคจรของการส่งจรวดไปสู่อวกาศ หรืองานทะเบียน การเงิน สถิติ และเป็นอุปกรณ์สำหรับการตรวจรักษาโรคได้ ซึ่งจะให้ผลที่แม่นยำกว่าการตรวจด้วยวิธีเคมีแบบเดิม และให้การรักษาได้รวดเร็วขึ้น

งานคมนาคมและสื่อสาร ในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินทาง จะใช้คอมพิวเตอร์ในการจองวันเวลา ที่นั่ง ซึ่งมีการเชื่อมโยงไปยังทุกสถานีหรือทุกสายการบินได้ ทำให้สะดวกต่อผู้เดินทางที่ไม่ต้องเสียเวลารอ อีกทั้งยังใช้ในการควบคุมระบบการจราจร เช่น ไฟสัญญาณจราจร และการจราจรทางอากาศ หรือในการสื่อสารก็ใช้ควบคุมวงโคจรของดาวเทียมเพื่อให้อยู่ในวงโคจร ซึ่งจะช่วยให้ส่งผลการส่งสัญญาณให้ระบบการสื่อสารมีความชัดเจน

งานวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม สถาปนิกและวิศวกรสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบ หรือ จำลองสภาพการณ์ ต่างๆ เช่น การรับแรงสั่นสะเทือนของอาคารเมื่อเกิดแผ่นดินไหว โดยคอมพิวเตอร์จะคำนวณและแสดงภาพสถานการณ์ใกล้เคียงความจริง รวมทั้งการใช้ควบคุมและติดตามความก้าวหน้าของโครงการต่างๆ เช่น คอนกรีต เครื่องมือ ผลการทำงาน

งานราชการ เป็นหน่วยงานที่มีการใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุด โดยมีการใช้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานนั้นๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ มีการใช้ระบบประชุมทางไกลผ่านคอมพิวเตอร์ , กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้จัดระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเชื่อมโยงไปยังสถาบันต่างๆ , กรมสรรพากร ใช้จัดในการจัดเก็บภาษี บันทึกการเสียภาษี เป็นต้น

การศึกษา ได้แก่ การใช้คอมพิวเตอร์ทางด้านการเรียนการสอน ซึ่งมีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยการสอนในลักษณะบทเรียน CAI หรืองานด้านทะเบียน ซึ่งทำให้สะดวกต่อการค้นหาข้อมูลนักเรียน การเก็บข้อมูลเยี่ยมและการส่งคืนหนังสือห้องสมุด (บทเรียนโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บ.2547 : ออนไลน์)

1.6.4 คอมพิวเตอร์กับการศึกษา

เมื่อมีการนำคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเทคโนโลยี ที่ก้าวหน้าอย่างหนึ่ง เข้ามาใช้จัดการศึกษาการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ จึงมีความสำคัญมาก ปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการศึกษาระดับชั้น เริ่มดำเนินการสอนให้นักเรียนหรือนักศึกษาเข้าใจการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ และสามารถใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการคอมพิวเตอร์ศึกษาของประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา จุดมุ่งหมายของคอมพิวเตอร์ของ

กระทรวงศึกษาธิการคือ ให้ผู้เรียนเข้าใจการเขียนโปรแกรม การวางระบบงานด้านคอมพิวเตอร์ และการทำงานกับเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นความรู้ขั้นสูงด้านวิชาการคอมพิวเตอร์ ในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษานำเสนอเข้ามาในลักษณะที่เป็นความรู้ทางภาษาง่ายๆขึ้นพื้นฐานเท่านั้น ในระดับอุดมศึกษาการเรียนการสอน จะเน้นการผลิตผู้เขียนโปรแกรม (Programmer) นักวิเคราะห์ระบบ(System Analysis) และวิศวกรทางด้านคอมพิวเตอร์ (Computer Engineer) ส่วนด้านมัธยมศึกษา นั้น ผู้พิจารณาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ในระดับมัธยมศึกษา คือ คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาโครงการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้าไปสอนในโรงเรียน โดยพิจารณาว่าการสอนคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้รู้จัก และคุ้นเคยกับเครื่องมือ ซึ่งจะต้องพบในชีวิตประจำวันต่อไป การสอนคอมพิวเตอร์มีประโยชน์ในด้านการฝึกทักษะพื้นฐานได้แก่การคิด และการทำงานอย่างมีระบบ และคณะกรรมการเห็นว่า ควรสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก่อน โดยเสนอให้มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และการเขียนโปรแกรมง่ายๆและจัดให้เป็นวิชาเลือก (สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์.2541 : 9 ; อ้างอิงจาก อุทุมพร จามรมาน. 2530)

การสนับสนุนการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาถือเป็นการลงทุนเพื่อผลิตบุคลากรที่สนองความต้องการของตลาด การเตรียมกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกำลังสำคัญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับการ การพัฒนาคนโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้นเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งของการเตรียมกำลังคนเพื่อรองรับกับตลาดแรงงาน (สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์.2541 : 10 ; อ้างอิงจาก เอกสารประกอบการสัมมนา.2535)

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ทำงานแทนมนุษย์ ในด้านการคิดคำนวณและสามารถจำข้อมูลต่างๆได้มากมาย มีความเร็วสูง มีความถูกต้องเสมอ ถ้าข้อมูลและคำสั่งที่ใส่เข้าเครื่องนั้นมีความถูกต้อง มีการนำคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเทคโนโลยี ที่ก้าวหน้าอย่างหนึ่ง เข้ามาใช้จัดการศึกษาการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ จึงมีความสำคัญมาก ปัจจุบัน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

วิทเทอร์เรอร์ (สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์.2541 : 27 ; อ้างอิงจาก Witterauer.1980) ได้ศึกษาถึง ความพอใจในงานและเหตุจูงใจในการเลือกคณะศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักศึกษาคณะต่างๆในมหาวิทยาลัยอินเดียนาและมหาวิทยาลัยเปอร์ค จำนวน 116 คน พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกคณะ คือรายได้ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอก และเลือกคณะอีกด้วย

ไมยร่า (สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์.2541 : 27-28 ; อ้างอิงจาก Miura.1988) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความคาดหวังในความสำเร็จด้วยตนเองต่อความสนใจและการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา โดยใช้แบบวัดเกี่ยวกับการรับรู้ความสำเร็จในคอมพิวเตอร์ด้วย

ตนเอง (Self-efficacy) การวางแผนการเรียนคอมพิวเตอร์ การรับรู้ถึงความสำคัญของทักษะทางคอมพิวเตอร์ด้วยตนเอง และความสนใจเรียนคอมพิวเตอร์ ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสำเร็จในคอมพิวเตอร์ มีความสำคัญต่อการพิจารณาใช้และสนใจเรียนคอมพิวเตอร์ และยังพบว่า นักศึกษามีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนคอมพิวเตอร์อีกด้วย

แวกกอร์เนอร์ (สว่างจิตร์ พัชรณิปกรณ์.2541 : 28 ; อ้างอิงจาก Waggoner.1989) ได้ศึกษาวิจัยถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาวิทยาลัยครู ในเมือง Toledo ผลการศึกษาสรุปว่า ทัศนคติของบุคคล คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการเรียนคอมพิวเตอร์ และผลการวิจัยครั้งนี้ได้ชี้แนะว่า ถ้าต้องการจะบรรลุเป้าหมาย หรือพัฒนาไปสู่เป้าหมายทางคอมพิวเตอร์ ควรจะมุ่งเน้นสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้คอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยสำคัญ

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กฤษฎา สงฆาสันต์ (สว่างจิตร์ พัชรณิปกรณ์.2541:25;อ้างอิงจาก กฤษฎา สงฆาสันต์.2524) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา ปรากฏว่า อาชีพและระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลต่อการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนด้วย

กิตติพงษ์ พนมวัน ณ อยุธยา (2531: 37) ได้ศึกษาสภาพความต้องการ และปัญหาของการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและนักศึกษาเห็นว่าความต้องการในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อศึกษานั้น จะมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งโรงเรียนยังต้องการอาจารย์ ที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

สว่างจิตร์ พัชรณิปกรณ์ (2541:78) ได้ศึกษา เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาสถาบันราชมงคล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ อยู่ในระดับมาก โดยมีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ เป็นเหตุจูงใจสูงสุด รองลงมาคือ เหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

ชลีนุช บุญน้อย (วรรณิ สอนพานิช .2541 : 42 ; อ้างอิงจาก ชลีนุช บุญน้อย. 2543) ได้ศึกษา องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาระบบสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง การจัดงานแนะแนวการศึกษาต่อของวิทยาเขต และที่ระดับ .05 ได้แก่ เพศ การแนะนำสนับสนุนส่งเสริมจากอาจารย์

ที่ปรึกษาหรืออาจารย์แนะแนว องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และผลการเรียน

วุฒิวงศ์ เอียดศรีชัย (2543:88-89) ได้ศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่แสดงความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยที่ไม่แสดงความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพของผู้ปกครอง

เบญจพร บุณนาค (2544: 96-99) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศ มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การตัดสินใจเลือกเรียนคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนนั้นได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบหลายด้าน คือ เพศ การแนะนำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัด ความสนใจ ความมั่นคง และความก้าวหน้าในการทำงาน นอกจากนี้ผู้ที่จบการศึกษาวិชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจยังเป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.1.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

“บุคลิกภาพ” นักจิตวิทยาและนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายทัศนะด้วยกัน

ดังต่อไปนี้

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Ruch.1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาและพฤติกรรมต่างๆที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ

ฮิลการ์ดและแอทกินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Hilgard and Atkinson. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา

อัลพอร์ท (จรรยา เกษศรีสังข์.2537 : 11-15 ; อ้างอิงจาก Allport. 1967) ได้อธิบายว่าบุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจบุคคลและเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์.2537 : 11-15 ; อ้างอิงจาก Anastasi. 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน หรือแม้แต่วิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อมเดียวกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้

แคทเทล (Cattell. 1970 : 2-3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ผลรวมของพฤติกรรมทั้งหมดที่มีทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น

แซมมวล (Samuel. 1981 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะทางจิตวิทยาเฉพาะตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งอาจแสดงออกให้เห็นทางพฤติกรรมและความคิด

มอริส (Morris. 1996 : 264) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึงรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกในสถานการณ์ต่างๆ

รชรินทร์ ฉายแก้ว (2536 : 10) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้นที่แสดงออกหรือตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

พรทิพย์ เรียรไพสิฐ (2542 : 9) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ภาพรวมในพฤติกรรมและความคิดของแต่ละบุคคลที่แสดงออกทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น เพื่อเป็นแนวทางและวิธีการปรับตัวในการดำรงชีวิตในสังคม

จิรพร ปัทมะสุนทร (2543 : 7) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัย (Traits) ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่มีความคงเส้นคงวา และสามารถสังเกตได้ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงถึง บุคลิกภาพอาจแสดงออกมาในรูปแบบต่างๆ เป็น ในรูปแบบกระทำหรือไม่กระทำ อันได้แก่ เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนถึงลักษณะและสติปัญญา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 216) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดดเด่นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งแสดงออกแบบนั้นอยู่เป็นประจำกับสถานการณ์เฉพาะอย่าง จนเกิดเป็นนิสัย

สุภาภรณ์ ชาติดี (2546 : 10) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะหรือแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคลทั้งภายในและภายนอกที่บุคคลแสดงออกมาทั้งทางกายภาพ ทำทาง ตลอดจนสิ่งที่บ่งบอกถึงสภาพอารมณ์และจิตใจด้านความรู้สึก อันเป็นผลจากพันธุกรรม การเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมโดยพฤติกรรมต่างๆที่แสดงออกนั้นจะต้องมีลักษณะเป็นแบบเฉพาะในแต่ละบุคคล จึงเป็นเหตุให้แต่ละบุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

อ้างสนา สารเจวตร (2547 : 23) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้านการกระทำ เป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

จากความหมายของบุคลิกภาพของบุคลิกภาพดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลที่เป็นพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

อีลิคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2530 :42; อ้างอิงจาก Erikson. 1959) เชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดยั้งแต่ในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่างๆของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

กาญจนา คำสุวรรณ (2524 : 194 – 195) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมและส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกันหรือต่างกัน มีผลให้บุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนของสังคมนั้นๆ

2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูบิดามารดา ผู้ปกครอง ที่แตกต่างกัน มีผลให้แต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการศึกษาเหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไว้วางใจคน หวาดระแวง และมีทัศนคติไม่ดีต่อสังคม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วยพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่นตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกายทางจิตและบุคลิกภาพ คือ บุคคลอื่นๆรอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่นๆนี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

ฉลอง ภิมย์รัตน์ (2531 : 29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อ แม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาท และเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่เกิด

2.องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่างๆในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิดองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาให้บุคลิกภาพของบุคคลมีลักษณะที่แตกต่างกัน

2.1.1.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะเค้าหน้าหรือโครงสร้างต่างๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อว่า มนุษย์เรานั้นมีลักษณะทางสรีระเป็นแบบแบบไป แต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแต่ละอย่าง (Luthan. 1989 : 160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของ จุง (Hergenharn.1990 :58-85 ; citing Jing. n.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

เครซเมอร์ (Samuel.1981 : 190-191 ; citing Kretschmer.1921) และเชลดอน (Burger.1986 : citing Sheldon. 1942) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีรวิทยาสอดคล้องกันเป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการสังคม สนุกสนาน รื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Asthenic หรือ Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Atheletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆขันๆไม่มีใครมีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และโรเซนแมน(Farmer and others.1984 : 34 ; citing Friedman and Rosenman. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี รายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ and Hamner. 1982 : 272-273 ; Farmer and others.1984 : 35 ;Smith and Anderson. 1986 : 1166- 1167 ; Fontana and Others. 1987: 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน(Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่น เพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่างๆอย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจกับความเจือย

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเจือย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบเอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสถียร ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and others.1985 : 165 ; Mitchell and Lanson. 1987 : 203 ; Robbins. 1989 : 511)

2.1.1.4 ประวัติความเป็นมาของการศึกษา บุคลิกภาพแบบ เอ และ บุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค.ศ. 1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์ โรเซนแมน (Rosenman) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วย โรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากผู้ป่วยอื่นๆจากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่าเก้าอี้ที่ผู้ป่วย

โรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยลึกเฉพาะตรงขอบเกาอี้เท่านั้น แสดงว่า คนไข้มาก่อนใหญ่ของเขานั่ง แต่ตรงขอบเกาอี้ซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบร้อนรีบเร่ง มักนั่งเกาอี้แค่ตรงขอบเกาอี้ จะได้ลุกขึ้นชนได้รวดเร็ว คล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยต่อการเกิดโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนนั้นไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย แต่เดิมนั้น พบว่า การมีโคเรสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวาน และความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลา 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพผู้ป่วยโรคหัวใจและในที่สุดก็พบว่า มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งต่อมาเราใช้ชื่อว่าบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพตรงกันข้าม เรียกว่า มีบุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้นถือว่าการค้นพบที่สำคัญเพราะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นปัจจัยที่เสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกตัว ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะถือว่าเป็นปัจจัยที่เสี่ยงที่สุดของการเกิดโรคหัวใจ (จรรยา เกษตรศิริสังข์. 2537 : 14 ; อ้างอิงจาก รังสิต ห่มระฤก.2532)

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี นั้น ฟรีดแมน และโรเซนแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537:14 ; อ้างอิงจาก Friedman and Roseman.1974) สรุปลักษณะของ บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพรีบร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกว่าการเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ และไม่ชอบฝ่าฝืนอุปสรรคในการทำงาน

2.1.1.5 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และบี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบัน มี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์.
2537 : 15 ; อ้างอิงจาก Friedman and Roseman.1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview :SI) ประกอบด้วย
 ข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆที่ทำให้คน
 ที่มี บุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการ
 แข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Fremingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ถึงความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำกิจกรรม เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูง เป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความเร่งรีบ ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ได้รับแรงเสริมจากการทำงานกว่าอีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบเอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์แลมีความรู้ที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.1.2งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535 : 28 ; อ้างอิงจาก Bkumenthall.1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษา พบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอจะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่าเด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี เคลลีและฮุสตัน (Kelly and Houston. 1985 : 634) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี จำแนกความแตกต่างทางด้านลักษณะชีวสังคมภูมิหลัง และการทำงานกลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่ทำงานนอกบ้านจำนวน 220 คน โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าหญิงที่ทำงานนอกบ้านมีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับสถานภาพทางอาชีพสูงกว่า มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า มีปริมาณงานที่ทำมากกว่า มีความสับสนในบทบาทการทำงาน ความเครียดในการทำงาน และต้องประสบภาระการทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

สตรูบ และโบลันด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19 – 20 ; อ้างอิงจาก Strube and Boland. 1986)ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมี

ความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลงและมีความเพียรพยายามมากในงานที่มีความยากปานกลาง ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี นั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกัน และการวินิจฉัยความยากของงานและความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

ไคทเวอร์และไวนด์เนอร์ (Kleiber and Weidner.1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่อง “ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งมั่น โดยการศึกษจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง” กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9-11 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี พบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สตูรปและคนอื่นๆ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19-20 ; อ้างอิงจาก Strube and others.1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายาม และความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 126-127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 240 คน เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อจำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษา คือจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล โดยศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ผลการศึกษา พบว่า “บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ” มีบุคลิกภาพแบบเอ อายุน้อย มีความเครียดในการทำงานสูง มีความกลัวความสำเร็จสูง เป็นโสด มีทัศนคติ

ชมพูนุช พงษ์ศิริ (2535 : 73-74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล ในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 , 3 และ 4 วิทยาลัยสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลต่ำที่สุด และนักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสุ่มปัญหา

ยกเว้น วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆแบบรวมชอม

ศิริพร เหมือนเงิน (2542 :114) ได้ศึกษาความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจประกันภัย และธุรกิจก่อสร้าง มีความต้องการเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในเรื่อง มีความรับผิดชอบในการทำงาน ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นอันดับหนึ่ง

จากการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเพียรพยายามในการทำงาน และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี และคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพในเรื่อง มีความรับผิดชอบในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ยังมีความต้องเป็นอันดับหนึ่งของผู้ประกอบธุรกิจต่างๆ

2.2 ลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.1.1 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

มิเชลและคนอื่นๆ (Mischel and others. 1966 : 147-153) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับด้านอื่นๆ ของบุคคล เช่น ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการปรับตัว และด้านเชาวน์ปัญญา

เฮคคอสเซน (สมจิตต์ พิเศษ. 2532 : 47 : อ้างอิงจาก Heckhausen. 1967) กล่าวถึง ลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่าการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงาน การคาดการณ์ไกล การวางแผนระยะยาว การมองผลที่จะส่งไปยังอนาคต รู้จักอดใจรอได้ ลักษณะมุ่งอนาคตสูงนี้จะปรากฏมากในผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทุกๆด้าน

มีด (Mead. 1971 : 175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

มิเชล (Mischel. 1974 : 287) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าผลที่เกิดในปัจจุบัน จึงดำเนินการ วางแผนเพื่อปฏิบัติ ต่อจากนั้นควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนไปตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

แลมมร์อลฟ์ และกีซีลา (Lamm' Rolf and Gisela. 1976 : 317) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ทักษะคติความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่ออนาคต

นาคยา ปิณฑานนท์ (2526 : 21-23) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้นๆว่าจะส่งผลร้าย หรือผลดีแก่ตนเอง และสังคมอย่างไร ควรประพฤติปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 11) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติ เพื่อรอรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองในการกระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดตามมาทั้งแก่ตนเอง และผู้อื่นในภายหลัง

สุรพงษ์ ชูเดช (2534 :46) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือสำคัญที่ตามมาในภายหลัง

สุพล วังสินธ์ (2534 : 31-35) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ก็ไม่ย่อท้อ มีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรค โดยมุ่งที่จะให้เกิดผลสำเร็จในอนาคตโดยยอมรับความลำบากในปัจจุบันเพื่ออนาคตที่ดี

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535: 27) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่ออนาคตของบุคคล โดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลและตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

จากความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รู้จักอดได้รอได้ มีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรค และมีความเพียรพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2.2.1.2 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

มิเชล (สมดุล ชาญนุวงศ์.2533 : 51 ; อ้างอิงจาก Mischel : 1974) กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มุ่งอนาคตและมีการควบคุมตนเองสูงไว้ดังนี้

1. สามารถวางแผนล่วงหน้าได้และสามารถคาดการณ์ถึงผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต
2. สามารถอดได้รอได้ “สามารถอดเปรี้ยวไว้กินหวาน”
3. มีความเชื่อมั่นในผลของการกระทำว่า ทำดีย่อมได้ดีตอบแทน

4. เป็นบุคคลที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆอย่างสมเหตุสมผล
5. สามารถดเว้นจากการกระทำบางชนิดที่สังคมไม่ยอมรับหรือเป็นผลเสียต่อ

สุขภาพได้

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบว่าเยาวชนอาชญากรมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (อังสนา สารเนตร.2547:49; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน.2522) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดีและเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งจะทำให้บุคคล มีความเพียรพยายามต่อสู้อุปสรรค เพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศด้วย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (อังสนา สารเนตร.2547:40; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน.2529) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มุ่งอนาคตและสามารถควบคุมตนเองไว้ดังนี้

1. สามารถคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของอนาคตและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม
2. หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต
3. รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดใจรอได้อย่างเหมาะสม
4. สามารถให้รางวัลและลงโทษตนเองเมื่อกระทำไม่เหมาะสม

เอกวิทย์ ณ ถลาง (อังสนา สารเนตร.2547:40;อ้างอิงจาก เอกวิทย์ ณ ถลาง .2530) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มุ่งให้ผู้เรียนมองไปข้างหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลก รู้จักคิดสร้างสรรค์ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

ไพโรจน์ โตเทศ (2530 : 20-21) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคต และให้รู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม เป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักคิดสร้างสรรค์ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ และรู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

2.2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

มิเชล และกิลลิแกน (อังสนา สารเนตร . 2547 :42 ; อ้างอิงจาก Mischel and Gilligan. 1964) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะไถ่่งน้อย และถ้าเด็กประเภทนี้ไถ่่งจะต้องใช้เวลาก่อนที่จะกระทำเช่นนั้น

2. การวิจัยอาชญากรวัยร่น พบว่า เด็กเหล่านี้ลักษณะมุ่งปัจจุบัน และไม่ยอมรอกอยรางวัลใหญ่ แต่จะรอรรางวัลเล็กที่จะไถ่่งทันที นอกจากนั้น เด็กเหล่านี้ยังสามารถชะลอการบำบัดความต้องการของตนเองไถ่่ง

3. ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี และส่งผลต่อความเจริญงอกงามของตนเอง และประเทศชาติ ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศชาติ

โรบินสัน (Robinson.1971 : 1225- B)ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนเกรที่ไถ่่งเคยถูกจำคุก กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเกรที่ไถ่่งเคยกระทำผิด 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไปไถ่่งไถ่่งเคยถูกฟ้องทางกฎหมาย 48 คน ผลการศึกษา พบว่าเด็กเกรจะมอดอนาคตในระยะสั้นและมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ความวิตกกังวลไถ่่งมีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนไถ่่งเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย ส่วนยุวอาชญากรนั้น มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

แลมม ชมิทท์ และทอมส์ตอร์ฟฟ์ (อังกฤษ สารเจตร . 2547 :43 ; อ้างอิงจาก Lamm,Schmit and Trommsdoff.1976) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศและชนชั้นที่เกี่ยวของลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยร่น กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยร่นชนชั้นกลาง กับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชายกลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี โดยวัดลักษณะมุ่งอนาคต ด้านความหวัง ความกลัว จากคำบอกเล่าของเด็ก การตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการมอดอนาคต และการมอดโลกในแง่ดีและร้าย ผลการศึกษาพบว่า เด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมอดโลกในทางดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นกลาง เด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำไถ่่งแสดงความคาดหวัง และความกลัวในด้านอาชีพมากและจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำ

ซังค์ (Schunk.1981:93-104)ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มความเพียรและทักษะในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ โดยทฤษฎีและวิธีการศึกษาวิจัยของแบบดูราเป็นแบบในการดำเนินการวิจัย ซังค์ เชื่อว่าเด็กที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองสูง จะใช้ความสามารถของตนเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่รับรู้ไถ่่งตนเองมีความสามารถต่ำ จะพยายามเลี่ยงงานที่ไถ่่งใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไถ่่งเต็มใจและเมื่อมีอุปสรรคไถ่่งจะไม่เผชิญกับงานนั้น การเพิ่มประสบการณ์เพื่อเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเอง จะเป็นการเพิ่มความเพียรและทักษะในการทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนอายุ 9 ถึง 11 ปี จำนวน 56 คน ก่อนและหลังการทดลอง ซังค์ จะวัดความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ในการทดลอง ซังค์

ให้นักเรียนดูตัวแบบวิธีการคิดหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ตามขั้นตอนอย่างละเอียด จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดโดยมีผู้ช่วยวิจัยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนสงสัยเกี่ยวกับวิธีทำ และมีการแจ้งผลทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนทราบ ผลปรากฏว่า (1) นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น และคาดหวังว่าตนจะสามารถทำงานได้ถูกต้องมากขึ้น และ (2) นักเรียนมีความพยายามในการทำงานมากขึ้น และทำงานได้ดีกว่าเดิม

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินึก (2520:102-109) ได้ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล และนิสิตชาย หญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1,2,5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11-25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงที่สุด ส่วนผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ตอบที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด

2. ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรม

พนิดา สินสุวรรณ (2527:61) ได้เปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยครูเป็นผู้บรรยายและนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มุ่งอนาคตไม่แตกต่างกัน

สมจิตต์ เพิ่มพูล (2532 :89-90) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนภายหลังการทดลองเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้เทคนิคการพยากรณ์จะทำให้ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนเพิ่มขึ้น

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 9) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือการสอน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 9) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน และพัฒนางานออกมาจากการเรียนการสอนโดยตรง

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม (2530 : 3) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนซึ่งได้ประเมินผลจากหลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Test)

2. กระบวนการที่ได้จากเกรดเฉลี่ยของโรงเรียน (School Grade) ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และช่วงเวลายาวนาน

นิภา เมธาวิชัย (2536 : 65) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ และทักษะที่ได้รับและพัฒนามาจากการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ครูอาศัยเครื่องมือวัดผลช่วยในการศึกษาว่านักเรียนมีความรู้และทักษะมากน้อยเพียงใด

สันติพงษ์ เจริญศรี (2543 : 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ ความรู้ ทักษะ หรือคุณลักษณะของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม วัดได้โดยเครื่องมือวัดผลหรือที่เรียกทั่วไปว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด (2546 : 36) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้นั้นๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่า มีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆประกอบ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน โดยใช้วิธีวัดได้หลายวิธีแล้วแต่ความเหมาะสม

2.3.1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพรสคอร์ต (ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด.2546:38;อ้างอิงจากPrescott. 1961) ได้สรุปองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพร่างกาย ขอบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะท่าทางของร่างกาย

2. องค์ประกอบด้านความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ซึ่งบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูกๆ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว

3. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมประกิต (Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะทางเศรษฐกิจทางบ้าน

4. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งทางบ้านและโรงเรียน

5. องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเอง (Self – Development Factors) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ ทักษะการเรียนรู้

6. องค์ประกอบด้านการปรับตัว (Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงทางอารมณ์

อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม (2530 : 11-40) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านปัญหาส่วนตัวของนักเรียน จำแนกเป็นส่วนย่อยๆ ดังนี้

- 1.1 ปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพร่างกาย
- 1.2 ปัญหาส่วนตัวด้านความสัมพันธ์กับบิดามารดา
- 1.3 ปัญหาส่วนตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน
- 1.4 ปัญหาส่วนตัวด้านความสัมพันธ์กับครู
- 1.5 ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัว
- 1.6 ปัญหาส่วนตัวด้านความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง

2. องค์ประกอบด้านการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระบบ

- 2.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล
- 2.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
- 2.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกดขี่

3. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน แบ่งเป็น 4 ด้าน

- 3.1 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว
- 3.2 ด้านฐานะทางเศรษฐกิจ
- 3.3 ด้านที่อยู่อาศัย
- 3.4 ด้านความคาดหวังของบิดามารดา

4. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ตัวนักเรียน ครอบครัว สิ่งแวดล้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.3.2 งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

Mathay (อำไพ ศิริศากาวร.2544 : 32 ; อ้างอิงจาก Mathay.1988) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลที่จำเป็น เกี่ยวกับความต้องการการเรียนรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ ในสถาบันการศึกษาของรัฐเทนเนสซี จากการศึกษาพบว่า นิสิตชั้นปีที่1 และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์น้อย นักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้ามหาวิทยาลัยมีประสบการณ์เกี่ยวกับ ไมโครคอมพิวเตอร์น้อยและขาดความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศเป็นตัวแปรที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทั้งนิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 4 แะยังพบอีกว่า ทักษะที่ดีต่อคอมพิวเตอร์ช่วยให้นิสิตประสบผลสำเร็จในการเรียนคอมพิวเตอร์ และมหาวิทยาลัยต้องสนับสนุนด้านบุคลากรและซอฟต์แวร์

จอห์นตัน (Johnston.1975 : 148) ได้ศึกษา วิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งหวังทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของประชากร 2 กลุ่ม คือ นักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียน รัฐบาลและชาวเวอร์มอนต์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งหมายทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลโดยตรงต่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

Coates (อำไพ ศิริศากาวร.2544 : 32 ; อ้างอิงจาก Coates .1990) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางวิชาคอมพิวเตอร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางประการ ในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมต้น เกรด 7 และเกรด 8 โดยใช้แบบทดสอบความถนัดทางคอมพิวเตอร์ KSW (Konvalina Stephenas and Wileman) พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างสูงระหว่างความถนัดทางด้านวิชาคอมพิวเตอร์ กับผลสัมฤทธิ์วิชาที่ว่าด้วยการอ่าน ภาษา และคณิตศาสตร์

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กฤษฎณา สงฆาสนันต์ (สว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์.2541:25;อ้างอิงจาก กฤษฎณา สงฆาสนันต์ .2524) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาปรากฏว่า อาชีพและระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลต่อการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนด้วย

อารีย์ รุ่งนิมิตร (อำไพ ศิริศากาวร.2544:53 ; อ้างอิงจาก อารีย์ รุ่งนิมิตร.2537) ได้วิจัยพบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา ด้านจำนวน ด้านการสังเกตรับรู้ ด้านเหตุผล และด้านการใช้คำ

อุไร มั่นหมั่น (วรรณิ์ สอนพานิช.2546: 41; อ้างอิงจาก อุไร มั่นหมั่น.2539) ได้ศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษากรณี จังหวัด

นครปฐม ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสายการเรียนวิชาของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

จำเนียร สังข์ทอง (วรรณิ์ สอนพานิช.2546: 41; อ้างอิงจาก จำเนียร สังข์ทอง. 2540) ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ สังกัดวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลหรือไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ สถานภาพการอยู่รวมกันของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง

วรรณิ์ แก้วเก่า (วรรณิ์ สอนพานิช.2546: 41; อ้างอิงจาก วรรณิ์ แก้วเก่า.2541) ได้ศึกษาการสำรวจความสนใจในอาชีพและการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัย พบว่า เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อและความสนใจในอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

พรทิพย์ คำชาย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า การเลือกสาขาวิชาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงาน แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว

ดุษฎิ วัฒนคามินทร์ (2544:62) ได้ศึกษา เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนธุรกิจสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ความถนัด ความสามารถ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอิทธิพลสำคัญต่อการเลือกเรียนของนักเรียน

2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของคำว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” ไว้แตกต่างกันดังนี้

เมอร์เรย์ (Murray. 1964 : 19) ได้อธิบายความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Need for Achievement) ไว้ว่า เป็นความต้องการที่ได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่อยากต้องการที่จะควบคุม จัดกระทำหรือจัดระเบียบ วัตถุ บุคคลหรือความคิด โดยกระทำสิ่งเหล่านั้นอย่างรวดเร็วและมีความเป็นอิสระให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุถึงมาตรฐานที่ดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเองโดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 153) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม

ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31-34) เน้นความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปของความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) หรือเขียนย่อเป็น (n-Ach) ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการขั้นสูงของมาสโลว์ (Maslow) เรียกว่าความต้องการตระหนักรู้ในความสามารถแห่งตน (Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองทั้งในด้านความสามารถความถนัด รวมถึงศักยภาพอื่นๆ และมีความสามารถที่จะใช้ความสามารถและศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่

เมตตา พยัคฆ์ (Mehta Prayag. 1969 :201-202) ได้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อาจแสดงได้อย่างใดอย่างหนึ่งตามลักษณะ 3 ประการนี้

1.ความต้องการที่ให้งานที่ตนเองทำ มีความสำเร็จในระดับสูง หรือมีมาตรฐาน (Standard of Excellence)

2.งานที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ (Unique of Characteristic) เป็นงานที่ทำให้สำเร็จอย่างดีและมีลักษณะเป็นตนเอง ซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จของบุคคล เช่น ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นในด้านศิลปะ และงานอื่นๆที่แตกต่างไปจากธรรมดา

3.งานที่ต้องใช้เวลา (Long Term of work) ลักษณะหนึ่งของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก็คือ ต้องการความตั้งใจที่ยาวนานในจุดมุ่งหมายของงานนั้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523:17) ให้ความหมาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความต้องการของบุคคลที่จะฟันฝ่าอุปสรรคโดยไม่ย่อท้อ และต้องการทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุชาดา สุธรรมรักษ์ (2531:186-187) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือความมุ่งหวังที่จะประสบผลสำเร็จ ความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เอาชนะคนอื่นหรือความต้องการที่จะเพิ่มศักดิ์ศรีของตนเอง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำและนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผล

พระเทพวาที (2533 : 48-50) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามี 2 แบบ คือ แบบที่ 1 เป็นการใฝ่ความเป็นเลิศที่สนับสนุนระบบการแข่งขัน แบบที่ 2 คือ การใฝ่ความเป็นเลิศแท้ซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 ถ้าทำก็ทำให้ดีเลิศให้ได้ที่สุดเต็มที่แห่ง

งานนั้นๆ ประการที่ 2 มีความเป็นเลิศเพราะดีที่สุดเต็มที่แห่งความสามารถของเรา และประการสุดท้าย คือ สิ่งนั้นมีความเป็นเลิศโดยเป็นสิ่งที่ดีที่สุดเกื้อกูลที่สุดเป็นประโยชน์ที่สุดแก่ชีวิตและสังคม

2.4.1.2 ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กิลฟอร์ด (Guilford.1959 : 437-439) กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานทั่วๆไป คือ ความปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่งานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความอดทนเต็มที่ที่จะลำบากแม้ยากเพียงใดก็ตาม

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 207-256) กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมของผู้ประกอบการ ที่เป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไว้ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอควร (Moderate Risk - Taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยวบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไม่พอใจทำสิ่งที่ยากๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยากเหมาะสมกับความสามารถของตน และทำในสิ่งที่ยากได้สำเร็จ ทำให้ตนพอใจส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักไม่กล้าเสี่ยงเพราะกลัวไม่สำเร็จ หรือก็เสี่ยงจนเกินไปทั้งๆที่รู้ว่าไม่สำเร็จ แต่ก็หวังพึ่งโชค

2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการกระทำสิ่งแปลกๆใหม่ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันไปทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย ยั่วความสามารถของตน เป็นงานที่ต้องใช้สมองคิด และจะทำให้เกิดความรู้สึกได้ว่าทำงานสำคัญสำเร็จลุล่วงไปได้

3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องตน ต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นไม่ชอบผู้อื่นมาบงการว่าตนควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้

4. ต้องการทราบแน่ชัดในการตัดสินใจ (Knowledge of Result Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะติดตามผลการกระทำของตนว่ามีผลอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างไรนั้นอย่างนี้ และเมื่อทราบผลการตัดสินใจ หรือการกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก

5. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว (Long range Planning) เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) ข้อนี้ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าเพียงพอแต่เป็นลักษณะที่ว่าจะให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น

สุขสมร ประพัฒน์ทอง และดวงเดือน พันธุมนาวิน (2533: 25) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่า จะเป็นผู้ที่ไม่ปฏิเสธปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน แต่จะมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหา มีความอดสาหะพากเพียร ไม่ยอมแพ้อุปสรรคที่ขัดขวางง่ายจนเกินไป

พรรณิ ชูทัย เจนจิต (2533 : 312) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ ดังนี้

1. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1.1 เป็นผู้ที่มีความบากบั่นพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายปลายทาง

1.2 เป็นผู้ที่ทำงานมีแผน

1.3 เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังสูง

2. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.1 เป็นผู้ที่ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย

2.2 ตั้งเป้าหมายในวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือความต้องการบรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีความตั้งใจจริงในการดำเนินการเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีความมานะพยายาม มีความอดทน กล้าเสี่ยง ทำงานมีแผน คาดการณ์ล่วงหน้า เป็นต้น

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคเคลแลนด (McClelland.1961:178-280) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะของนักธุรกิจเกี่ยวกับความต้องการความสัมฤทธิ์ผลกับพื้นฐานทางสังคม โดยดูจากอาชีพของบิดมารดาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการที่มาจากสังคมระดับกลางในประเทศโปแลนด์ อิตาลี ตุรกี พบว่า ผู้ที่มีระดับพื้นฐานสูงขึ้น จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วย

ฟอกซ์ (Fox. 1969 : 1331-1332 A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับตัวแปรอื่นๆ คือ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชาวนิวยอร์ก ฐานะเศรษฐกิจสังคม และระดับความปรารถนาทางการศึกษา โดยทำการศึกษากับเด็กเกรด 8 จำนวน 283 คน ในมลรัฐเคนตักกี แถบตะวันตก (Western Kentucky) ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชาวนิวยอร์ก และฐานะทางเศรษฐกิจ

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เมธี โพธิ์พัฒน์ (2523:75) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่นักเรียนชายและหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จินตนา อินทรไชย (2525: 48-49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวน 300 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 :55-58) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น เพศ สถานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติ วัฒนธรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัด

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความถนัด

2.5.1.1 ความหมายของความถนัด

นักจิตวิทยาและนักวัดผลการศึกษาได้ให้ความหมายของความถนัด(Aptitudดังนี้ ฟรีแมน (อ่ำไพ ศิริศากาวร.2544:9 อ้างอิงจาก Freeman. 1966) กล่าวว่า ความถนัดเป็นผลรวมของคุณลักษณะต่างๆของบุคคลที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีสมรรถภาพที่จะเรียน รวมทั้งการฝึกฝนอบรมเพื่อให้มีความรู้เฉพาะอย่าง เช่น ความสามารถในการพูด ความสามารถที่จะเป็นนักดนตรี หรือความสามารถที่จะทำงานเครื่องจักรกลได้

อาแมน และกล็อค (อ่ำไพ ศิริศากาวร.2544:9 อ้างอิงจาก Ahmann and Glock.1968) กล่าวว่า ความถนัด คือ สรรพนิสัยของบุคคลที่จะเรียนรู้ ดังนั้นเครื่องมือในการประเมินความถนัดจึงสร้างขึ้นเพื่อ พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดขึ้น ถ้าหากคนนั้นได้รับการฝึกที่เหมาะสม

เมห์เรนส์ และเลห์แมน (อ่ำไพ ศิริศากาวร.2544:9 อ้างอิงจาก Merhrens and Lehmann.1973) กล่าวว่า ความถนัด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายรวมกันกับคุณลักษณะอื่นทั้งในส่วนที่มีมาแต่กำเนิด หรือได้รับมาภายหลัง และเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถของแต่ละบุคคล ที่จะเรียนรู้ หรือพัฒนาความชำนาญคล่องแคล่วในสาขาเฉพาะอย่างเมื่อได้รับการศึกษา หรือได้รับการฝึกฝนอย่างเหมาะสม

วัชรินทร์ ฟองฟูม (2537:10) ให้ความหมายของความถนัดว่า หมายถึง ความมีสมรรถภาพหรือศักยภาพของแต่ละบุคคลที่จะแสดงความสามารถในด้านต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ อาจจะใช้เวลาในการฝึกฝน การเรียนรู้ หรือเกิดจากสิ่งแวดล้อม หรือมวลประสบการณ์ที่เคยได้เรียนรู้มาในอดีตแล้วกลายเป็นความสามารถอันใหม่ในปัจจุบัน

ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ (2541:16) ให้ความหมายของความถนัดว่า หมายถึงความสามารถที่บุคคลได้รับประสบการณ์จากการฝึกฝนตนเอง และมีการสั่งสมไว้มากจนเกิดทักษะพิเศษเด่นชัดด้านใดด้านหนึ่ง พร้อมทั้งจะปฏิบัติกิจกรรมด้านนั้นได้อย่างดี

จากความหมายของความถนัดที่กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า ความถนัดเป็นผลรวมคุณลักษณะต่างๆของบุคคลที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีความสามารถที่จะเรียน พร้อมทั้งจะปฏิบัติกิจกรรมด้านนั้นได้อย่างดี

2.5.1.2 ทฤษฎีความถนัด

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับสมรรถภาพสมองของมนุษย์ นักจิตวิทยา และ นักการศึกษาได้สรุปทฤษฎีขึ้นมาหลายทฤษฎีดังต่อไปนี้ (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ .2541: 43-52)

1.ทฤษฎีองค์ประกอบเดียว (Uni-Factor หรือ Global Theory)เป็นแนวคิดของบิเนตและซิมอน (Binet and Simon.1905)ทฤษฎีนี้เชื่อว่าโครงสร้างของเชาว์ปัญหามีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยไม่แบ่งแยกออกเป็นส่วนย่อยคล้ายกับเป็นความสามารถทั่วไป (General Ability)นั่นเอง

2. ทฤษฎีสององค์ประกอบ (BI-Factor Theory) เป็นทฤษฎีที่ตั้งขึ้นโดยนักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ชื่อสเปียร์แมน (Charles Spearman) ในปี ค.ศ.1904 มีรากฐานจากการวิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบด้วยวิธีการสถิติ ทฤษฎีนี้กล่าวว่ากิจกรรมทางสติปัญญาทั้งหลายจะประกอบด้วย ความสามารถทั่วไป (General Factor หรือ G - Factor) กับความสามารถเฉพาะที่เรียกว่าตัวประกอบเฉพาะ (Specific Factor หรือ S - Factor) ซึ่งมีหลายตัว แต่ละตัวใช้เฉพาะในกิจกรรมหนึ่งๆ

3. ทฤษฎีหลายองค์ประกอบ (Multiple Factor Theory) ผู้นำในการสร้างทฤษฎีนี้คือ เทอร์สโตน (L.L.Thurstone) ซึ่งเสนอไว้เมื่อปี ค.ศ.1933 โดยวิจัยโครงสร้างทางสมองด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ทำให้สามารถแยกแยะความสามารถทางสมองออกเป็นส่วนย่อยๆได้หลายกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะทำหน้าที่เป็นอย่างไรไปโดยเฉพาะอาจจะทำงานร่วมกันบ้างและพบว่าความสามารถทั่วไปตามแนวคิดของสเปียร์แมนนั้นแท้จริงเป็นความสามารถทางภาษาเท่านั้น ส่วนองค์ประกอบย่อยๆนั้น เทอร์สโตนให้ชื่อว่า ความสามารถปฐมภูมิทางสมอง (Primary Mental Ability) โดยยัดนำหน้าองค์ประกอบเด่นๆเป็นสำคัญแบ่งเป็น 7 ประการคือ

3.1 องค์ประกอบด้านภาษา (Verbal Factor) เป็นความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ ข้อความ บทกวี เรื่องราวต่างๆ ที่อ่าน ความมีเหตุผลทางภาษาและการเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม

3.2 องค์ประกอบด้านความคล่องแคล่วในการใช้คำ (Word Fluency Factor)เป็นความสามารถในการใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสม และรวดเร็ว สามารถใช้ถ้อยคำมากมายอย่างมีทักษะ

3.3 องค์ประกอบด้านจำนวน (Number Factor) เป็นความสามารถในการคิดคำนวณตัวเลขด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และแม่นยำ

3.4 องค์ประกอบด้านมิติสัมพันธ์ (Space Factor) เป็นความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุหรือรูปภาพในมิติต่างๆ ประกอบกัน ซึ่งอาจเป็นมิติที่คงที่หรือความสัมพันธ์ทางเรขาคณิต และอาจเป็นมิติที่เคลื่อนที่ เช่น เปลี่ยนตำแหน่ง หมุนภาพ ฯลฯ

3.5 องค์ประกอบด้านความจำ (Memory Factor) เป็นความสามารถในการจำเรื่องราวเหตุการณ์ หรือสิ่งต่างๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำซึ่งอาจเป็นทั้งจำสิ่งที่ไม่มีความหมายหรือมีความหมายก็ได้

3.6 องค์ประกอบด้านสังเกตรับรู้ (Perceptual Speed Factor) เป็นความสามารถในการเห็นรายละเอียดของสิ่งที่มองเห็นได้อย่างรวดเร็ว เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่าง ได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ

3.7 องค์ประกอบด้านเหตุผล (Reasoning Factor บางที่ใช้ Induction หรือ General Reasoning) องค์ประกอบนี้แสดงถึงความสามารถด้านวิจารณ์ญาณ หาเหตุผล ค้นหาหาความสำคัญ ความสัมพันธ์ และหลักการทั้งหลายที่สร้างกฎ หรือทฤษฎี

4. ทฤษฎีความสามารถทางสมองสองระดับ (Two-level theory of Mental Ability) ทฤษฎีนี้เสนอโดยเจนเซน (Jansen) เมื่อปีค.ศ.1968 เจนเซนได้เสนอทฤษฎีว่าความสามารถทางสมองมีอยู่ 2 ระดับ ระดับที่ 1 เป็นความสามารถที่จะสังสรรค์หรือเก็บสะสมข้อมูลไว้ได้และพร้อมที่จะระลึกนึกออกได้ระดับที่ 2 เป็นระดับของการจัดกระทำทางสมองเป็นขั้นสร้างมโนภาพ เหตุผล และแก้ปัญหา

5. ทฤษฎีไฮราจิคัล (Hierarchical Theory) ผู้คิดทฤษฎีนี้คือ เวอร์นอน (Vernon) เบิร์ท (Burt) และฮัมฟรีย์ (Humphreys) เขาได้เสนอโครงสร้างของเขาวัดปัญญาตามแบบสเปียร์แมน ว่าองค์ประกอบทั่วไป (G-Factor) แบ่งเป็นองค์ประกอบใหญ่ที่เรียกว่า Major Group Factor ได้ 2 องค์ประกอบ คือ Verbal-education (V:ed) ได้แก่ ภาษา และตัวเลขกับ Practical-mechanical(P:m) ได้แก่ความสามารถทางเครื่องกล ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ และความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ โดยเรียกกลุ่มความสามารถนี้ว่า องค์ประกอบย่อย (Minor Group Factor) องค์ประกอบเฉพาะ(Specific Factor)

6. ทฤษฎีโครงสร้างทางสมอง (The Structure of Intellect Theory หรือ SI-Model) ผู้คิดค้น คือกิลฟอร์ด (Guilford) เขาได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างทางสมองของมนุษย์ไว้ในปี ค.ศ.1967 โดยได้พัฒนาความคิดมาจากทฤษฎีหลายองค์ประกอบของเทอร์สตัน โดยมีเชื่อว่า สมรรถภาพสมองของมนุษย์มีลักษณะ 3 มิติ ที่มีความสัมพันธ์ผสมผสานกับความคิดหรือสติปัญญาของมนุษย์ ซึ่งมีทั้งหมด 180 องค์ประกอบ

มิติที่ 1 ด้านกระบวนการหรือวิธีการของการคิด (Operations) หมายถึงการปฏิบัติงานทางสมองหรือกระบวนการคิดแบบต่างๆ กระบวนการคิดจะเกิดตามลำดับจากง่ายไปหายากดังนี้

1. การรู้การเข้าใจ(Cognition)
2. ความจำ(Memory)
3. การคิดเอนกนัย(Divergent Production)
4. การคิดแบบเอกนัย(Convergent Production)
5. การคิดแบบประเมินค่า (Evaluation)

มิติที่ 2 ด้านเนื้อหา (Contents) เป็นด้านที่ประกอบด้วยสิ่งเร้าและข้อมูล
ต่างๆแบ่งออกเป็น 4 อย่างคือ

1. ภาพ(Figural)
2. สัญลักษณ์(Symbolic)
3. ภาษา (Semantic)
4. พฤติกรรม(Behavioral)

มิติที่ 3 ผลของการคิด(Products) เป็นผลของกระบวนการจัดทำของ
ความคิดกับข้อมูลจากเนื้อหา ผลิตผลของความคิดแยกได้เป็นรูปร่างต่าง ๆ กัน ซึ่งแบ่งออกได้ 6
อย่างคือ

1. หน่วย (Units)
2. จำพวก (Classes)
3. ความสัมพันธ์ (Relations)
4. ระบบ(Systems)
5. การแปลงรูป(Transformation)
6. การเกี่ยวพัน(Implications)

2.5.1.3 ความสำคัญของความถนัดทางกลไกของร่างกาย

การศึกษาที่ดีจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญเพราะ
ธรรมชาติของนักเรียนแต่ละคนจะมีความสามารถหรือความถนัดหลายประเภทอยู่ในตัวที่ต่างกัน
ออกไป เช่นความแตกต่างด้านสมรรถภาพสมอง บุคลิกภาพ เจตคติ ตลอดจนความสนใจและ
พฤติกรรมด้านอื่นๆ (อำไพ ศิริศากาวร.2544:11 อ้างอิงจาก Bingham.1937) ซึ่งแต่ละบุคคลที่มี
สมรรถภาพหรือความสามารถที่แตกต่างกันนี้ เป็นผลมาจากการสั่งสมประสบการณ์ การฝึกฝน
ความรู้ต่าง ๆ มานานับแต่กำเนิด ดังนั้นเมื่อนักเรียนแต่ละคนจะเลือกเรียนรู้ หรือศึกษาวิชาใดวิชาหนึ่ง
นั้นจะต้องคำนึงถึงความสามารถทางสติปัญญาหรือความถนัดของตนเองเป็นสำคัญ ทั้งนี้
ความสามารถทางสติปัญญา เป็นเครื่องชี้ศักยภาพและความสามารถทางการเรียนของแต่ละบุคคล
(อำไพ ศิริศากาวร.2544:11 ; อ้างอิงจาก Moskowitz and Orgel.1967) แต่ในบางครั้ง ครู
ผู้ปกครอง หรือแม้แต่ผู้เรียนเองก็ไม่ทราบได้เลยว่า ตัวเองมีความสามารถหรือความถนัดด้านใดมาก
น้อยเพียงใด จึงเป็นการยากที่จะเลือกเรียนสาขาใดให้เหมาะสมกับความสามารถของตนได้ แต่การ
ที่จะทราบว่า ผู้ที่มีความสามารถทางสติปัญญาเฉพาะตัวอย่างไรจึงจะเรียนคอมพิวเตอร์ได้ดีนั้น

ยีน ภูววรรณ (อำไพ ศิริศากาวร.2544:11 ; อ้างอิงจาก ยีน ภูววรรณ 2533) กล่าวว่า บุคคลที่จะเรียนคอมพิวเตอร์ได้ดีจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดเป็นของตนเอง มีความคิดเป็นเหตุเป็นผล และมองปัญหาที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมแล้วฝึกฝนแก้ปัญหานั้นได้ ชอบฝึกหรือจินตนาการทางความคิด มองทุกอย่างอย่างเป็นระบบ มีแบบแผนการทำงาน และต้องเป็นคนรอบคอบ มีเหตุผล และรับฟังเหตุผล รวมทั้งมีความคิดสร้างสรรค์สูงอีกด้วย

ความถนัดทางกลไกของร่างกายของนักเรียนแต่ละคนนั้นก็มีความสำคัญ แต่ละคนจะมีความสามารถแตกต่างกัน บางคนอาจจะเก่งวาดรูป บางคนอาจจะเล่นดนตรีเก่งมาตั้งแต่เด็กๆ บางคนชอบเครื่องยนต์กลไกมาก ลักษณะต่างๆ เหล่านี้เป็นลักษณะความสามารถพิเศษที่มีอยู่เฉพาะตัว ถ้าสามารถวัดออกมาได้จะทำให้ทราบได้ชัดเจนว่าเด็กนักเรียนคนใดเก่งหรือถนัดทางใดเป็นพิเศษ ก็สามารถส่งเสริมได้ตรงกับความสามารถนั้น ความถนัดทางกลไกของร่างกาย ที่สำคัญคือ ความถนัดในการใช้กล้ามเนื้อ

ความถนัดในการใช้กล้ามเนื้อ (psychomotor domain) เป็นความสามารถในการใช้ระบบประสาททางกล้ามเนื้อ ควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ เช่นการใช้นิ้วมือ นิ้วเท้า ใช้แขน มือ เท้า เป็นต้น ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของบุคคลนอกเหนือจากสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งเน้นทางด้านกาปฏิบัติ เช่น การใช้มือประดิษฐ์สิ่งต่างๆ การประกอบเครื่องยนต์กลไกต่างๆ เช่น ประกอบวิทยุ-โทรทัศน์ และนาฬิกา เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวต้องใช้ความสามารถในการทำงานของกล้ามเนื้อ และการควบคุมจากระบบประสาทเป็นสำคัญ (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ . 2528 : 176 - 180)

ฟลีชแมน (Fleishman) ได้วิเคราะห์หาองค์ประกอบของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ และสรุปว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 11 ประการ คือ

1. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก (control precision) เป็นความสามารถในการหาสิ่งทีเล็กและละเอียดได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
2. ความสามารถในการประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อใหญ่กับกล้ามเนื้อเล็ก (multi-limb coordination) เป็นความสามารถในการประสานความเคลื่อนไหวโดยส่วนรวมระหว่างกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก
3. ความสามารถในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้อย่างถูกต้อง (response orientation) เป็นความสามารถในการเลือกกระทำหรือเลือกปฏิบัติต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างถูกต้อง
4. ความสามารถในการตอบสนองอย่างรวดเร็ว (reaction time) เป็นความสามารถในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มองเห็นหรือได้ยินได้อย่างรวดเร็วทันใจ
5. ความสามารถในการเคลื่อนไหวของแขน (speed of arm movement) เป็นความสามารถในการเคลื่อนไหวของแขนได้อย่างรวดเร็ว เป็นอัตโนมัติ
6. การควบคุมอัตรา (rate control) เป็นความสามารถที่จะควบคุมอัตราการ

ทำงานของกล้ามเนื้อได้อย่างถูกต้องรวดเร็วตลอดเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลง

7. ความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของมือและแขน (dexterity) เป็นความสามารถในการควบคุมการทำงานของมือและแขนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วมีทักษะ

8. ความสามารถในการควบคุมนิ้วมือ (finger dexterity) เป็นความสามารถในการควบคุมการทำงานของนิ้วมือให้สามารถทำงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีทักษะ

9. ความสามารถในการใช้มือและแขนอย่างคงที่ (arm-hand steadiness) เป็นความสามารถในการควบคุมการใช้มือและแขนให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องแม่นยำ สามารถเคลื่อนไหวไปในตำแหน่งที่ต้องการได้อย่างแน่นอน

10. ความสามารถในการหมุนข้อมือ (wrist finger speed) เป็นความสามารถในการหมุนข้อมือได้อย่างรวดเร็ว

11. ความสามารถในการคาดคะเน (aiming) เป็นความสามารถในการคาดคะเนได้อย่างถูกต้องตรงเป้าหมายที่ต้องการ

แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ มักจะเป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ (performance test) ลักษณะของแบบทดสอบแบบนี้จะให้ผู้สอบได้ใช้นิ้วและการจับสิ่งของชิ้นเล็กๆเข้าที่ หรือเข้าตำแหน่งที่กำหนดไว้ให้ ดังเช่น แบบทดสอบ Stromberg Dexterity Test แบบทดสอบชุดนี้เป็นแผ่นไม้เจาะรูขนาดเท่าๆกัน 54 รู โดยมีแถบสีต่างกัน 3 สี สีละ 18 รู มีสีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน เวลาทดสอบก็จะให้ผู้สอบนำลูกไม้กลมๆซึ่งมีขนาดเท่าๆกันทั้ง 3 สี ไปใส่ในรูให้ตรงกับแถบสีนั้นๆให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ใครใส่ได้มากกว่า เร็วกว่า ก็แสดงว่าคนนั้นมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมาก

ในการวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ นอกจากจะใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติแล้วยังสามารถออกข้อสอบเป็นแบบเขียนตอบได้ เช่นกัน โดยฝึกให้ผู้สอบได้ใช้กล้ามเนื้อ แขนมือ ข้อมือ และนิ้ว ประกอบกับการคาดคะเน เช่น ให้ลากเส้นตามลักษณะต่างๆ ซึ่งประสาทจะต้องควบคุมและบังคับกล้ามเนื้อให้ทำงานได้อย่างรวดเร็ว

โดยมีวิธีการออกข้อสอบในลักษณะต่างกันดังนี้ (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์.2518 : 60-66)

1. แบบให้ผู้สอบลากเส้นต่อระหว่างสองจุดเรื่อยๆไป ดังตัวอย่าง

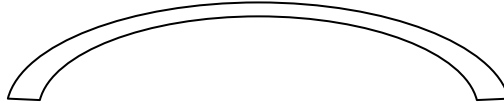
คำชี้แจง จงลากเส้นต่อวงกลมต่างๆ เหล่านี้ โดยไม่ให้เส้นผ่านลำเข้าไปในวงกลม

(1) ○ ——— ○ ——— ○ ——— ○ ——— ○ ——— ○ ——— ○

2. แบบให้ผู้สอบลากเส้นตาม โดยให้อยู่ภายในขอบเขตของช่องเส้นคู่ที่กำหนดให้ ดังตัวอย่าง

คำชี้แจง จงลากเส้นตามรูปโดยให้เส้นที่ลากอยู่ภายในช่องเส้นคู่ของภาพนั้นๆ

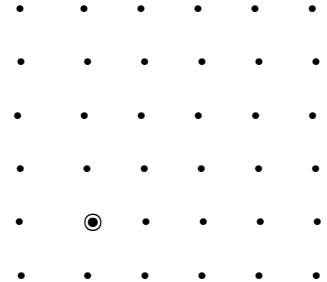
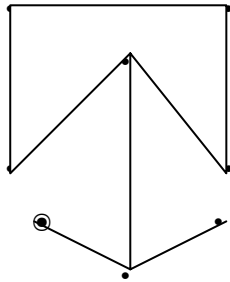
(1)

3. แบบให้ผู้สอบหาปลายเส้นเริ่มต้น ดังตัวอย่าง

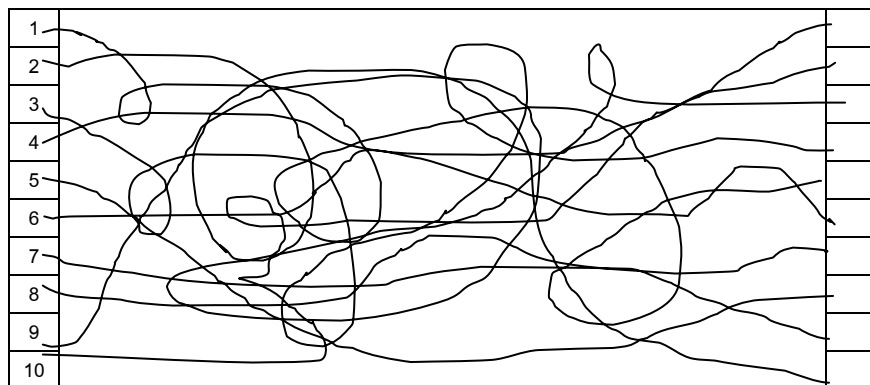
คำชี้แจง จงลอกภาพที่กำหนดให้ ลงในจุดที่กำหนดไว้ โดยให้ภาพมีลักษณะขนาด และทิศทางเหมือนอย่างกับภาพที่กำหนดให้

(1)

4. แบบให้ผู้สอบหาปลายเส้นเริ่มต้น ดังตัวอย่าง

คำชี้แจง จงใช้เพียงสายตาเท่านั้น พิจารณาว่า จุดจบของแต่ละเส้นนั้นอยู่ที่ใด แล้วเขียนเลขกำกับให้ถูกต้องตรงกัน

ตัวอย่างของแบบทดสอบดังกล่าวนี้ ผู้สอบจะต้องใช้ความสามารถในการควบคุมกล้ามเนื้ออยู่ตลอดเวลา และยังต้องใช้ความสามารถในการประสานงานระหว่างสายตากับมือด้วย

ประโยชน์อันสำคัญของแบบทดสอบดังกล่าว ถ้าสามารถสร้างได้เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน มีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นสูงแล้ว ก็จะได้ใช้คัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม หรือทำงานตามสนามบินต่างๆ ที่จะต้องควบคุมเครื่องจักรกล หรืองานที่จะต้องใช้ความสามารถเกี่ยวกับการใช้กล้ามเนื้อ

ในโรงงานอุตสาหกรรม จะต้องใช้บุคคลที่มีความสามารถด้านกล้ามเนื้อสูง ไวคอยควบคุมเครื่องจักรกล หรือประกอบส่วนต่างๆ ของเครื่องจักรกลได้อย่างถูกต้อง

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัดทางกลไกของร่างกาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัดทางกลไกของร่างกาย โดยเฉพาะความถนัดในการใช้กล้ามเนื้อยังไม่พบงานวิจัยด้านนี้โดยตรง

2.5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เบนเนตต์ (อำไพ ศิริศากาวร.2544 : 32 ; อ้างอิงจาก Bennett.1983) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนความถนัดทางการเรียนวิชาประชากรศาสตร์ กับเกรดนักศึกษาที่เรียนวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ พบว่าตัวแปร 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กับเกรดรายวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ โดยเรียงจากความสัมพันธ์สูงไปหาต่ำคือ ความถนัด เกรดเฉลี่ย และสถานภาพส่วนตัว

Coates (อำไพ ศิริศากาวร.2544 : 32 ; อ้างอิงจาก Coates .1990) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางวิชาคอมพิวเตอร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางประการ ในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมต้น เกรด 7 และเกรด 8 โดยใช้แบบทดสอบความถนัดทางคอมพิวเตอร์ KSW (Konvalina Stephenas and Wileman) พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างสูงระหว่างความถนัดทางด้านวิชาคอมพิวเตอร์ กับผลสัมฤทธิ์วิชาที่ว่าด้วยการอ่าน ภาษา และคณิตศาสตร์

2.5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุธี จันทกร (อำไพ ศิริศากาวร.2544 : 33 ; อ้างอิงจาก สุธี จันทกร 2534) ได้ทำการสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนคอมพิวเตอร์ จากการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ที่ดีมี 3 ตัวคือ แบบทดสอบความถนัดด้านการเรียงลำดับตัวเลขและตัวอักษร แบบทดสอบด้านการวิเคราะห์แผนภาพ แบบทดสอบความถนัดด้านจำนวน ส่วนแบบทดสอบความถนัดด้านการลำดับเหตุการณ์ ไม่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ที่ดีได้

ธนานันต์ กุลไพบุตร (อำไพ ศิริศากาวร.2544 : 33 ; อ้างอิงจาก ธนานันต์ กุลไพบุตร.2536) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยครูในสหรัชนโกสินทร์ พบว่า แบบทดสอบด้านเหตุผลเชิงเลขคณิตกับแบบทดสอบด้านการวิเคราะห์แผนภาพเป็นตัวพยากรณ์ได้ดีที่สุด

อำเภอ ศิริสาการ (2544 : 53) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความกดดันทางคอมพิวเตอร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบว่าค่าน้ำหนักความสำคัญของความกดดันทางคอมพิวเตอร์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

ดอบบินส์ (Dobbins.1969 : 2958-A) กล่าวว่า วิชาชีพของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน

ไทรแอนดิส (Triandis.1971 : 2-3) กล่าวว่า การคุ้นเคยกับวิชาชีพอาจมีส่วนต่อทัศนคติได้ เพราะทัศนคติมีความรู้เป็นองค์ประกอบอยู่ด้วย และในทางตรงกันข้ามความไม่รู้จักคุ้นเคยกับอาชีพอาจมีผลทำให้ทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพต่ำ

วัชร ทรัพย์มี (2523 : 15) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่มีความใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด เป็นสถาบันที่จะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ทำงานให้แก่เด็ก นอกจากนี้ครอบครัวยังมีส่วนต่อการเลือกอาชีพของบุคคล โดยลูกบางคนจะเลือกเรียนตามอาชีพบิดามารดา

เอกพจน์ สมุทธานนท์ (2537 : 26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมอันดับแรกและสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติและค่านิยมให้แก่เด็ก ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่เด็กตั้งแต่เกิด ถึงแม้จะเติบโตขึ้นก็ยังได้รับการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นประจำ

วัลลภา พัดเปีย (2539 : 85) กล่าวว่า พฤติกรรมที่บุคคลเรียนรู้มาจากการสังเกต พฤติกรรมที่ดีและไม่ดี เมื่อพิจารณาจากบรรทัดฐานของสังคมซึ่งแหล่งการเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่ คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สถาบันการศึกษา ชุมชน และสื่อมวลชนต่างๆ ในครอบครัวไทย บิดามารดาเป็นแบบอย่างที่มีอิทธิพลสูงซึ่งจะเป็นตัวแบบให้บุตรมีพฤติกรรมตามโดยไม่ต้องลองผิดลองถูก ถ้าบุตรเห็นว่าพฤติกรรมของบิดามารดาให้ผลในทางบวก ก็มีแนวโน้มว่าบุตรจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นและอยากกระทำตาม

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองส่งผลต่อการเลือกเรียนและอาชีพของบุตร ถ้าบุตรเห็นว่าพฤติกรรมของบิดามารดาให้ผลในทางบวก ก็มีแนวโน้มว่าบุตรอยากที่จะกระทำตาม

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

2.6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอลลาโซ (วิทยา วิสูตรเรืองเดช.2545:26; อ้างอิงจาก Collozo.1967) ได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมือง ซึ่งบิดามารดาประกอบอาชีพชั้นสูงหรือรับ

ราชการมักจะเลือกอาชีพระดับสูง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบทบิดามารดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม เช่น ทำนา หรือกรรมกร จะเลือกอาชีพในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่

ซีลแลน (เสริมศรี สวนไพรินทร์.2532 : 38 ; อ้างอิงจากClellan.1968) ได้ทำการวิจัยพบว่าระดับอาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับโอกาสการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยของนักเรียน กล่าวคือถ้าบิดามีระดับอาชีพสูงบุตรก็มีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสูงด้วย

เอ็ดดี้ (วิทยา วิสูตรเรืองเดช.2545:26; อ้างอิงจาก Eaddy.1969) ได้ศึกษาเพื่อจัดเรียงลำดับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา และการเลือกอาชีพของนักเรียนจากมากไปหาน้อย พบว่าอาชีพของบิดามารดา มีอิทธิพลมากที่สุด

แจนเซน (Jansen.1989 :280A) ได้ทำการศึกษาถึงความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตรกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10,317 คน ใน Wisconsin ปีค.ศ.1957 พบว่า อาชีพของบิดา มีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

2.6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มารศรี กองเกตุ (2524: 87) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ไม่ว่าบิดามารดาของนักเรียนจะประกอบอาชีพประเภทใดก็ตาม นักเรียนจะให้ความสนใจงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุด ส่วนอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขายซึ่งเป็นอาชีพที่บิดามารดาของนักเรียนประกอบอาชีพมากเป็นอันดับสองนั้นนักเรียนให้ความสนใจงานอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขายน้อยที่สุด

เสาวภา ธรรมบุตร (วิทยา วิสูตรเรืองเดช.2545:25; อ้างอิงจากเสาวภา ธรรมบุตร 2525) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า บุตรที่บิดามารดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติภูมิต่ำ มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพสูงกว่าบิดามารดา และถ้าบิดามารดาประกอบอาชีพกสิกรรม ค้าขาย หาบเร่ กรรมกร บุตรมีแนวโน้มประกอบอาชีพครูมากกว่าบุตรของผู้ประกอบอาชีพที่มีเกียรติสูงกว่า

จรินทร์ บุญชุ่ม (จิตติมา จงพิพัฒน์วณิชย์.2539:47 ;อ้างอิงจาก จรินทร์ บุญชุ่ม. 2527) ได้ศึกษาปัญหาการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาการเลือกแผนการเรียนต่างกัน คือ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนตามความต้องการของครอบครัว และปัญหาด้านความรู้ทางอาชีพ นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีปัญหาการเลือกแผนการเรียน ด้านการเงินและด้านการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนตามความต้องการของครอบครัวมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและค้าขาย ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมีปัญหาการเลือกแผนการเรียนด้านการเงินมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ

บุญเพ็ง ธานี (2530 : 85) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพธุรกิจ รับราชการ ค้าขายได้รับการศึกษามากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพกรรมกร

วัลนิภา พัดเปีย (2539:85) ได้ศึกษา ทักษะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของนิสิต พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร ค้าขาย พนักงานสถานประกอบการเอกชน รับราชการและประกอบอาชีพอิสระอื่นๆ มีทักษะที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับสูง ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีทักษะที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับปานกลาง

สมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : 401) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดามารดา รับราชการมีความสนใจเลือกเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายสามัญมากที่สุด

ม.ล.มาฆฉัตร สวัสดิวัตน์ (2542:69) ได้ศึกษา ทักษะคิดที่มีต่อการเรียนการสอนทางด้านวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนทางด้านวิชาคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดุษฎี วัฒนคามินทร์ (2544:62-63) ได้ศึกษา เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนธุรกิจสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยที่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำการเกษตรมีเจตคติด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และรวมทุกด้าน ดีกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบอาชีพส่วนตัว

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการเรียนและการเลือกอาชีพของนักเรียน ถ้าผู้ปกครองมีระดับอาชีพสูงบุตรก็มีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูง แต่ผู้ปกครองมีอาชีพที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนทางด้านวิชาคอมพิวเตอร์โดยรวมไม่แตกต่างกันเพราะคำนึงถึงประโยชน์และความสำคัญของคอมพิวเตอร์

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ

เครช (Krech. 1962 :182) เห็นว่ารายได้ของบิดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของนักเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะคาดหวังให้ตนเองมีแบบฉบับของการดำเนินชีวิตให้เหมือนกับบิดาของตน รายได้ในครอบครัวเป็นตัวสำคัญในความคาดหวังของนักเรียนที่มีผลต่อโอกาสที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงได้เปรียบอย่างมาก เนื่องจากได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้านการศึกษาเล่าเรียน และเมื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางมีแนวโน้มที่จะเสียสละเพื่อสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียนแก่บุตรของเขา ขณะที่บิดามารดาที่มีลักษณะเศรษฐกิจต่ำกว่า อาจจะไม่สามารถให้การสนับสนุนได้ กล่าวคือ รายได้ ของบิดามารดามากขึ้น ความ

ปรารถนาของบุตรที่จะได้รับรายได้สูงขึ้นและยิ่งกว่านั้นบิดามารดาที่มีรายได้มากต้องการที่จะสนับสนุนในการให้การศึกษาแก่บุตรของตนสูงขึ้นรวมทั้งการเตรียมพร้อมในเรื่องอาชีพด้วย

จอห์น และ โฮเวิร์ด (ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์.2546:28;อ้างอิงจาก John and Howard.1975) มีความเห็นว่า ตั้งแต่เกิดมามนุษย์ต้องการสภาพฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การยอมรับในสังคม ซึ่งระดับชั้นในสังคมถือเกณฑ์จากขนาดของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวกับรายได้และความคาดหวังของอาชีพ อันอาจรวมถึงการศึกษาที่ส่งผลถึงระดับของรายได้ด้วย

สมทรง สุวรรณเลิศ (ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด.2546:42; อ้างอิงจากสมทรง สุวรรณเลิศ 2514) ได้กล่าวว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำหรือยากจนมักจะมีปัญหาทางร่างกายและจิตใจและนำไปสู่ปัญหาความประพฤติซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลต่อการเรียน และต่อปัญหาทางด้านอารมณ์

รังสรรค์ ณะพรพันธ์ (เสริมศรี สวนไพรินทร์. 2532 : 40; อ้างอิงจาก รังสรรค์ ณะพรพันธ์. 2520) กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจไม่เพียงแต่เป็นเงื่อนไขการศึกษาต่อเท่านั้น ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภายในครอบครัวอีกด้วย สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่แตกต่างกันย่อมเป็นส่วนสำคัญในการทำให้โอกาสในการศึกษาของเด็กแตกต่างกัน ความไม่เสมอภาคในโอกาสแห่งการศึกษา ตั้งแต่ทารกปฏิสนธิในครรภ์มารดา มารดาในครอบครัวที่ยากจนไม่อาจมีอาหารกินที่อุดมสมบูรณ์พอเพียงแก่การพัฒนาคลื่นสมองของทารกในครรภ์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวน่าจะมีผลกระทบต่อแผนการศึกษาของนักเรียนทั้งในด้านความคาดหวัง ความทะเยอทะยานทางการศึกษาต่อ

พรวมาศ นนทยาธร (เสริมศรี สวนไพรินทร์. 2532 : 40 ; อ้างอิงจาก พรวมาศ นนทยาธร.2520) กล่าวว่า รายได้ของบิดามารดาหรือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวน่าจะมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของบุตร เพราะในการศึกษาไม่ว่าเป็นระดับใดก็ตามจำเป็นต้องใช้เงิน อาจกล่าวได้ว่าหากระดับการศึกษายิ่งสูงเพียงใด ความสำคัญของฐานะในทางเศรษฐกิจในการกำหนดโอกาสในการศึกษาจะยิ่งมากขึ้นเพียงนั้น ในระดับอุดมศึกษานั้น นักศึกษาไม่เพียงแต่จะต้องมีรายจ่ายในรูปค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าของชีพอื่นๆที่สูงขึ้นเท่านั้น หากทว่ายังต้องสูญเสียรายได้อันพึงได้ ซึ่งเป็นผลจากการเลือกศึกษาต่อ แทนที่จะเลือกทำงานอีกด้วย หากรัฐมิได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน ย่อมยากที่จะมีโอกาสในการศึกษาโดยเสมอภาคกัน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า รายได้ของบิดามารดาหรือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยังมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียน นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูงโอกาสทางการศึกษาก็มีมาก แต่นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำก็จะส่งผลต่อระดับการศึกษาของนักเรียน

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ

2.7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เครช (Krech.1962 : 182) พบว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของนักเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะคาดหวังให้ตนเองมีแบบฉบับของการดำเนินชีวิตให้เหมือนกับบิดาของตน รายได้ของครอบครัวเป็นตัวประกอบสำคัญในความคาดหวังของนักเรียน ที่มีผลต่อโอกาสที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว

ลอเรนซ์ (Laurance.. 1962 : 431-437) พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมระดับปานกลาง จะเลือกอาชีพระดับสูงกว่าอาชีพของบิดามารดา ซึ่งเขาให้ข้อคิดว่า อาจเนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางมักสนับสนุนให้บุตรเลือกอาชีพที่มีเกียรติและรายได้ดีกว่าตน เนื่องจากเขามีกำลังความสามารถพอที่จะสนับสนุนให้บุตรได้ และพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง ตั้งใจเรียนต่อถึงระดับอุดมศึกษาและเลือกอาชีพระดับวิชาชีพ แต่เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเลือกอาชีพที่ใช้ทักษะหรือความชำนาญไม่มีลักษณะงานที่ซับซ้อน จะเห็นได้ว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำไม่กล้าตั้งความหวังไว้สูง

ฮาบิสัน และมายเออร์(Habison and Myers. 1964 : 11) ศึกษาพบว่า เด็กวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงอายุ 15 –19 ปี จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีโอกาสเรียนโดยไม่หยุดชะงัก เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำส่วนใหญ่ต้องออกจากโรงเรียนมาทำงานเพื่อช่วยครอบครัวและส่งผลต่อการศึกษาของเด็ก

วาร์เนอร์ (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด.2546:43; อ้างอิงจากRingness.1968:270;citing Warner.1948) ได้ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพพบว่าพวกชนชั้นกลางจะเป็นคนที่มีความมั่นคงทางอารมณ์เป็นตัวของตัวเอง ขณะที่พวกฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มขาดความอบอุ่น หงุดหงิดง่าย และมีอาการทางประสาท

แฟนตินี และเวินสไตน์ (Fantini and Weinstein.1972 : 13) ได้ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่มีรายได้ต่ำ จะมีความมุ่งหวังต่อการศึกษาและอาชีพของบุตรต่ำด้วย

เนอร์มี (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด.2546:43; อ้างอิงจากNurmi.1991) ได้ศึกษาความคาดหวังและความกลัวในชีวิตอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินแลนด์จำนวน 148 คน ที่มีอายุระหว่าง 10 –19 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นจากระดับชั้นทางสังคมสูงมีโครงการในอนาคตเกี่ยวกับอาชีพกว้างไกลกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวัยรุ่นจากระดับชั้นทางสังคมต่ำกว่า

2.7.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สากล เขียสกุล (2523:79) ได้ศึกษาความคาดหวังของมารดาไทยเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบุตร พบว่า มารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีความคาดหวังเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสูงกว่ามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีความคาดหวังเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสูงกว่ามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

ชิตชัย สนั่นเสียง (2528:256-282) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนต่อมากที่สุดร้อยละ 55.30 และเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ รองลงมาเลือกเรียนต่อพร้อมกับประกอบอาชีพร้อยละ 31.00 เลือกไม่เรียนต่อโดยออกไปประกอบอาชีพร้อยละ 13.00 และเลือกไม่เรียนต่อและไม่ประกอบอาชีพร้อยละ 0.70 นักเรียนที่เลือกเรียนต่อส่วนใหญ่คาดหวังว่าจะเรียนต่อสายอาชีพด้านพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และนักเรียนที่คาดหวังว่าจะเรียนสายสามัญจะเลือกเรียนแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิต สำหรับนักเรียนที่ต้องการเรียนไปพร้อมกับการประกอบอาชีพ คาดหวังว่าจะเรียนในระบบโรงเรียนภาคเช้าหรือบ่ายเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนด้วย สำหรับนักเรียนที่ไม่เรียนต่อแล้วออกไปประกอบอาชีพเพราะอยากทำงานและเรียนไม่เก่ง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดจากการส่งเสริมเรื่องการเงินของบิดามารดาไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องให้ตัวเด็กนักเรียนเองออกไปทำงานเพื่อนำเงินที่ได้มาทำการศึกษาเล่าเรียนต่อไป

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2531:160) ได้ศึกษาค่านิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 1,500 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมในการทำงานด้านความอิสระ และด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดุษฎี วัฒนคามินทร์ (2544:62) ได้ศึกษา เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนธุรกิจสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่า นักเรียนที่รายได้ของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 โดยนักเรียนที่รายได้ของครอบครัว 10,000 บาทขึ้นไป มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และรวมทุกด้าน ดีกว่านักเรียนที่รายได้ของครอบครัว ไม่เกิน 10,000 บาท ทั้งนี้เป็นเพราะขนาดของรายได้ 10,000 บาท ขึ้นไปเป็นกลุ่มของผู้มีรายได้สูงและมีกำลังส่งเสริมนักเรียนในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติดีกว่านักเรียนที่รายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นตัวประกอบสำคัญในความคาดหวังของนักเรียน ที่มีผลต่อโอกาสที่จะเรียนและเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว

2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คอกซ์ และลีเกอร์ (อดิเทพ ศรีสุอารักษ์.2545:18; อ้างอิงจากCox and Leager.1961)

ได้อธิบายเรื่องของความรักที่พ่อแม่มีต่อบุตรไว้ว่า มีลักษณะพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. การให้ความสำคัญกับบุตรเป็นอันดับแรก ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู โดยการให้สิ่งที่บุตรต้องการจริงๆพอกๆกับการให้โดยที่พ่อแม่คิดว่าบุตรต้องการ และพ่อแม่หวังว่าบุตรอาจมีความต้องการ

2. การให้ตรงตามพัฒนาการ ได้แก่ พ่อแม่ตั้งความมุ่งหมายการเรียกร้องไว้เหมาะสมกับความสามารถทางอารมณ์ สังคม ร่างกาย และทักษะของบุตรที่พึงมีได้ตามขั้นตอนของการพัฒนาการ

3. การยอมรับและยกย่องบุตร ได้แก่ การแสดงออกโดยพ่อแม่แสดงความรักแก่บุตร และยอมรับบุตรแต่ละคนตามความสามารถ และขีดจำกัดของสมอง อารมณ์และร่างกาย

โกลด์เนอร์ และโกลด์เนอร์ (Gouldner and Goulder.1963 : 52) พบว่า ผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กจะอธิบายลักษณะของเด็กหลายๆ ลักษณะตามที่รับเอาเอกลักษณ์ของสังคมไว้ และคาดหวังว่าเด็กจะประพฤติตัวให้เป็นไปตามลักษณะที่กำหนดให้และจะประมาณค่าเด็กตามลักษณะที่กำหนดให้ด้วย บุคคลเหล่านี้จะสอนเด็กให้รู้จักตัดสินใจตนเองตามค่านิยม เช่น ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความสะอาดและความสำเร็จในการเรียนสิ่งเหล่านี้ต่อมาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมบุคคล

กุหลาบ รัตนสังขธรรม และคนอื่นๆ (2540 : 13-15) ได้สรุปแนวคิดของสัมพันธภาพในครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงความรักและความผูกพันกันในลักษณะต่อไปนี้

1. ต้องการเอาใจใส่ดูแลและเอื้ออาทรต่อกัน หมายถึง การดูแลสุขภาพของกันและกัน อาหารการกิน การเล่าเรียนของบุตร ความทุกข์และความสุขที่ต้องการระบาย เป็นต้น

2. ต้องรู้จักคนที่เรารัก สำหรับบุตร บิดามารดา ก็ต้องเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับบุตร อุปนิสัยบุตร จุดเด่นจุดด้อยเป็นอย่างไร

3. ต้องเคารพซึ่งกันและกัน หมายถึง การเคารพที่มาจากใจซึ่งมีพฤติกรรมการแสดงออกหลายอย่าง เช่น การฟังกัน การเกรงใจกัน การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างกันเป็นต้น

4. ต้องมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิดหรือความชอบ

5. ต้องมีความไว้วางใจกัน ควรมีต่อทั้งทางกายและทางใจ

6. ต้องให้กำลังใจกันและกัน อาจเป็นคำพูดหรือท่าทางที่ให้การสนับสนุน

7. ต้องให้อภัยกันและกัน ถ้ามีความรักอยู่ก็อภัยกันยกโทษให้กัน

8. ต้องรู้จักสื่อสารในครอบครัว ควรใช้ปิยะวาจา ระหว่างบิดามารดากับบุตร
9. ต้องใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณค่าและคุณภาพ มีกิจกรรมร่วมกัน ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่มี
10. ต้องมีการปรับตัวตามภาวะที่เปลี่ยนแปลงของบุคคลในครอบครัว
11. ต้องรู้จักภาระหน้าที่ในครอบครัวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การอยู่ด้วยกันทุกคนต้องมีบทบาทหน้าที่ทั้งต่อตนเองและต่อสมาชิกในครอบครัว
12. มีความใกล้ชิดทางสัมผัส การสัมผัส เช่นการโอบกอดกันบ้างเป็นการแสดงความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติ

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ที่แสดงออกในรูปแบบความรัก ความเข้าใจ มีอิทธิพลต่อความสามารถของนักเรียนเป็นอย่างมาก

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.8.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 :253) พบว่า มีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างพ่อแม่ที่เข้มงวดกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำของลูก และจากการศึกษาในประเทศตุรกีเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง พบว่า ในช่วงวัยเด็กมักจะหลบหลีกผู้ปกครองที่เข้มงวด

แคลเดล และเลสเซอร์ (Kandel and Lesser.1962 : 221-222) ศึกษาเรื่องการศึกษาของวัยรุ่น ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมากกว่าสภาพเศรษฐกิจและกลุ่มเพื่อน

2.8.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อรพินท์ ชูชม (อดิเทพ ศรีสุรารักษ์.2545:20; อ้างอิงจาก อรพินท์ ชูชม 2522) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือ ความเข้าใจต่อกันมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้กับอารมณ์ของเด็ก

ประกายทิพย์ พิชัย (2539:78) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง จำนวน 1,009 คน พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองนั้นมีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทางบวกของนักเรียน

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

เกตเซลส์ และคนอื่นๆ (อดิเทพ ศรีสุอารักษ์.2545:20; อ้างอิงจาก Getzels and others. 1964) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลนั้นย่อมแตกต่างกัน เพราะคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน เมื่อคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต้องการที่ต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลนั้นจึงแตกต่างกันด้วย

ตินโต (Tinto.1975 : 102) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการศึกษามี 3 ประการ คือ การวางแผนในการศึกษา ความคาดหวังในการศึกษา และความคาดหวังในการประกอบอาชีพในอนาคต

เทอเนอร์ (อดิเทพ ศรีสุอารักษ์.2545:20; อ้างอิงจาก Turner.1982) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังว่า ลักษณะของความคาดหวังเปรียบเหมือนกับ “การเล่นละครเวที” กล่าวคือจะต้องมีผู้แสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำคัญสำหรับผู้แสดง คือ

1. ความคาดหวังหมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่างๆทางสังคม จะสามารถเปรียบเทียบได้ เช่นกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลควรมีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่างๆทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุมโดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างกันไป

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่นๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเทียบเหมือนสคริปที่จะกำหนดบทบาทของบุคคลในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวแล้วบุคคลในสังคมจึงต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออก และสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของสังคมและบุคคลอื่นๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสภาพต่าง ๆ กันซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามความคาดหวังร่วม

สจวร์ต จันท์ธอม (2525:54-55) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า ความคาดหวัง (Expectation) คือ ความเชื่อว่าสิ่งใดที่น่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดบ้างที่น่าจะไม่เกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคล เช่น บุคคลเคยมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับประสบการณ์ใหม่ก็อาจทำให้ทำการคาดหวังได้ไม่พลาดเกินไป หรืออาจคาดหวังได้ถูกต้อง บุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนในสิ่งใดมักจะไม่มี การคาดหวังในสิ่งนั้นหรือหากมีการคาดหวังก็มักไม่เกิดขึ้นจริงตรงตามความคาดหวังไว้ ความคาดหวังที่ประสบความสำเร็จช่วยให้บุคคลมีทัศนคติต่อตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

สุนีย์ สิงหะเชนทร์(อดิเทพ ศรีสุอารักษ์.2545:21; อ้างอิงจาก สุนีย์ สิงหะเชนทร์ 2535) กล่าวว่า เจตคติของบิดามารดามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูก เช่น บิดามารดามีเจตคติเจ้าระเบียบจะมีลักษณะระเบียบจัดตามความต้องการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อย เป็นระเบียบ และ

สะอาดอยู่เสมอ การปฏิบัติตัวเป็นแบบไม่ยัดเยียด บิดามารดาจะชี้แจงและตำหนิซ้ำอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ลูกเป็นตามความคาดหวังของตน เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้จะเป็นเด็กที่มีแต่ความผิดหวัง รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ เจตคติที่บิดามารดาแสดงต่อลูกดังกล่าวเป็นต้นเหตุของปัญหาพฤติกรรมของลูก

อัจฉรา สุขารมณ (อติเทพ ศรีสุอารักษ์.2545:21; อ้างอิงจาก อัจฉรา สุขารมณ 2542) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์เดิม ความคาดหวังจากบุคคลอื่นๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกคาดหวังนั้นด้วย

2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.9.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เจนเซน(Janssen.1983 : 2804A) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จำนวน 1,0317 บาท พบว่าอาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (Anderson.1995 :15-33) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและอบรมเลี้ยงดูโดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบผลสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.9.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มัลลิกา นิตยาพร และคณะ(ศรีนทิพย์ พงษ์ศาตวัด.2546:46; อ้างอิงจาก มัลลิกา นิตยาพร และคณะ.2533) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับ พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อนักเรียนคือความคาดหวังจากผู้ปกครองในเรื่องระดับการศึกษาสูงสุด และการประกอบอาชีพของบุตร

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 90) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ ของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อการเรียนและอาชีพของนักเรียน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

2.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

2.10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

รอเจอร์ส (Rogers.1969 : 157-164) มีความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนว่าควรคำนึงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความคิด ความรู้สึก ท่าที เจตคติ ค่านิยม และความเชื่อ ควรได้รับความสนใจและให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเน้นทางวิชาการและสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศไม่ตึงเครียดเป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจ และเชื่อถือระหว่างครูกับนักเรียน

ลอว์เรนซ์ (Lawrens.1976 : 418) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นเป็นสภาพทางจิตวิทยา ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจ อารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัว กระฉับกระเฉง ก็จะมีคามสนใจในการเรียน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

แอนเดอร์สัน (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสตร์.2546:46;อ้างอิงจากAnderson. 1970) ได้ศึกษาผลของบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่างๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน
7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมชาติ
9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่าย ต่อการเรียน การสอน
11. การตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่างๆมาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรค แบ่งพวกในหมู่นิสิต นักศึกษา

13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ

สุพิชญา วีระกุล และคนอื่นๆ (2524 : 182-187) ได้เสนอแนวทางการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชาการ เช่น การวางแผนแนวอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทดี ไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป ไม่มีเสียงดังรบกวนภายในตกแต่งด้วยสิ่งสวยงามเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่น น่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาด โต๊ะ เก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน และขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน

2. หลักสูตร คือ แนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก หรือเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดให้ตรงกับความต้องการมุ่งหมายทางการศึกษาและตรงกับความต้องการของเด็กแต่ละวัย

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และถือว่าเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียมิได้ สิ่งที่ครูควรพิจารณาคือการจัดบทเรียนที่เป็นประโยชน์เหมาะสมกับวัย ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และเหมาะสมกับท้องถิ่น

4. สื่ออุปกรณ์ทางการศึกษา เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น

5. กิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอน คือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีมากมายที่ครูสามารถจัดให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียน การแสดง และการประดิษฐ์ เป็นต้น

6. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลาเช่นกัน ครูควรจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาและเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหาหรือวิชา ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว

7. สถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้นอาจไม่ได้หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียนหรือสถานที่ที่ทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกลึกซึ้งและสร้างบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อ ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้นอย่างไรก็ตาม สถานที่ที่จะใช้เรียนต้องไม่มีเสียงรบกวนผู้เรียนและจะต้องไม่วิเวกวังเวงหรือดูลึกลับจนน่ากลัวไม่เสี่ยงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง

8. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนหรือเมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อม ที่จะเรียนก็ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกต

พฤติกรรมของผู้เรียน หากแสดงว่ามีความรู้สึกวิตกกังวล มีความคับข้องใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้นๆ เสียก่อน และพยายามสร้างบรรยากาศที่จะเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่

9. ผู้สอนและวิธีสอนครูถือ ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักการศึกษาต่างประเทศและการวิจัยการศึกษาได้ระบุไว้แน่ชัดแน ยังไม่มีอุปกรณ์การสอนใด ๆ ในโลกนี้จะใช้แทนครูที่มีความสามารถทางการสอนได้

สิริวรรณ ศรีพหล (2526 : 172-174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนไว้ดังนี้คือ

1. ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญาคือ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่นการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นรวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตัวเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด

3. ส่งเสริมนักเรียนให้มีความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และยอมรับมติของกลุ่ม

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนที่ดีประกอบด้วยวิธีการสอนของครูที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนมีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในสถาบัน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นตั้งใจและสนใจใฝ่ในการเรียนต่อสาขาวิชาชีพที่ตนตัดสินใจเลือกเรียน

2.10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

2.10.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

สแตรง (Strang.1958 : 248) ได้ศึกษาการทำงานเป็นกลุ่มของเด็กวัยรุ่น พบว่าเด็กแสดงอาการกลัวและไม่สบายใจบางวิชา ต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียน ตำราเรียน ไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน การสอนไม่ดี มีเสรีภาพน้อยเกินไป สภาพห้องเรียนมีความวุ่นวายเวลาที่ใช้อภิปรายในห้องเรียนไม่เพียงพอ

เลียว (อดิเทพ ศรีสุอาร์ักษ์.2545:26; อ้างอิงจากLiu.1975) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสอนโดยการจัดตั้งโครงการขึ้นเพื่อพัฒนาความต่อเนื่องของบทเรียนที่ใช้กับคอมพิวเตอร์เพื่อสอนวิชาความรู้เบื้องต้นในวิชาฟิสิกส์ ผลจากการวิเคราะห์พบว่า

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถช่วยผู้เรียนได้ดังนี้

- 1.1 ช่วยให้มีสามารถในการแก้ปัญหาที่ขึ้น ด้วยวิธีการปฏิบัติ
- 1.2 ช่วยให้ผู้สามารถทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนในห้องเรียนไปแล้ว
- 1.3 ทำให้เกิดความแม่นยำในวิชาที่เรียนอ่อน โดยปรับปรุงวิธีการเรียน
- 1.4 ผู้เรียนสามารถสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง

1.5 ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาฟิสิกส์

2. คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.10.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ผกาทิพย์ เกสรากุล (2524 :21) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกิดจากผู้สอน วิธีสอน ผู้เรียน การซักถามและการถกเถียงทางวิชาการ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนักศึกษาได้

มะลิ จุลวงษ์ (2530 : 539) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนซ่อมเสริมจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและครูเป็นผู้สอนพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและครูผู้สอนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์ (2536 : 78) ได้ศึกษาปัญหาของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวะกลุ่มภาคเหนือ พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ได้แก่ ห้องเรียนร้อนอบอ้าว อาคารเรียน อาคารปฏิบัติการแต่ละหลังอยู่ใกล้กัน ทำให้เกิดเสียงรบกวนห้องเรียน และห้องปฏิบัติการแออัดไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนที่ดีนั้นจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนักเรียน

2.11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.11.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ไรอัน(Ryans.1960 : 278-284) กล่าวว่า ลักษณะของอาจารย์ที่ดีอย่างหนึ่ง คือ การมีสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิต เช่น มีความเข้าใจนิสิต แสดงความเป็นเพื่อน ช่วยเหลือปัญหาส่วนตัว เช่นเดียวกับปัญหาการเรียน ยกย่องชมเชยนิสิตที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนิสิต ส่งเสริมและให้กำลังใจนิสิต เป็นต้น

เบค (Beck.1970 : 11) กล่าวว่า ผู้เรียนมีความต้องการให้ผู้สอนมีไมตรีจิตและให้ความอบอุ่น ถ้าผู้สอนตอบสนองความต้องการนั้นแล้ว จะทำให้ผู้เรียนรับรู้ผู้สอนไปในทางที่ดี มีกำลังใจ และได้รับความสำเร็จในการเรียน

โคแกน (Cogan.1975:135-139) กล่าวว่า ความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์กับนิสิตจะทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น และยิ่งความสัมพันธ์มีมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งทำให้นิสิตสามารถ

ที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนให้สูงขึ้นตามไปด้วย เพราะลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน และทัศนคติของนิสิตที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ถ้าหากนิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์จะช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งจะมีผลทำให้นิสิตมีผลการเรียนดีขึ้น

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด.2546:49;อ้างอิงจากไพฑูรย์ สินลารัตน์ .2524) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับนอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เข้าใจ และเห็นอกเห็นใจในผู้เรียน แต่ในขณะเดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสม ให้ข้อติชมตรงไปตรงมา ซึ่งเต็มไปด้วยความหวังดีจะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้อุดมคติขึ้น

จรรยา จัวนาน (2528:61) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาผู้เรียน กล่าวคือ เป็นทั้งปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคของการเรียนรู้เพราะผู้สอนเป็นทั้งสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งในห้องเรียน ซึ่งส่งผลถึงบรรยากาศและเป็นผู้สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ในห้องเรียนด้วย

วชิระ ชวหา (2534 : 62) กล่าวว่า องค์ประกอบทางด้านการเรียนการสอนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และความสำเร็จในการศึกษาของนิสิตนั้นมี 6 องค์ประกอบ คือ หลักสูตรและเนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ในการสอน บุคลิกภาพของอาจารย์ อุปกรณ์การสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต และการประเมินผลการเรียนการสอน

นงเยาว์ แก้วกังวาน (2535:22) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นผู้สอนจะต้องเป็นผู้จัดกระบวนการและสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้กระบวนการสอนนั้นเกิดประโยชน์สูงสุด

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้นต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างดี

2.11.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.11.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โคแกน และเลวิน (ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์.2531:37 ; อ้างอิงจาก Cogan and Levin.1957) ได้ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์แบบอบอุ่นเป็นมิตรระหว่างครูและนักเรียนจะทำให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้น และถ้าครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันมากเท่าไร นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้ถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น นักเรียนมีความศรัทธาในตัวครู ความศรัทธาที่นักเรียนให้แก่ครูจะช่วยให้ครูมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

ไอแซคสัน และคนอื่นๆ (Iaacson and others.1964:344-351) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการสอน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ คือ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ความเป็นกันเอง

กับผู้เรียน มีลักษณะยืดหยุ่น และสามารถอภิปรายปัญหาต่างๆอย่างมีเหตุผล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอน

ไทเลอร์(อดิเทพ ศรีสุอารักษ์.2545:23; อ้างอิงจากTyler.1964) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ พบว่าสัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรักความเอาใจใส่มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

यी (อดิเทพ ศรีสุอารักษ์.2545:24; อ้างอิงจากYee.1971) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร พบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เจื้อยซาต่อการแก้ปัญหาเป็นปฏิปักษ์กับคนอื่นก้าวร้าว และปรับตัวไม่ได้

2.11.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นลินี วันชัย (ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์.2531 ; อ้างอิงจาก นลินี วันชัย.2509) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในอุดมคติระหว่างครูและนักเรียน พบว่าความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อครูมีการติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรียน ซึ่งความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนกับนักเรียนมีความใกล้ชิดทางอารมณ์มาก ครูต้องไม่มีความรู้สึกว่าตนเองเหนือนักเรียน ต้องไม่ดูถูกและไม่ทำที่เยินชากับนักเรียน

กนกรัตน์ นาคหุทัย (2540 : 98-101) ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ตามเห็นของนักศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการเรียนการสอนสิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ และมีข้อเสนอแนะว่าวิทยาลัยควรมีการอบรมอาจารย์เกี่ยวกับการใช้จิตวิทยาในการเรียนการสอนเพื่อเป็นการจูงใจและกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจในวิชาที่เรียน ควรมีการควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอน ควรมีการเตรียมการสอนให้พร้อม

นลินี ธรรมอำนาจ (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูที่ดี จะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน นักเรียนสนใจ ยอมรับในตัวครู ก็จะนำไปสู่การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

2.12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.12.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

แอสติน (Astin.1968 : 187) กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือก สาขาวิชาและอาชีพ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของแคนเทล (Cantell.1976:4912-A)ที่ว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และค่านิยมของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเช่นเดียวกัน

เฟลด์แมน และนิวคอมป์ (ประกอบ คุปรัตน์.2525 : 179 ;อ้างอิงจาก Feldman)ได้สรุปความสำคัญของเพื่อนที่มีต่อนักศึกษาแต่ละคน ดังนี้

1. เป็นการเชื่อมโยงระยะการอยู่ภายในครอบครัวกับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองกับระยะการทำงานในโลกกว้าง เพื่อนทำหน้าที่ช่วยนักศึกษาให้ผ่านยุควิกฤตต่างๆ และทำให้มีความเป็นอิสระจากบ้านและครอบครัวได้
2. ในบางสถานการณ์เพื่อนร่วมกลุ่ม สามารถช่วยเหลือเกื้อหนุนในด้านกำหนดเป้าหมายในการเรียนและวิชาการได้
3. เพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องโดยทั่วไป ซึ่งไม่สามารถจะหาได้จากคณาจารย์ ชั้นเรียนหรือหลักสูตรที่กำหนดไว้ทั้งหมด
4. เพื่อนสามารถให้โอกาสนักศึกษาในการฝึกการอยู่ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบุคคลที่มีภูมิหลัง ความสนใจ และการฝึกอบรมที่แตกต่างไปจากตน
5. เพื่อนช่วยเสริมคุณค่าภายในกลุ่มให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น และทำให้เป็นการยากที่จะเปลี่ยนแปลงคุณค่าและความคิดเก่าๆ กระตุ้นความสำนึกทางวิชาการและเป็นเครื่องทดสอบแนวความคิด และประสบการณ์ใหม่ๆ แนะนำการอาชีพ ตลอดจนช่วยกระตุ้นและให้กำลังใจคนที่กำลังจะเปลี่ยนแนวความคิด
6. เพื่อนสามารถช่วยทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น และช่วยสนองตอบความสนใจของนักศึกษา
7. เพื่อนช่วยทำหน้าที่ให้การฝึกเข้าสังคมแก่นักศึกษา และช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะมีผลในการช่วยเหลือกันในระหว่างการทำงานในภายหลัง

เฮอร์ลอค (ประสาน อุพาธรรม.2535: 25; อ้างอิงจาก Hurlock.1975) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนนักศึกษาเป็นสภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความเจริญงอกงามทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ การปรับตัวเข้ากับเพื่อน การสร้างบรรยากาศแห่งการเป็นมิตร ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ และความก้าวหน้าให้กับตนเองและสังคม

ประกอบ คุปรัตน์ (2525:179-180) ได้สรุปความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนิสิตไว้ว่าเพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่วไป ซึ่งไม่สามารถหาได้จากอาจารย์และชั้นเรียนเพื่อนร่วมกลุ่มสามารถช่วยเหลือเกื้อหนุนในด้านกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาการได้ กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยทำให้นิสิตมีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น และเพื่อนยังช่วยทำหน้าที่ในการเข้าสังคมแก่นิสิตและช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะส่งผลในการช่วยเหลือกันระหว่างการทำงานได้

ผ่องศรี เกียรติเลิศนภา (2526:106)ได้กล่าวถึง ความสำคัญของเพื่อน หรือกลุ่มเพื่อนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพของนักศึกษา

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527:61) กล่าวถึง กลุ่มเพื่อนว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวจัดหรือจัดกลุ่มกันของนักศึกษาซึ่งลักษณะของกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนในสาขาต่างๆเป็นอย่างมาก และส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

2.12.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.12.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ปีเตอร์(วรรณิ สอนพานิช.2546:37; อ้างอิงจาก Peter.1941) ได้ศึกษา ปัจจัยที่สนับสนุนการเลือกอาชีพของนักเรียนปีสุดท้าย ผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพในสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อ ได้แก่ อิทธิพลจากเพื่อน ญาติ และบุคคลที่นักเรียนรู้จัก

แอสติน (ประสาน อุพาธรรม.2535:25; อ้างอิงจาก Astin.1969) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและอาชีพของนักศึกษา พบว่า นักเรียนมักจะคล้อยตามกลุ่มเพื่อน กล่าวคือ นักศึกษาจะยึดถือการตัดสินใจของตนเองหรือจะเปลี่ยนแปลงการเลือกนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของเพื่อนที่เลือกสาขาอาชีพกันสูง โดยเฉพาะในสาขาวิศวกรรม การสอน กฎหมาย และธุรกิจ

มานิ(วรรณิ สอนพานิช.2546:39; อ้างอิงจาก Mani.1983) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนในอินโดนีเซีย พบว่า เยาวชนที่มีกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาจะคล้อยตามกลุ่มเพื่อนในการเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา

คาร์เพนเตอร์และฟลีชแมน (วรรณิ สอนพานิช.2546:40; อ้างอิงจาก Carpenter and Fleishman.1987) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนต่อในมหาวิทยาลัย ของนักเรียนในประเทศออสเตรเลีย เกรด 12 พบว่า เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดา มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ และความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กันโดยตรง ต่อการตั้งใจเรียนของเด็ก

2.12.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ประสาน อุพาธรรม (2525:78-81) ศึกษาสภาพแวดล้อมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมในสถาบันด้านการสังคมในหมู่เพื่อนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนา คือ นักศึกษามีความผูกพันกับแผนกวิชาของตนมากเกินไป ซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมส่วนรวม และมีข้อเสนอแนะว่า วิทยาเขตควรจัดกิจกรรมระหว่างแผนกให้มากและให้มีความต่อเนื่อง

วัชรินทร์ แก้วลา (2531: 85) ได้เสนอแนะในการพัฒนาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนให้เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษานั้น วิทยาลัยควรส่งเสริมให้

นักศึกษาเห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสังคมกลุ่มเพื่อน พัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษาและการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

ซิดซัย สนั่นเสียง (วรรณิ์ สอนพานิช .2546:41; อ้างอิงจาก ซิดซัย สนั่นเสียง .2538) ได้ศึกษา ทางเลือกและปัจจัยที่สัมพันธ์กับทางเลือกแนวทางการศึกษาและอาชีพของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์ทางบวกกับทางเลือกการเรียนต่อของ นักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนที่เรียนต่อ

ทัศนีย์ พรหมไพจิตร (วรรณิ์ สอนพานิช .2546:41; อ้างอิงจาก ทัศนีย์ พรหมไพจิตร.2540) ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน ประถมศึกษาขยายโอกาสของเยาวชนไทยมุสลิม ได้แก่ เพศ รายได้ของผู้ปกครอง และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมักมีอิทธิพลกับการตัดสินใจเลือกเรียนหรือมีแนวโน้มในการที่จะเปลี่ยนแปลงในการเลือกนั้น การคบเพื่อนมีส่วนสำคัญในการเลือกสาขาที่จะเรียนเพราะนักเรียนส่วนใหญ่มักจะคล้อยตามกลุ่มเพื่อนที่มีความคิดเห็นและมีนิสัยคล้ายๆกัน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ 643 ถนนนายจันทร์หมวด เขียว ตำบลบางพุทรา อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี เปิดทำการสอนครั้งแรก เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2481 โดยใช้ชื่อว่า "โรงเรียนช่างทอผ้าสิงห์บุรี" มี

ครู 1 คน นักเรียน 30 คน ณ. สถานที่ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ตั้งสำนักงานเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ปัจจุบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี เปิดทำการสอน 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม และศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสาขาวิชาคหกรรมทั่วไป

การจัดการศึกษาวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร 3 ปี รับผู้จบการศึกษาชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า เปิดสอน 3 ประเภทวิชา

1. ประเภทวิชาคหกรรม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

1.1 กลุ่มวิชาคหกรรมทั่วไป

1.2 กลุ่มวิชาอาหารและโภชนาการ

- 1.3 กลุ่มวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
2. ประเภทวิชาศิลปกรรม แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม วิชา คือ
 - 2.1 กลุ่มวิชาจิตรศิลป์
 - 2.2 กลุ่มวิชาออกแบบ
3. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ
 - 3.1 กลุ่มวิชาการบัญชี
 - 3.2 กลุ่มวิชาการขายและการตลาด
 - 3.3 กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 - 3.4 กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก (ระบบทวิภาคี)

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี

1. ประเภทวิชาคหกรรม
 - 1.1 กลุ่มวิชาคหกรรมศาสตร์
 - 1.2 กลุ่มวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
 - 1.3 กลุ่มวิชาอาหารและโภชนาการ
2. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
 - 2.1 สาขาวิชาการบัญชี
 - 2.2 สาขาวิชาการตลาด
 - 2.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปัจจุบัน อาจารย์ตรุณี ญาณวัฒนา ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี มีจำนวนบุคลากรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ดังนี้ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ : ชาย จำนวน 3 คน หญิง จำนวน 1 คน อาจารย์ 1: ชาย จำนวน 3 คน หญิงจำนวน 19 คน อาจารย์ 2 :ชาย จำนวน 6 คน หญิง จำนวน 28 คน อาจารย์ 3 : หญิง จำนวน 1 คน ข้าราชการพลเรือน : หญิง จำนวน 2 คน อาจารย์พิเศษ : ชาย 3 คน หญิง 9 คน ลูกจ้างประจำ : ชาย 9 คน หญิง 4 คน และลูกจ้างชั่วคราว : ชาย 4 คน หญิง 23 คน ปีการศึกษา 2547 มีนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 มีทั้งหมด 11 ห้องเรียน ชั้นปีที่ 2 มีทั้งหมด 9 ห้องเรียน และชั้นปีที่ 3 มีทั้งหมด 9 ห้องเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ชั้นปีที่ 1 มี 1 ห้องเรียน ชั้นปีที่ 2 มี 3 ห้องเรียน และชั้นปีที่ 3 มี 3 ห้องเรียน ประเภทวิชาศิลปกรรม ชั้นปีที่ 1 มี 1 ห้องเรียน ชั้นปีที่ 2 มี 1 ห้องเรียน และชั้นปีที่ 3 มี 1 ห้องเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2547 จำนวน 286 คน เป็นชาย 7 คน เป็นหญิง 279 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบทดสอบบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบทดสอบความถนัดทางกลไกของร่างกาย
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ลักษณะของแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว แล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และเติมข้อความลงไปในช่วงว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย
() หญิง

3. คะแนนเกรดเฉลี่ยสะสมในภาคเรียนต้นปีการศึกษา 2547

4. อาชีพของผู้ปกครอง () รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
() เกษตรกรรม/ประมง
() รับจ้าง/ลูกจ้าง

5. ความคาดหวังของผู้ปกครอง () คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
() ไม่คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

6. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้รวม.....บาท/เดือน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 2 แบบทดสอบบุคลิกภาพ

แบบทดสอบบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบทดสอบเกี่ยวกับบุคลิกภาพ จากแนวความคิดของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533:159-162) ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey)

2.3 ลักษณะแบบทดสอบบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ลักษณะแบบทดสอบบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ขอให้นักเรียน พิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่ตนเป็นจริงที่สุดในตัวนักเรียนมากน้อยเพียงใด โดยขอให้

นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	นักเรียนรู้สึกที่นักเรียนต้องทำสิ่งต่าง ๆ อย่าง รวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
00.	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของนักเรียน ดำเนินไปอย่างล่าช้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2

จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย (อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. 2533 : 57-58)

ผู้ที่มีคะแนน 51 - 100	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบ เอ
ผู้ที่มีคะแนน 20 - 50	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบ บี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จากแนวความคิดของ

อังสนา สารเจตตร (2547)

3.3 ลักษณะแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ลักษณะแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนด้าน

การศึกษาและการประกอบอาชีพ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	ด้านการคาดการณ์และด้านการตัดสินใจ นักเรียนตัดสินใจเลือกอาชีพตามเพื่อน					
00.	นักเรียนตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้ไป เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน เมื่อมีปัญหาในการเรียน นักเรียนต้องหาวิธีการ ที่จะจัดการเกี่ยวกับปัญหานั้นให้สำเร็จ					
00.	นักเรียนไม่มีแผนการเกี่ยวกับอนาคตหลังจาก สำเร็จการศึกษา					
0.	ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอคอยและ ความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบ ความสำเร็จในชีวิต ถ้านักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และพยายาม จะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้					
00.	นักเรียนยอมทนลำบากในการเรียนเพื่อให้ สำเร็จตามเป้าหมาย					

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแนวความคิด ของ
ประกายทิพย์ พิชัย (2539)

4.3 ลักษณะแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตรา
ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง
จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ลักษณะแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้และเรื่องทั่วไป เมื่อนักเรียน
อ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนเป็นเรื่องน่าเบื่อ					
00.	นักเรียนจะไม่ลงมือทำงาน ถ้าไม่จวนถึงเวลาที่กำหนดส่งงาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 5 แบบทดสอบความถนัดทางกลไกของร่างกาย

แบบทดสอบความถนัดทางกลไกของร่างกาย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 5.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัดทางกลไกของร่างกาย
- 5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบทดสอบความถนัดจากแนวความคิดของสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2526)
- 5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบโดยใช้หลักเกณฑ์ของข้อที่ 5.1 และข้อที่ 5.2

ลักษณะแบบทดสอบความถนัดทางกลไกของร่างกาย

แบบคล่องแคล่วในการใช้สายตา

คำสั่ง จากตารางข้างล่างนี้ จะพบว่า แต่ละบรรทัด แบ่งออกเป็นกรอบสี่เหลี่ยมเล็กๆ 16 กรอบ ภายใน 8 กรอบทางซ้ายมือ จะมีพยัญชนะและตัวเลข อยู่กรอบละ 1 ตัว ให้ถือว่าในแต่ละกรอบ เป็นเครื่องหมายแทนพยัญชนะ ซึ่งอยู่ภายในกรอบเดียวกัน ส่วนอีก 8 กรอบทางขวามือนั้นเป็น กรอบว่าง แต่เหนือตารางขึ้นไปจะมีพยัญชนะกำกับกับกรอบละ 1 ตัว ให้ถือว่าตัวพยัญชนะ เหล่านั้น บรรจุอยู่ในกรอบ ซึ่งอยู่ข้างล่างมันทุกบรรทัดไป

ให้เขียนตัวเลขลงไปในรอบว่างทางขวามือ โดยใช้ตัวเลขซึ่งเป็นเครื่องหมายแทน
พยัญชนะในกรอบซึ่งอยู่ในบรรทัดเดียวกันเท่านั้น เช่น ตัวอย่าง

								ด	ฉ	ล	ม	ว	จ	ย	ง
ม	จ	ง	ฉ	ว	ล	ย	ด								
1	2	3	4	5	6	7	8	8	4	6	1	5	2	7	3
ล	ฉ	ย	จ	ง	ม	ด	ว								
9	10	11	12	13	14	15	16	15	10	9					

									ด	ฉ	ล	ม	ว	จ	ย	ง
0.	ฉ	ย	ด	จ	ง	ว	ม	ล								
	1	2	3	4	5	6	7	8								
00.	จ	ฉ	ด	ย1	ว	ล	ม	ง								
	9	10	11	2	13	14	15	16								
000.	ง	ง	ล	ม	ฉ	จ	ด	ย								
	17	18	19	20	21	22	23	24								

แบบทักษะการใช้มือ

คำสั่ง ตอนที่ 1 จงเขียน X ลงในรูป ○ โดยส่วนใดส่วนหนึ่งของ X ต้องไม่แตะเส้นรอบวง และ
จุดหนึ่งจุดลงในรูป □ ให้เวลา 1 นาที

ใช้มือซ้าย

ใช้มือขวา

คำสั่ง ตอนที่ 2 ให้ใช้มือขวาหรือมือซ้าย ลากเส้นผ่านเหนืออักษร X และลากเส้นผ่านใต้

อักษร O ติดต่อกัน โดยเส้นนั้นจะต้องไม่แตะอักษร X และอักษร O ให้เวลา 2 นาที

ตัวอย่าง X X X O O O O X O O X X X O O

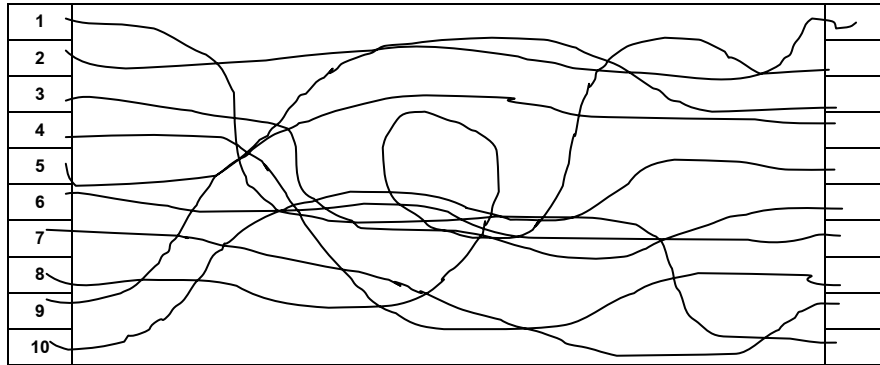
0. X X X X X O O O O O O X X X X O O O O O O

00. X O O O O O O X X X X X X X X X O O O O O O

แบบความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ

คำสั่ง จงหาจุดจบของแต่ละเส้น โดยให้ใส่หมายเลขลงในช่องท้าย

0.

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้ที่มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์	หมายถึง	ความถนัดทางกลไกของร่างกายมาก
ผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์	หมายถึง	ความถนัดทางกลไกของร่างกายน้อย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่าง

นักเรียนกับผู้ปกครอง

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองจากแนวความคิดของประกาย ทิพย์พิชัย (2539)

6.3 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
00.	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ ผู้ปกครองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนจากแนวความคิดของ

ศรีนทิพย์ พงศาวัต (2546 :143)

7.3 ลักษณะแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตรา

ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง

จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ลักษณะแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ที่

ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	สถานที่เรียน ห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
00.	สื่อและอุปกรณ์การเรียน คอมพิวเตอร์เป็นรุ่นที่ทันสมัยที่สุด					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนไม่ดี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูจากแนวความคิดของ
ประกายทิพย์ พิชัย (2539)

8.3 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู					
	นักเรียนตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอน					
00	การปฏิบัติตนของครูกับนักเรียน					
	ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจากแนวความคิดของ ศรีนทิพย์ พงษ์ศาวัต (2546 :145)

9.3 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิด มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0.	นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือได้					
00.	นักเรียนรู้สึกว่เพื่อนไม่เข้าใจ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 10 แบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

แบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

10.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

10.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามกับตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

จากแนวความคิด ของ สว่างจิตร์ พัชรณิปกรณ์(2541) และวรรณิ์ สอนพานิช (2546)

10.3 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ลักษณะ แบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	ด้านเป้าหมายหรือจุดประสงค์ นักเรียนต้องการเรียนเพื่อจะได้มีความรู้ ความสามารถ					
00.	ด้านความเชื่อและค่านิยม นักเรียนเชื่อว่าการเรียนคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
000.	ด้านความคาดหวัง การทำงานด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ ธุรกิจมีโอกาสได้ค่าแรงสูง					
0000.	ด้านความสามารถ นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	มีการตัดสินใจเลือกเรียนเหมาะสม
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	มีการตัดสินใจเลือกเรียนเหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	มีการตัดสินใจเลือกเรียนไม่เหมาะสม

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและจุดมุ่งหมาย แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์ ดร.พาสนา จุรัตน์ ตรวจสอบข้อความของแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 60 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test เลือกเฉพาะค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นำมาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจของแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 แบบทดสอบบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.789 – 4.021

2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 – 6.169

2.3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.077 – 6.792

2.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.374 – 6.012

2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.060 – 3.389

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.630 – 10.801

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.510 – 5.035

2.8 แบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 33 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.799 – 11.064

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้เฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient)ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบบุคลิกภาพ เท่ากับ 0.7584

3.2 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เท่ากับ .8386

3.3 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ .8350

- 3.4 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เท่ากับ .8522
- 3.5 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เท่ากับ .6684
- 3.6 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เท่ากับ .9282
- 3.7 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เท่ากับ .6779
- 3.8 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เท่ากับ .9707

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ – 4 มีนาคม พ.ศ.2548 จำนวน 286 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ

ด้านสิ่งแวดล้อม กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ F
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Freedom
MS	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
Y	แทน	การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_4	แทน	อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

X ₅	แทน	อาชีพเกษตรกรรม / ประมง
X ₆	แทน	อาชีพรับจ้าง / ลูกจ้าง
X ₇	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X ₈	แทน	ผู้ปกครองคาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
X ₉	แทน	ผู้ปกครองไม่คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
X ₁₀	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₁	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X ₁₂	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₁₃	แทน	ความถนัดทางกลไกของร่างกาย
X ₁₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₁₅	แทน	ลักษณะกายภาพทางการเรียน
X ₁₆	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₁₇	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปคิตคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้าน

สิ่งแวดล้อม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Mutiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดทางกลไกของร่างกาย ลักษณะมุ่งอนาคต ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่าง

นักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ตอนที่ 3 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ตอนที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Mutiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และบุคลิกภาพ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อาชีพของผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง

องค์ประกอบ	ระดับขององค์ประกอบ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	7	2.4
	หญิง	279	97.6
	รวม	286	100.0
อาชีพของผู้ปกครอง	อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ	39	13.6
	อาชีพเกษตรกรรม ประมง	59	20.6
	อาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง	189	65.8
	รวม	286	100.0
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	193	67.5
	ไม่คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	93	32.5
	รวม	286	100.0

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนหญิงมีจำนวนมากกว่านักเรียนชาย คือ เพศหญิงมีจำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 97.6 และเพศชายมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองพบว่า มีอาชีพรับจ้าง ลูกจ้างมากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 และมีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ น้อยที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 เมื่อจำแนกตามความคาดหวังของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองคาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 193

คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และผู้ปกครองไม่คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดทางกลไกของร่างกาย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

องค์ประกอบ	N = 286		การแปลผล
	$\bar{X}$	S	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.985	0.5550	สูง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	11507.0	30714.686	ต่ำ
บุคลิกภาพ	56.90	5.164	บุคลิกภาพแบบ เอ
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.75	0.442	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.93	0.822	ปานกลาง
ความถนัดทางกลไกของร่างกาย	72.49	22.625	น้อย
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.75	0.543	ดี
ลักษณะทางกายภาพของการเรียน	3.37	0.542	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.86	0.565	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.58	0.612	ดีพอใช้
การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.79	0.496	เหมาะสม

จากตาราง 2 พบว่า องค์ประกอบฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยดังนี้ คือ 11507.0 องค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยดังนี้ คือ 2.93 องค์ประกอบลักษณะทางกายภาพของการเรียน และองค์ประกอบสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ 3.37 และ 3.58 องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง องค์ประกอบลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนองค์ประกอบสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง องค์ประกอบสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ

ดี และการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ 2.985 , 3.75 , 3.75 , 3.86 และ 3.79

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นการวิเคราะห์สมมติฐานข้อ 1 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	Y
X ₁	1.000	-1.000**	-.062	.069	.087	-.118*	.295**	.062	-.062	-.054	-.110	-.171**	.006	.029	-.067	.043	-.107	.045
X ₂		1.000	.062	-.069	-.087	.118*	-.295**	-.062	.062	.054	.110	.171**	-.006	-.029	.067	-.043	.107	-.045
X ₃			1.000	.140*	.064	-.159**	.120*	-.078	.078	.096	.225**	.108	.111	.042	.140*	.145*	.186**	.129**
X ₄				1.000	-.203**	-.517**	.341**	-.007	.007	.000	.006	-.037	-.094	.037	.041	.055	-.093	.088
X ₅					1.000	-.663**	-.113	.114	-.114	.059	.062	.010	-.037	.012	.090	-.043	.067	-.085
X ₆						1.000	-.140*	-.071	.071	-.050	-.073	.005	.094	-.040	-.077	.008	-.001	-.011
X ₇							1.000	.043	-.043	-.084	.031	-.137*	-.065	.067	-.016	.089	-.054	.115
X ₈								1.000	-1.000**	-.005	-.093	-.161**	-.057	-.043	-.067	-.041	-.222**	-.088
X ₉									1.000	.005	.093	.161**	.057	.043	.067	.041	.222**	.088
X ₁₀										1.000	-.038	.046	.078	-.001	.099	.028	.038	.000
X ₁₁											1.000	.352**	.077	.377**	.222**	.428**	.441**	.360**
X ₁₂												1.000	.174**	.049	.062	.023	.280**	-.066
X ₁₃													1.000	-.015	-.027	-.029	.012	-.080
X ₁₄														1.000	.269**	.610**	.338**	.414**
X ₁₅															1.000	.380**	.289**	.225**
X ₁₆																1.000	.432**	.614**
X ₁₇																	1.000	.382**
Y																		1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17})

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี 11 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) อาชีพผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ (X_4) อาชีพเกษตรกรรม ประมง (X_5) อาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) ความคาดหวังของผู้ปกครอง ได้แก่ คาดหวังให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (X_8) ไม่คาดหวังให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (X_9) บุคลิกภาพ (X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) และความถนัดทางกลไกของร่างกาย (X_{13})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงผลในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	32242.6	8060.651	51.429**
Residual	281	44042.0	156.733	
Total	285	76284.6		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 5

ตารางที่ 5 แสดงองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₆	1.184	.130	.490	.614	.377	171.923**
X ₁₆ X ₁₇	.377	.131	.155	.628	.394	91.908**
X ₁₆ X ₁₇ X ₁₂	-.378	.111	-.171	.640	.409	65.146**
X ₁₆ X ₁₇ X ₁₂ X ₁₁	.239	.094	.142	.650	.423	51.429**

$$a = 45.593$$

$$R = .650$$

$$R^2 = .423$$

$$SE = 12.512$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมี 4 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₆) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₇) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₁₂) และลักษณะมุ่งอนาคต (X₁₁) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ตัวนี้สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจได้ร้อยละ 42.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 45.593 + 1.184 X_{16} + .377X_{17} - .378X_{12} + .239X_{11}$$

สมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = .490 X_{16} + .155 X_{17} - .171 X_{12} + .142 X_{11}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขป ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

สมมติฐานในการวิจัย

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2547 จำนวน 286 คน เป็นชาย 7 คน เป็นหญิง 279 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งแบ่งเป็น 10 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบทดสอบบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 แบ่งเป็น 3 ด้าน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

ตอนที่ 5 แบบทดสอบความถนัดทางกลไกของร่างกาย แบ่งเป็น 3 ด้าน

- ก. แบบคล่องแคล่วในการใช้สายตา
- ข. แบบทักษะการใช้มือ ตอนที่ 1 ตอนที่ 2
- ค. แบบความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .85

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .66

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .92

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .67

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 34 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ – 4 มีนาคม พ.ศ.2548 จำนวน 286 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Mutiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17})
2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี 11 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) อาชีพผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ (X_4) อาชีพเกษตรกรรม ประมง (X_5) อาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) ความคาดหวังของผู้ปกครอง : ให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (X_8) ความไม่คาดหวังของผู้ปกครอง : ให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (X_9) บุคลิกภาพ (X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) และความถนัดทางกลไกของร่างกาย (X_{13})

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมี 4 องค์ประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) และลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ตัวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจได้ ร้อยละ 42.30

4. สมการที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คือ

4.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 45.593 + 1.184 X_{16} + .377 X_{17} - .378 X_{12} + .239 X_{11}$$

4.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = .490 X_{16} + .155 X_{17} - .171 X_{12} + .142 X_{11}$$

อภิปรายผล

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ ทะเยอทะยาน กระตือรือร้น รู้จักพึ่งตนเองและรู้วิธีการวางแผนทางการเรียนที่ดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมธี โพธิ์พัฒน์ (2523:75) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รัชเชล

(อุดมลักษณ์ ช้อยหิรัญ.2531 : 46; อ้างอิงจาก Russel.1969)ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เกรด 9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

1.2 ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีจุดมุ่งหมายในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่ชัดเจน ได้มีการมองสู่อนาคตข้างหน้าเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจแล้ว สามารถหางานทำได้ง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีความก้าวหน้าในการทำงาน รู้จักวางแผนในการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ ไพโรจน์ โตเทศ (2530 : 20-21) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคต และให้รู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครอง มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ให้ความรักความอบอุ่น ให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัวและการเรียน รับฟังเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบในเรื่องส่วนตัว และมีอิสระตามความเหมาะสม ทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อรพินท์ ชูชม (อดิเทพ ศรีสุอารักษ์.2545:20; อ้างอิงจาก อรพินท์ ชูชม 2522) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือ ความเข้าใจต่อกันมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้กับอารมณ์ของเด็ก

1.4 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะภายในห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ มีอากาศถ่ายเท เป็นระเบียบเรียบร้อย มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณของนักเรียน ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนด้านคอมพิวเตอร์มีเพียงพอ เมื่อเทียบกับจำนวนครูและนักเรียน คอมพิวเตอร์มีความทันสมัย และมีคุณภาพในการใช้งาน สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบส่งเสริมให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจและ มุ่งมั่นในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โลเรนซ์ (Lowrence.1976:418) ที่กล่าวว่าบรรยากาศในการ

เรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจการเรียนการสอน และสอดคล้องกับทศพร ประเสริฐสุข (2525:96) ที่เสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน การใช้สื่อ วิธีการสอนต่างๆก็สามารถเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนได้สามารถทำกิจกรรมต่างๆได้

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกเรียน สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะครูที่สอนด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน รับฟังเหตุผลของนักเรียน ให้ความสนใจและเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด นักเรียนย่อมรู้สึกสบายใจที่จะเรียนหรือทำความเข้าใจในบทเรียน ทั้งนี้ยังเกิดความเชื่อถือและไว้วางใจครูอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ รอทแมน (Rothman.1968 : 34-36) ที่กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญถึงมากที่สุดในระบบการเรียนการสอน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับนักเรียน ครูจะต้องยอมรับและเข้าใจ มีความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง ครูจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสอดคล้องกับ รอเจอร์ส (Rgers.1969 : 157) ที่กล่าวว่าความสัมพันธ์อันดีของครูกับนักเรียนนั้นจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน ดังนั้นจะเห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนกับเพื่อนมีความใกล้ชิดสนิทสนม ทำกิจกรรมร่วมกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีสิ่งที่ชอบคล้ายกัน จึงตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้วยกันเพื่อจะมีเพื่อนที่ช่วยเหลือกันด้านการเรียนและเป็นกำลังใจ เมื่อมีเพื่อนเรียนด้วยกันก็จะมีคามสนใจและตั้งใจ ซึ่งสอดคล้องกับ จินตนา ยูนิพันธ์ (2527:61) กล่าวถึง กลุ่มเพื่อนว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวจัดหรือจัดกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี 11 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) อาชีพผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ (X_4) อาชีพเกษตรกรรม ประมง(X_5) อาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง (X_6)ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7)ความคาดหวังของผู้ปกครอง : ให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (X_8) ความไม่คาดหวังของผู้ปกครอง : ให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (X_9) บุคลิกภาพ (X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) และความถนัดทางกลไกของร่างกาย (X_{13})

อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนเพศชายบางคนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้ เพราะนักเรียนเพศชาย มีเป้าหมาย มีความมุ่งมั่นในชีวิตการเรียน มีความเข้าใจและมั่นใจที่จะตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

นักเรียนเพศชายบางคนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม ทั้งนี้ เพราะนักเรียนเพศชายอาจไม่มีเป้าหมาย ไม่มีความมุ่งมั่นในชีวิต และไม่มีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.2 เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนหญิงบางคนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้ เพราะนักเรียนเพศหญิงมีเป้าหมายในชีวิต มีความพยายาม มีความชอบและมีความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

นักเรียนหญิงบางคนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม ทั้งนี้ เพราะนักเรียนเพศหญิงอาจไม่มีเป้าหมายในชีวิต ไม่ชอบหรือไม่สนใจ และไม่มีความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ สตรอง (สมบัติ สุขสมบูรณ์. 2540 : 59 ; อ้างอิงจาก Strong. 1954) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพของเพศชายและหญิง พบว่าเพศชายและเพศหญิง มีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน และจะคงอยู่ในสภาพนี้ตั้งแต่อายุ 14-38 ปี กล่าวคือ เพศชายสนใจอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การเมือง ทหาร และอาชีพที่มีลักษณะโลดโผน ตื่นเต้น ส่วนเพศหญิงจะสนใจในอาชีพเกี่ยวกับศิลปะ ดนตรี กิจกรรมทางวรรณคดี บัญชี ครู และงานด้านสังคมสงเคราะห์ และพบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิง สนใจดนตรีและบัญชีพอๆกัน

2.3 อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้ เพราะผู้ปกครองเห็นว่าอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ มีเงินเดือนน้อย การทำงานด้านคอมพิวเตอร์ธุรกิจทำให้มีรายได้มากกว่า และมีความก้าวหน้าเร็วกว่าอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม ทั้งนี้ เพราะผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจไม่ยากให้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจ แต่ต้องการให้นักเรียนประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีเกียรติ และได้รับการยกย่องจากสังคมมากกว่า

2.4 อาชีพเกษตรกรรม ประมง ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม ประมง มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้ เพราะผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรม ประมง

ต้องทำงานหนัก และได้เงินในการขายผลผลิตน้อย จึงต้องการให้นักเรียนประกอบอาชีพด้านสาขา
งานคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่ไม่ต้องทำงานหนักและมีรายได้ดีกว่าการทำอาชีพเกษตรกรรม ประม

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม ประม มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขา
งานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม ประม อาจไม่ม
ความรู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.5 อาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง มีการตัดสินใจเลือก
เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง นั้นมีรายได้ที่ไม่
แน่นอน การทำงานขึ้นอยู่กับผู้ว่าจ้าง จึงต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่
เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า มีรายได้ที่แน่นอนมากกว่าอาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน
คอมพิวเตอร์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง อาจมีความมั่นคงในการ
ประกอบอาชีพอยู่แล้วจึงไม่เห็นความสำคัญของสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขา
งานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีการ
ตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองปรารถนาให้นักเรียนมี
อาชีพที่มั่นคง เมื่อเรียนจบแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย มีเงินเดือนมากพอในการดำเนินชีวิต โดย
พร้อมที่จะให้การสนับสนุนอย่างเต็มความสามารถไม่ว่าผู้ปกครองจะมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับ
ใด

นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน
คอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองต้องรับผิดชอบภาระหลายด้าน มีรายได้ไม่
เพียงพอกับรายจ่ายในครอบครัว และไม่มีความพร้อมในการจัดหาคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนของ
นักเรียนได้ จึงทำให้นักเรียนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม ซึ่ง
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุษฎี วัฒนคามินทร์ (2544 :63) พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัว
ต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดย
นักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัว 10,000 บาทขึ้นไป มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ด้านเนื้อหา ด้าน
กิจกรรม และรวมทุกด้านดีกว่านักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัว ไม่เกิน10,000 บาท ทั้งนี้เป็นเพราะ
ขนาดของรายได้ 10,000 บาทขึ้นไปเป็นกลุ่มของผู้มีรายได้สูงและมีกำลังที่ส่งเสริมนักเรียนในการ
เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติดีกว่านักเรียนที่รายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000
บาท

2.7 ความคาดหวังของผู้ปกครอง : ให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ไม่มี
ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มี
ผู้ปกครองคาดหวังให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน
คอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังมากเกี่ยวกับ

พฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียน ดังนั้นการที่นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองจะมีผลทำให้ นักเรียนมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ด้านการเรียน มีความกระตือรือร้น อดทนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง จึงทำให้นักเรียนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ ดุเชค (Dusek.1980:87-110) กล่าวว่าผู้ปกครองที่คาดหวังในตัวนักเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้นและเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองคาดหวังให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนปฏิบัติตามไม่ได้ เพราะความคาดหวังนั้นไม่ตรงกับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม

2.8 ความไม่คาดหวังของผู้ปกครอง: ให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองไม่คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง มีความถนัดด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน ถึงแม้ว่าผู้ปกครองไม่คาดหวังให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับวัชร ทรัพย์มี (2523 : 85) ได้กล่าวว่าวัย 15-18 ปีเป็นช่วงที่เริ่มสนใจและสำรวจอาชีพต่างๆว่าอาชีพใดจะเหมาะสมกับเขา เพื่อที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด เพราะสภาพแวดล้อมในปัจจุบันและประสบการณ์ภายนอกบ้านที่นักศึกษาได้รับ จะมีอิทธิพลต่อความคิดของบุคคลมากขึ้น การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอก จึงเป็นหน้าที่ของนักศึกษาโดยตรง ไม่ยึดติดกับบิดา มารดา

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองไม่คาดหวังให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ว่าคุณผู้ปกครองไม่คาดหวังให้เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจทำให้นักเรียนมีความคิดอิสระ และกว้างไกล รวมทั้งสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่ได้อยู่ในความสนใจ จึงขาดความกระตือรือร้น ขาดความสนใจ และไม่อยากเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิกา จึงเจริญพานิชย์ (2546 :77) พบว่าผู้ปกครองไม่คาดหวังให้ประกอบอาชีพครูมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.9 บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบ เอ การเรียนในสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีการเรียนในภาคทฤษฎีและมีการฝึกปฏิบัติ ทำให้ต้องมีความรับผิดชอบหลายอย่าง ดังนั้นนักเรียนจึงต้องมีความมานะ อดทน พินิจพิจารณาอย่าง เพื่อให้ประสบความสำเร็จทางการเรียนด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งเป็นลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพแบบ เอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 :

126-127) ที่ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การศึกษาต่อ พบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจะมีบุคลิกภาพแบบ เอ

นักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ ธุรกิจไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะ นักเรียนคิดว่ามีความรู้ด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ดีอยู่แล้ว ซึ่งได้ เรียนรู้การใช้งานคอมพิวเตอร์ในการเรียนวิชาต่างๆ ที่นำคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือช่วยสอน และสามารถศึกษาได้เองจากศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ทางวิทยาลัยจัดบริการ จึงคิดว่าเป็นการเรียนที่ซ้ำซาก ไม่มีความท้าทาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อังสนา สารเนตร (2547 : 92) พบว่า บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

2.10 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่เข้ามาเรียนนั้นคิดว่าการมาเรียนในสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีประโยชน์ ทำให้รู้จักการขวนขวายหาความรู้ ต้องการที่จะ ประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาดา สุธรรมรักษ์ (2531:186-187) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือความมุ่งหวังที่จะประสบผลสำเร็จ ความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เอาชนะคนอื่นหรือความต้องการที่จะเพิ่มศักดิ์ศรีของตนเอง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำและนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผล นักเรียนบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจึงมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม

นักเรียนบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนนั้นคิดว่า การตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จะทำให้ผลการเรียนไม่ดี เพราะต้องมีการศึกษาทั้งทางด้านทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ จึงทำให้นักเรียนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่เหมาะสม

2.11 ความถนัดทางกลไกของร่างกาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีความถนัดทางกลไกของร่างกายมาก มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนนั้นคิดว่าความถนัดทางกลไกของร่างกายมีความสำคัญต่อการเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจมาก ซึ่งต้องใช้ทั้งความสามารถในการใช้ตาและมือ ประสานกันให้ได้ผลงานที่ถูกต้อง ในการป้อนข้อมูลเข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเรียนรู้ที่ต้องใช้ความถนัด และทำลายความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับ สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และสำเริง บุญเรืองรัตน์ (2518 : 66) กล่าวว่า ในโรงงานอุตสาหกรรม จะต้องใช้บุคคลที่มีความสามารถด้านกล้ามเนื้อสูง ไว้คอยควบคุมเครื่องจักรกลหรือประกอบส่วนต่างๆของเครื่องจักรกลได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะในโรงงานอุตสาหกรรมนาฬิกา คงต้องใช้ความสามารถด้านการควบคุมการเคลื่อนไหวของนิ้วมืออย่างมากทีเดียว เพราะเกี่ยวกับการประกอบชิ้นส่วนของนาฬิกา ในโรงงานประกอบวิทยุก็จะต้องใช้บุคคลผู้มีความสามารถในการประสานงานของสายตา และการใช้กล้ามเนื้อ ตลอดจนการใช้กล้ามเนื้อนิ้วมืออีกด้วย ในการต่อสายไฟฟ้าของวงจรต่างๆ กับหลอดวิทยุ จึงทำให้นักเรียนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม

นักเรียนบางคนที่มีความถนัดทางกลไกของร่างกายมาก มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขา งานคอมพิวเตอร์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่มีความถนัดทางกลไกของร่างกายมากนั้น คิดว่า การเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจนั้นมีการใช้ความถนัดทางกลไกของร่างกายน้อย เกินไป ไม่ทำหายความสามารถ และนักเรียนมีความสนใจเลือกเรียนในสาขางานที่ใช้ความถนัดทาง กลไกของร่างกายมากกว่านี้ จึงทำให้นักเรียนมีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ไม่เหมาะสม

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ลักษณะมุ่งอนาคต อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับแรก แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครูทำให้มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะ ครูที่สอนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความเป็นกันเอง ให้ความสนใจ คอยช่วยเหลือ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อครูที่สอนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทำให้มีความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ ยี (ประกาย ทิพย์ พิชัย.2539 : 64 อ้างอิงจาก Yee.1971) ที่กล่าวว่า ถ้าครูและนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีก็จะ ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงส่งผลต่อการตัดสินใจ เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สอง แสดง ว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน ทำให้มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนกับเพื่อนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน มีความใกล้ชิดสนิท สนม รวมทั้งทำกิจกรรมร่วมกัน และเพื่อนยังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ แอสติน (Astin.1968 : 187) กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชาและอาชีพ และสอดคล้องกับ ผ่องศรี เกียรติเลิศนภา (2526:106) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของเพื่อน หรือกลุ่ม เพื่อนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพของ นักศึกษา ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สาม แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก ทำให้มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีความปรารถนาหรือความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายาม

หาวิธีการต่างๆในการแก้ปัญหา เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียน
สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก จึงส่งผลต่อการตัดสินใจ
เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.4 ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน
คอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สี่ ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดง
ว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทำให้มีการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
เหมาะสมทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก เป็นนักเรียนที่มีการวางแผนเตรียมการณไว้
ล่วงหน้าว่า จะศึกษาต่อหรือจะประกอบอาชีพอะไร เมื่อจบการศึกษาแล้ว จึงทำให้นักเรียนมีการ
วางแผนในการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจไว้ และคำนึงถึงการนำความรู้ด้านสาขางาน
คอมพิวเตอร์ธุรกิจไปใช้พัฒนาหน้าที่การงานเพื่อให้เกิดความก้าวหน้า ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตจึง
ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าองค์ประกอบใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ
เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาใน
สถาบันการศึกษาจะได้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลไปประกอบการพิจารณาในการคัดเลือกนักเรียน
ให้เหมาะสมกับสาขาที่จะเลือกได้ถูกต้องเหมาะสมในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลใน
การพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.2 จากการศึกษา พบว่ามีองค์ประกอบมี 4 องค์ประกอบ ที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจ
เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เรียงจากมากไปหาน้อย คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต
ดังนั้นผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง สามารถจัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาสัมพันธ
ภาพกับนักเรียน ซึ่งเป็นวิธีทางหนึ่งในการพัฒนา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต ให้มีความเข้าอก
เข้าใจกัน เพื่อสามารถแนะนำและนำข้อมูลไปแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทดลองพัฒนาการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขางานต่างๆ โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น
การใช้เทคนิคแม่แบบ และสถานการณ์จำลอง เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
องค์ประกอบอื่นๆบ้าง เช่น การอบรมเลี้ยงดู ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.3 ควรพัฒนาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทั้ง 4 องค์ประกอบ คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต โดยใช้เทคนิคทางด้านจิตวิทยา เช่น เทคนิคแม่แบบ และสถานการณ์จำลอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ นาควุฑุฑ.(2540).สภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยพัฒนัยการสังกัดกรม
อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของนักศึกษา.ปริญญาโท กศ.
ม.กรุงเทพ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสาเนา.
- กนกวรรณ อุ่นใจ.(2535).ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์.ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัสสาเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2545.)หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545.กรุงเทพ:
อัสสาเนา
- กาญจนา คำสุวรรณ.(2524).จิตวิทยาเบื้องต้น.กรุงเทพ:ทวีการพิมพ์.
- กิตติพงษ์ พนมวัน ณ อรุณา .(2531).สภาพความต้องการและปัญหาเกี่ยวกับการใช้
คอมพิวเตอร์.วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลลาบ รัตนจักรธรรม และคนอื่นๆ .(2541).สัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหาหายาเสพติด
และพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก.กรุงเทพ:
สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- กุลยา นิมสกุล.(2535).ความรู้พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์.กรุงเทพ:ฟิลิกส์เซ็นเตอร์.
- ครุฑิต มาลัยวงศ์.(2533,พฤษภาคม). “คำนำ”.คอมพิวเตอร์แมกกาซีน.2(15):15.
- จรรยา เกษศรีสังข์.(2537).วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ.ปริญญาโท
กศ.ม.กรุงเทพ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จริยา จารุรักษ์.(2535: พฤศจิกายน).อาชีพ-บริการสารสนเทศ. สารนิเทศอาชีพ.หน้า 10-17.
- จัญญ จัวนาน.(2528, 9 กันยายน). “สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา” ในวารสารศึกษาศาสตร์.
17(864):55-56.
- จินตนา ยูนิพันธ์ .(2527).การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์.กรุงเทพ:ภาควิชาพยาบาล
ศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา อินทรไชย .(2525).ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพ
:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัสสาเนา.
- จิรพร ปัทมสุคนธ์.(2543).การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัด
บุคลิกภาพความเป็นทหารของนักเรียนทหาร.ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพ : บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2531).จิตวิทยาสังคม.กรุงเทพ:ประจักษ์การพิมพ์.

- ชนิกา จีงเจริญพานิช.(2546).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชนิดา เพชรทองคำ.(2540).การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร.ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอ
ผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทยกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสันธุ์.(2520).การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ.กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ.(2528).การวัดความถนัด.กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน .(2523). “ความสำเร็จในชีวิตเริ่มในวัยก่อนเรียน”ใน การพัฒนาและ
ส่งเสริมความเก่งของลูกรัก.กรุงเทพฯ:เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. (2520).จริยธรรมของเยาวชนไทย รายงาน
วิจัยฉบับที่21.กรุงเทพฯ:กรมการศาสนา.
- ดุษฐี วัฒนคามินทร์ .(2544). เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย แผนการเรียนธุรกิจ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทพวงมหาวิทยาลัย.(2532).แนวทางการศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ:ปลัดทบวง
สำนักงานฯ.
- ทิพย์มาศย์ พลมลศักดิ์. (2530).ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ .(2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธิดิมา จงพิพัฒน์วณิชย์.(2539).การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับการใช้ชุด
การแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคมจังหวัดกาญจนบุรี.ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- นงเยาว์ แก้วกังวาน .(2535).ความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์เกี่ยวกับ
สภาพแวดล้อมวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.อัสสาเนา.
- นลินี ธรรมอำนวยสุข .(2541).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีสังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์.(2528).พัฒนาการทางอาชีพ.กรุงเทพฯ: แสงจันทร์.
- นาคยา ปลั่งธนาพันธ์.(2526).อนาคตศาสตร์.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นิภา เมธราชิชัย .(2536).การประเมินผลการเรียน.กรุงเทพฯ:พิศิษฐ์การพิมพ์.
- บุญเพ็ง ธานี .(2530).สภาพภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด
เทศบาล ปีการศึกษา 2528ที่ได้ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัสสาเนา.
- เบญจพร บุญนาค.(2544).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ(ปวช.)โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ คอ.ม.
กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.ถ่ายเอกสาร.
- ประกอบ คุณรัตน์.(2525).นิสิตและกระบวนการกลุ่มในสถาบันอุดมศึกษาในนิสิตนักศึกษา:
หลักการ ปัญหา และแนวทางปฏิบัติ.หน้า 117-189.กรุงเทพฯ:พีระพัทธนา.
- ประกายทิพย์ พิชัย .(2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง
กรุงเทพมหานคร . ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประยูร มัยโกคา.(2539).การสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติในจังหวัดชุมพร.วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.ถ่ายเอกสาร.
- ประเวศ วะสี.(2544 : ตุลาคม).ปฏิรูปการเรียนรู้.สานปฏิรูป.หน้า 43-68.
- ประสาน อุพาธรรม.(2535).สภาพแวดล้อมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ผกาทิพย์ เกสรากุล .(2524).สภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทัศนะของ
นิสิต.ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ .(2531). การศึกษาค่านิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา1.กรุงเทพฯ:ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- .(2529). เอกสารประกอบการสอนแนะแนว: ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- .(2530).สุขภาพจิตเบื้องต้น.กรุงเทพฯ:บัณฑิตการพิมพ์.
- ผ่องศรี เกียรติเลิศนภา .(2526).ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อิทธิพลของสภาพแวดล้อม จัดสรร ในคลินิกกับความคิดเห็นต่อวิชาชีพพยาบาลของนักเรียนพยาบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัดสำเนา.
- พินดา สิ้นสุวรรณ.(2527).การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.อัดสำเนา.
- พรทิพย์ คำชาย .(2543).ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรทิพย์ เขียวไพลีฐ.(2542).การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของพยาบาลสภาขาดไทย ตามแนวทฤษฎีบุคลิกภาพของแทคเทล.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรรณี เกษกมล. (2531).การตัดสินใจ.กรุงเทพฯ:บริษัทวิกเตอร์เพาเวอร์พอยต์ จำกัด.
- พรรณี ชุทัย เจนจิต .(2533). “ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม”.ใน จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว.กรุงเทพฯ:สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- พรศรี สุนสวัสดิ์.(2533).เหตุผลในการเลือกเรียนวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีใหม่มหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยครู.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พระเทพวาที .(2532).การศึกษาที่สากลบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย . กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ .(2530).การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์.กรุงเทพฯ:สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ .(2535).การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ .(2518).ความสัมพันธ์ในหมู่นิสิตนักศึกษา.ในคัมภีร์มหาวิทยาลัย.หน้า 134.
กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์เจริญวิทย์.
- ไพโรจน์ โตเทศ (2530).อนาคตกลุ่มประสบการณ์ที่ควรมรในหลักสูตรประถมศึกษา.วารสาร
การศึกษากรุงเทพ.11(6):18-21.
- ไพศาล มงคลเสาร์สุข.(2533).ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 4 .วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช .(2526).การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
- มะลิ จุลวงษ์ .(2530).การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน
การเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์
ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาฆฉัตร สวัสดิวัฒน์ .(2542).ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนทางด้านวิชาคอมพิวเตอร์ของ
นักศึกษาในวิทยาลัยพานิชยการสังกัดอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มารศรี กองเกตุ .(2524).ผลของทัศนคติระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้บิดามารดาที่มีต่อ
การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3ในกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัสสาเนา.
- เมธี โพธิพัฒน์ .(2523).ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และ
ความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รชรินทร์ ฉายแก้ว.(2536)การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่สำคัญ
แบบการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
เขตกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รัตนา ประเสริฐสม.(2526).การสร้างจิตลักษณะส่งเสริมอนามัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ กศ.ด.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. อัสสาเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.(2541).เทคนิคการสร้างและข้อสอบวัดความถนัดทางการ
เรียน.พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพฯ:ชมรมเด็ก.
- _____. (2543).การวัดจิตพิสัย.กรุงเทพฯ:สุวีริยาสาส์น.

- วชิระ ชาวหา .(2534).ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสาเนา.
- วรรณ สอนพานิช.(2546).องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาพาณิชยการวิทยาลัยในสังกัดกอง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร.ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ:บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์ .(2536).ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรม อาชีวศึกษากลุ่มภาคเหนือเหนือ.ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. อัสสาเนา.
- วัชรินทร์ แก้วลา .(2531). สภาแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครู นครราชสีมา.ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัชรินทร์ ฟองฟูม.(2537).การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.วิทยานิพนธ์ กศ.ม.ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.อัสสาเนา
- วัชร ทรัพย์มี .(2523).การแนะแนวอาชีพ.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
-----.(2523).การแนะแนวในโรงเรียน.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัลนิภา พัดเปี้ย .(2539).ทัศนะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วารุณี ธนวานิช.(2529). “ข้อคิดในการศึกษาหาอาชีพ”ในแนะแนวอาชีพเพื่อแก้ปัญหาว่างงาน หน้า58.กรุงเทพฯ: สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- วิเชียรเกตุสิงห์.(2538กุมภาพันธ์-มีนาคม) “ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย:เรื่องง่าย ๆ ที่ บางครั้งก็พลาดได้”ข่าวสารการวิจัยการศึกษา.18(3):9.
- วุฒิวงศ์ เอียดศรีชัย.(2543).ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษาคณะคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.วิทยานิพนธ์ คอ.ม.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.ถ่ายเอกสาร.
- ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด .(2546).ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ศิริพร เหมือนเงิน.(2542).การศึกษาคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจตามความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์.(2531).ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิตต์ เพิ่มพูน.(2532).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดรธานี.
- สมดูล ขาญนุวงศ์.(2533).คุณลักษณะทางจิตใจของประชากรไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน. ปริญญานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดรธานี.
- สมบัติ สุขสมบูรณ์ .(2540). การศึกษาปัจจัยต่อความตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และ สำเริง บุญเหลือรัตน์.(2518).การวัดความถนัด.กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ .(2547).เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สันติพงษ์ เจริญศรี .(2543).มูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม). ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สากล เขียวสกุล .(2523). ความมุ่งหวังของบิดามารดาไทยเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบุตร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อุดรธานี.
- สิริวรรณ ศรีพหล .(2526). “รูปแบบการสอบและกิจกรรมการเรียนในวิชาสังคมศึกษา”เอกสารการสอนสังคมศึกษาหน่วยที่ 10-15.นนทบุรี :สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สุขสมร ประพัฒน์ทอง และดวงเดือน พันธุมนาวิน .(2533). “การใช้นิทานกระตุ้นพฤติกรรมใฝ่
สัมฤทธิ์ในเด็กไทย”.ในการวิจัยทางการศึกษา .10:24-33.
- สุชาดา สุธรรมรักษ์ .(2531).เอกสารการสอนวิชา จต101 จิตวิทยาเบื้องต้น.กรุงเทพฯ:ภาควิชา
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน.อัสสาเนา.
- สุพล วังสินธ์ (2533,ธันวาคม-2534,มกราคม).องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทาง
จริยธรรม.วารสารแนะแนว.25(132):31-35.
- สุพัทธา บุญมาก.(2529).ความรู้เบื้องต้นและการประมวลข้อมูลทางธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์.
พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพิชญา ธีระกุล และคนอื่นๆ .(2524).การนิเทศการศึกษา.กรุงเทพฯ:พิมพ์วิทยาการ.
- สุภาภรณ์ ธาตุดี.(2546).การเปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่นของมาตราวัดบุคลิกภาพห้า
องค์ประกอบสำคัญแบบชั่วเดียวและแบบสองชั่วที่มีความยาวต่างกัน.ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรพงษ์ ชูเดช .(2534).ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่
สำคัญของนิสิต.ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัสสาเนา
- สุรางค์ จันทร์เอม .(2525).จิตวิทยาสังคม.กรุงเทพฯ:อักษรบัณฑิต.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์.(2521).พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
- เสาวรัตน์ จุลรัตน์.(2535).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช.ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสาเนา
- อโณทัย พึ่งทองหล่อ.(2543).แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตสาขานิติศาสตร์
พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ นศ.ม.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิเทพ ศรีสุอารักษ์.(2545).ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์
กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง.(2541,กรกฎาคม-ตุลาคม).คอมพิวเตอร์-การศึกษาและการสอน.แนวทาง
การพัฒนาวิชาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา.หน้า90-101.
- อรนุช กันสิทธิ์.(2542).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .

- อังสนา สารเจวตร.(2547).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. (2533) .ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม .(2530).รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ.กรุงเทพฯ:สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำไพ ศิริศากาวร .(2544).การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางด้านคอมพิวเตอร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เอกพจน์ สมุทธานนท์ .(2537).การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในวิชาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Anderson,M J.(1995,March). **“Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning,”** American Education Research Journal.7(1):15-33.
- Astin,Alexander W.(1968). **The College Environment** Wasington.D.C. :American Press.
- Bandura,Albert.(1977).**Social Learning Theory**.Englewood Cliffs,N.J. : Primitice-Hell.
- Beck,Williams.(1970 November).**Pupils Perception of teacher Merit : A Factor Analysis of Five Postulated Dimensions,** The Journal of Education Research.61(12):1481.
- Cattell, Raymond B.(1970).**Personality and Motivation : Structure and Measurement**.New York:Harcourt, Brace,Word.
- Cogan,Morris L.(1975). **“Studies of Teacher Behavior”** in the Journal of Experimental Education 26.p.135-139.
- Dobbins,Loy Henderson.(1969).**Education and Qccupation Aspiration and Expeclation of High School Senior Boysin Five Louisiana Parishes,** in Dissertation Abstracts International. 29(9).P.2958-2959-A.
- Fantini,Martio D.and Genald, Weinstein.(1972).**The Disadvantaged**.New York, WilleyInterscience.487p.

- Farmer, Richard E.; Lynn Hunt, Monaham; & Reinhold, Keder. (1984). **Stress Management for Human Services**. Michigan: Sage Publication.
- Fox, Robert B. (1969, October). "The Relationship of Achievement Motive to sex, achievement intelligence, social-economic status and Level of education aspiration for an eight grade group," Dissertation Abstract International. 30(4):1330-1332A.
- Gore, William J. and Dyson, J.W. (1964). **The Making of Decision: A reading in Administrative Behavior**. New York: The Free Press of Glencoe Collier of Macmillan Limited.
- Gouldner, Alvin W. and Helen P. Gouldner. (1963). **Modern Sociology**. New York : Harcourt Brace and World, Inc.
- Greene, Charles N.; Adame, Everett E. Jr ; & Evert, Ronald J. (1985) **Management**. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Guilford, J.P. (1959). **Personality**. New York : McGraw-Hill.
- Habison, F. , and Myers, C.A. (1964). **Education Manpower and Economic Growth**: Strategies of Human Resource Development. New York : McGraw-Hill.
- Hergenharn, B.R. (1990). **An Introduction to Theories of Personality**. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Herr, Edwin L. and Stanley H. Cramer. (1979). **Career Guidance Through the Life Span**. Boston : Little, Brown.
- Iaacson, Robert L. and Other. (1964). **Dimension of Student Evaluation of Teaching**. Inc. Journal of Education Psychology 55 (6). p.344-351.
- Janssen, Susan L.G. (1983, February). "Determinants of Parents' Aspiration and Expectation for their Children's Education and Occupation Attainment," Dissertation Abstracts International. (43):2084-A.
- Johnston, James G. (1975, December). "A need Analysis of Aspiration for post Secondary Education Plane of Adolescents," American Sociological Review. 34(22):221-222.
- Kelly, Karen E.; & Houston, Ken B. (1985). **Type A Behavior in Employed Women** : Relation to Work, Marital, and Leisure Variable, Social Support, Stress, Tension, and Health. Journal of Personality and Social Psychology. 48(4) : 1067.

- Klewer, Wendy; & Weidner, Gerdi. (1987). **Type A Behavior and Aspiration** : A Study of Parents and Children's Goal Setting. *Developmental Psychology*. 23(2):204-209.
- Krech, David. (1962). **Individual in Society**. New York: McGraw-Hill Company Inc.
- Laurance, Lipsett. (1962, June). "**Social Factors in Vocational Development**," *The Personality and Guidance Journal*. 40:431-437.
- Lawrence, Frances. (1976). "**Student Perception of the classroom Learning Environment in Biology, Chemistry and Physics**," *Journal of Research in Science Teaching*. 13:315-323.
- Lindgren, Henry C. (1967). **Education Psychology in Classroom**. 3rd ed. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Luthan, Fred. (1989). **Organizational Behavior**. New York : McGraw-Hill.
- McClelland, David C. (1961) . **The Achieving Society**. New York: Van Nostrand Company, Inc.
- Mead, Robert D. (1971). **Future Time Perspective of College Students in America And India**. In *Experimental Social Psychology*. V.7. pp.249-293. New York : Academic Press.
- Mehta Prayag. (1969). "**The Achievement Motivation in High School Boy**," **National Council of Educational Research and Training**. New Delhi : Affiliated, Pvt, Ltd.
- Morris, Charles G. (1996). **Understanding Psychology**. 3rd ed. New Jersey : Prentice-Hall.
- Murray, Edward J. (1964). **Motivation and Emotion**. New Jersey : Englewood Cliff, Prentice Hall, Inc.
- Ofstad, H. (1961). **An Inquiry into the Freedom of Decision**. Oslo: Universities Press.
- Organ, Dennis W.; & Hamner, Clay W. (1982). **Organizational Behavior**. Plano Texas: Business Publications.
- Robinson, Charles Loe. (1971. August). **Future Time Perspective in Non-Incarcerated Juvenile Delinquents**. *Dissertation Abstracts International*. 32(2):1225-B.
- Roger, Carl. (1969). **Freedom to Learn**. Columbus, Ohio : Charles E. Merrill.
- Ryans, David G. (1960). **Characteristic of teacher**. **Manasha**: George Banta Company.
- Samuel, William. (1981). **Personality: Searching for the sources of Human Behavior**. New York: McGraw-Hill.
- Schunk, Dale H. (1981, February). **Modeling and Attributional Effects on Children's Achievement** : A Self-efficacy Analysis. *Journal of Educational Psychology*. 73:93-105.

- Shull,F.A.,et al.(1970).**Organizational Decision Making**. New York:McGraw-Hill.
- Strang,Ruth M..(1958).**Group Work in Education** .New York:Harper.
- Strube;et al.(1987).**Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Abilities;Empirical Tests of the Self Appraisal Model**. Journal of Personality and Social Psychology.52(5):956-974.
- Tinto,Vincent.(1975). "**Dropout from Higher Education : A Theoretical Synthesis of Recent Research**" in Review of Educational Research (1); p.89-125.
- Triandis.(1971).**Attitude and Attitude Change**.New York : John Willey and Son Inc.
- Wright,D.(1975) .**The Psychology of Moral Behavior**.Middlessex : Penquin Books Ltd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว
แล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และเติมข้อความลงไปในช่วงว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย
() หญิง
2. คะแนนเกรดเฉลี่ยสะสมในภาคเรียนต้นปีการศึกษา 2547
3. อาชีพของผู้ปกครอง () รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
() เกษตรกรรม/ประมง
() รับจ้าง/ลูกจ้าง
4. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้รวม.....บาท/เดือน
5. ความคาดหวังของผู้ปกครอง
() คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
() ไม่คาดหวังให้เรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ขอให้นักเรียน
พิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่เป็จริงที่สุดในตัวนักเรียนมากน้อยเพียงใด โดยขอให้

นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	เมื่อนักเรียนมีนัด นักเรียนชอบไปถึงที่นัด หมายก่อนเวลา					
2.	นักเรียนรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะใน ขณะที่นักเรียนไม่สามารถทำสิ่งที่นักเรียน ตั้งใจไว้ได้					
3.	นักเรียนคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่ สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้					
4.	นักเรียนรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอ ซื้อของในร้านที่มีลูกค้าแน่น					
5.	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของนักเรียน ดำเนินไปอย่างล่าช้า					
6.	นักเรียนเป็นคนที่เริ่มต้นทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ต้องทำให้เสร็จ					
7.	นักเรียนรู้สึกว่าจะต้องทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เพื่อแข่งกับเวลา					
8.	นักเรียนคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจ นักเรียน					
9.	นักเรียนรู้สึกว่าการทำกิจวัตรให้เสร็จ โดยเร็วเท่าที่จะทำได้					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10.	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่น ธนาคาร ที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น					
11.	นักเรียนไม่ชอบให้ใครหรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของนักเรียน					
12.	นักเรียนรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานอย่างขอไปที					
13.	เพื่อนๆส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนเป็นคนที่จริงจังกับการทำงาน					
14.	นักเรียนเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจ้อ					
15.	ถ้านักเรียนต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จักจบนักเรียนจะรู้สึกทนไม่ได้					
16.	นักเรียนชอบทำงานที่นักเรียนรับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
17.	เมื่อนักเรียนกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระนักเรียนจะรู้สึกเบื่อและหาทางเลี้ยวออกมา					
18.	นักเรียนเป็นคนที่ทำกิจกรรมต่างๆด้วยความรวดเร็วว่องไว					
19.	เมื่อนักเรียนต้องทำสิ่งต่างๆซ้ำซากนักเรียนรู้สึกหงุดหงิด					
20.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรด
ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ					
1.	นักเรียนตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้ไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
2.	นักเรียนควรเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง					
3.	นักเรียนควรเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความสนใจของตนเอง					
4.	นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนโดยศึกษารายละเอียดของสาขาวิชานั้นก่อน					
5.	ผู้ปกครองเป็นผู้ตัดสินใจเลือกอาชีพให้นักเรียน					
6.	นักเรียนคำนึงถึงการประกอบอาชีพในอนาคต					
7.	นักเรียนตัดสินใจเลือกอาชีพตามเพื่อน					
8.	นักเรียนศึกษาตนเองก่อนที่จะตัดสินใจเลือกเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9.	ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน นักเรียนต้องหาวิธีการที่จะจัดการเกี่ยวกับปัญหานั้นให้สำเร็จ					
10.	เมื่อมีปัญหาในการทำกิจกรรมกลุ่มนักเรียนรีบหาทางแก้ไขปัญหานั้นทันที					
11.	นักเรียนวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตไว้แล้ว					
12.	นักเรียนไม่ติดตามข่าวและข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพ สำหรับการเตรียมประกอบอาชีพ					
13.	นักเรียนรอให้เรียนจบก่อน จึงจะคิดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ					
14.	นักเรียนไม่มีแผนการเกี่ยวกับอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษา					
15.	นักเรียนเลือกอาชีพที่ต้องการก่อนแล้วจึงหาแนวทางปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่อาชีพนั้น					
	ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอคอยและความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต					
16.	ถ้านักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และพยายามจะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้					
17.	นักเรียนยอมทนลำบากในการเรียนเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย					
18.	นักเรียนทำทุกอย่างโดยยึดถือสุภาษิตที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”					
19.	นักเรียนพยายามหาโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูง เพื่อที่จะได้ทำงานที่มั่นคงในอนาคต					
20.	นักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเมื่อไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
21.	นักเรียนยอมทนลำบากในการปฏิบัติงานเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย					
22.	ในการเรียน นักเรียนเลือกลงทะเบียนเรียนในวิชาที่นักเรียนชอบและสนใจ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนเป็นเรื่องน่าเบื่อ					
2.	เวลาที่ทำการบ้าน นักเรียนเลือกทำแต่ข้อที่ง่าย ๆ เท่านั้น					
3.	นักเรียนเรียนหนังสือไปวันๆ โดยไม่คาดหวังว่าจะเรียนได้สำเร็จมากนักเลย					
4.	นักเรียนจะไม่ลงมือทำงาน ถ้าไม่จนถึงเวลาที่กำหนดส่งงาน					
5.	นักเรียนชอบทำงานที่ไม่ยุ่งยาก เพราะจะได้ทำให้เสร็จๆ ไป					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
6.	นักเรียนชอบเรียนวิชาที่ไม่มีการบ้าน					
7.	นักเรียนทำตารางเวลาอ่านหนังสือไว้ล่วงหน้า					
8.	นักเรียนรู้สึกเบื่อแล้วหยุดทำงานบ่อยครั้งต่างๆ ที่ทำไปได้ไม่นาน					
9.	นักเรียนให้เพื่อนเป็นผู้ทำรายงานที่ครู มอบหมายให้ทำ					

ตอนที่ 5 แบบทดสอบความถนัดทางกลไกของร่างกาย

แบบทดสอบความถนัดทางกลไกของร่างกาย

แบบจำลองแคล์ในการใช้สายตา

จำนวน 23 ข้อ

เวลา 2 นาที

คำสั่ง จากตารางข้างล่างนี้ จะพบว่า แต่ละบรรทัด แบ่งออกเป็นกรอบสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ 16 กรอบ ภายใน 8 กรอบทางซ้ายมือ จะมีพยัญชนะ และตัวเลข อยู่กรอบละ 1 ตัว ให้ถือว่าในแต่ละกรอบ เป็นเครื่องหมายแทนพยัญชนะ ซึ่งอยู่ภายในกรอบเดียวกัน ส่วนอีก 8 กรอบทางขวามือนั้น เป็นกรอบว่าง แต่เหนือตารางขึ้นไปจะมีพยัญชนะกำกับกับกรอบละ 1 ตัว ให้ถือว่าตัวพยัญชนะเหล่านั้น บรรจู่อยู่ในกรอบ ซึ่งอยู่ข้างล่างมันทุกบรรทัดไป

ให้เขียนตัวเลขลงไปในการอบว่างทางขวามือ โดยใช้ตัวเลขซึ่งเป็นเครื่องหมายแทนพยัญชนะในกรอบซึ่งอยู่ในบรรทัดเดียวกันเท่านั้น เช่น ตัวอย่าง

ด จ ญ ล ม ว จ ย ง

ม	จ	ง	ญ	ว	ล	ย	ด								
1	2	3	4	5	6	7	8	8	4	6	1	5	2	7	3
ล	ญ	ย	จ	ง	ม	ด	ว								
9	10	11	12	13	14	15	16	15	10	9					

ด จ ญ ล ม ว จ ย ง

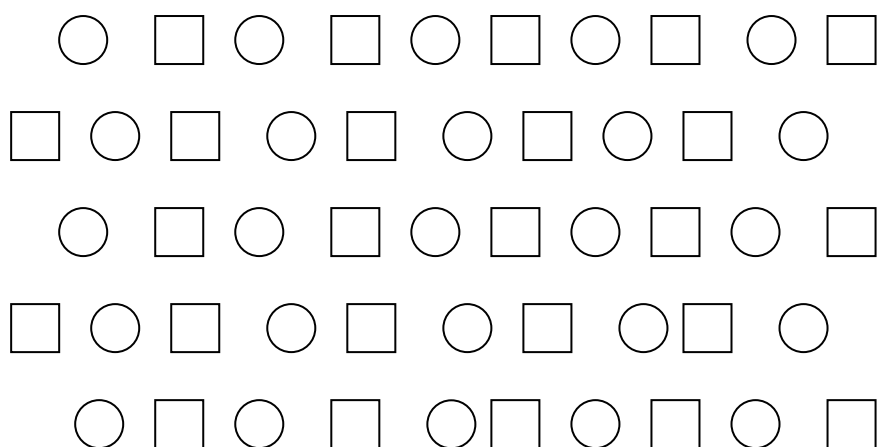
1.	ญ	ย	ด	จ	ง	ว	ม	ล							
	1	2	3	4	5	6	7	8							
2.	จ	ญ	ด	ย	ว	ล	ม	ง							
	9	10	11	2	13	14	15	16							
3.	ง	ว	ล	ม	ญ	จ	ด	ย							
	17	18	19	20	21	22	23	24							
4.	จ	ด	ย	ล	ง	ว	ญ	ม							
	25	26	27	28	29	30	31	32							
5.	ง	ม	ว	ญ	จ	ย	ล	ด							
	33	34	35	36	37	38	39	40							
6.	ย	ว	ม	ง	ด	ล	จ	ญ							
	41	42	43	44	45	46	47	48							
7.	ล	ด	ง	จ	ว	ญ	ย	ม							
	49	50	51	52	53	54	55	56							
8.	ม	ญ	ล	ย	ว	ด	ง	จ							
	57	58	59	60	61	62	63	64							

	ด	ฉ	ล	ม	ว	จ	ย	ง								
9.	ด 65	ย 66	ฉ 67	ว 68	ล 69	จ 70	ม 71	ง 72								
10.	ฉ 73	ล 74	จ 75	ว 76	ย 77	ง 78	ด 79	ม 80								
11.	ม 81	จ 82	ด 83	ฉ 84	ง 85	ล 86	ว 87	ย 88								
12.	ว 89	ง 90	ม 91	ด 92	จ 93	ย 94	ฉ 95	ล 96								
13.	จ 97	ฉ 98	ย 99	ง 100	ล 101	ว 102	ม 103	ด 104								
14.	ย 105	ด 106	ม 107	จ 108	ฉ 109	ล 110	ง 111	ว 112								
15.	ว 113	ย 114	ง 115	ล 116	ด 117	ม 118	ฉ 119	จ 120								
16.	ง 121	ล 122	ม 123	ว 124	ย 125	ฉ 126	จ 127	ด 128								
17.	ว 129	จ 130	ด 131	ม 132	ง 133	ล 134	ย 135	ฉ 136								
18.	ล 137	ว 138	ฉ 139	ย 140	จ 141	ด 142	ม 143	ง 144								
19.	ฉ 145	ด 146	จ 147	ง 148	ม 149	ล 150	ว 151	ย 152								
20.	จ 153	ง 154	ว 155	ฉ 156	ล 157	ย 158	ด 159	ม 160								
21.	ย 161	ฉ 162	ล 163	ด 164	ม 165	จ 166	ง167	ว 168								
22.	ด 169	ล 170	ย 171	ว 172	ฉ 173	ม 174	จ 175	ง 176								
23.	ง 177	ย 178	ม 179	ล 180	ด 181	ว 182	ฉ 183	จ 184								

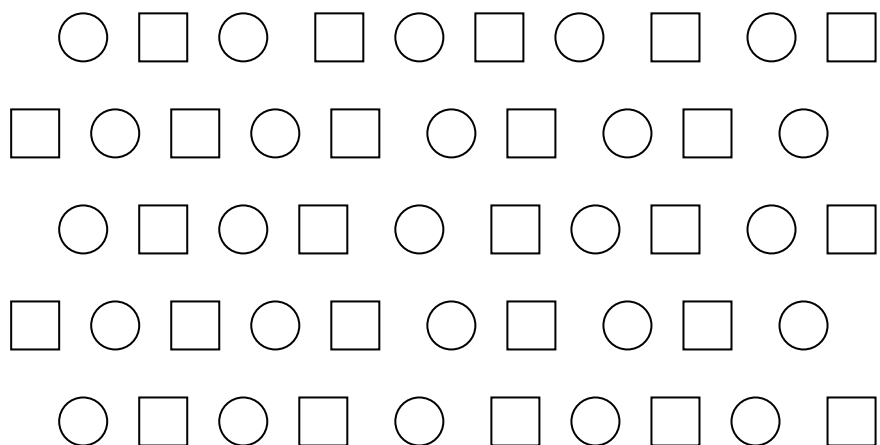
แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน
แบบทักษะการใช้มือ

คำสั่ง ตอนที่ 1 จงเขียน X ลงในรูป ○ โดยส่วนใดส่วนหนึ่งของ X ต้องไม่แตะเส้นรอบวง
และจุดหนึ่งจุดลงในรูป □ ให้เวลา 1 นาที

ใช้มือซ้าย

ใช้มือขวา

คำสั่ง ตอนที่ 2 ให้ใช้มือขวาหรือมือซ้าย ลากเส้นผ่านเหนืออักษร x และลากเส้นผ่านใต้
อักษร O ติดต่อกัน โดยเส้นนั้นจะต้องไม่แตะอักษร x และอักษร O
ใช้เวลา 2 นาที

ตัวอย่าง X X X O O O O X \ O O X X X O O

1. X X X X X O O O O O O O X X X X O O O O O O
2. X O O O O O O X X X X X X X X X O O O O O O
3. X X O O O O O O X X X X X X X O O O O O O X
4. X X X O O O O O O X X X X X X O O O O O O X
5. X X X X O O O O O O X X X X O O O O O O X X
6. O O O O O O X X X X X X X X O O O O O O X X
7. O X X X X X O O O O O X X X X O X O O O O O
8. O O X X X X X O O O O X X X X O X O O O O O
9. O O O X X X X X O O O X X O O O O O O X X X
10. O O O O X X X X X O O X X O O O O O O X X X
11. O O O X X X O O O X X X X X X O X O O O O O
12. X X X O O X X O O O O X X X X O X O O O O O
13. X X X O O O X X O O O X X X X O X O O O O O
14. X X O O O X X O O O X X X X X O X O O O O O
15. O O X X X O O O O X X X X X X O X O O O O O
16. O O O X X X O O O X X X X X X O X O O O O O

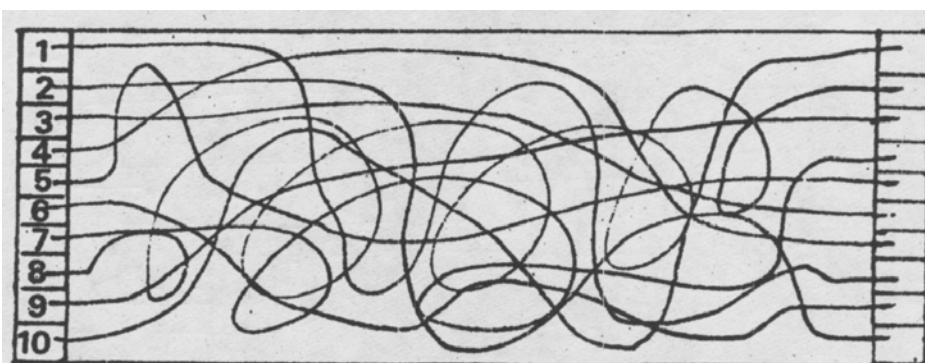
แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน
แบบความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ

จำนวน 6 ข้อ

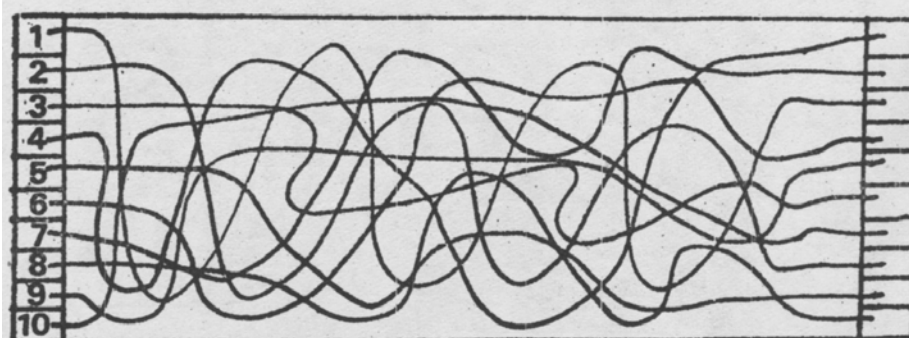
เวลา 15 นาที

คำสั่ง จงหาจุดจบของแต่ละเส้น โดยให้ใส่หมายเลขลงในช่องท้าย

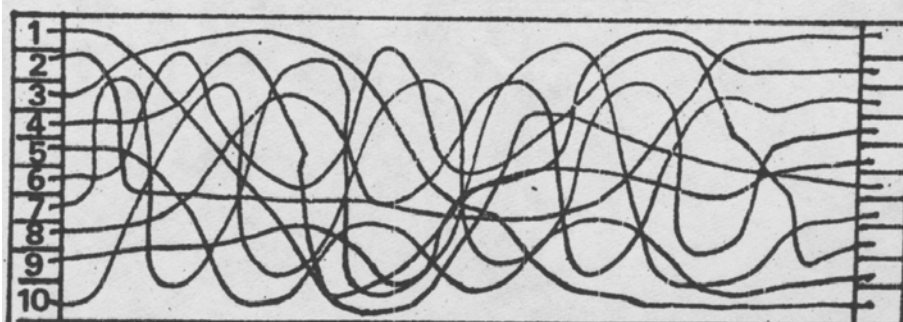
1.

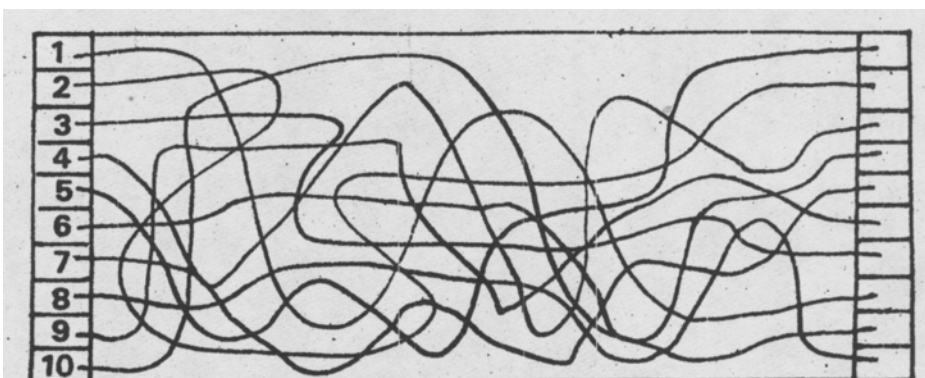
2.

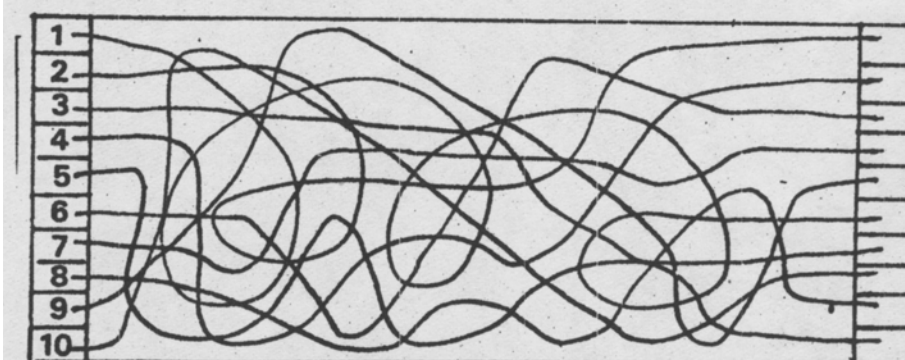
3.

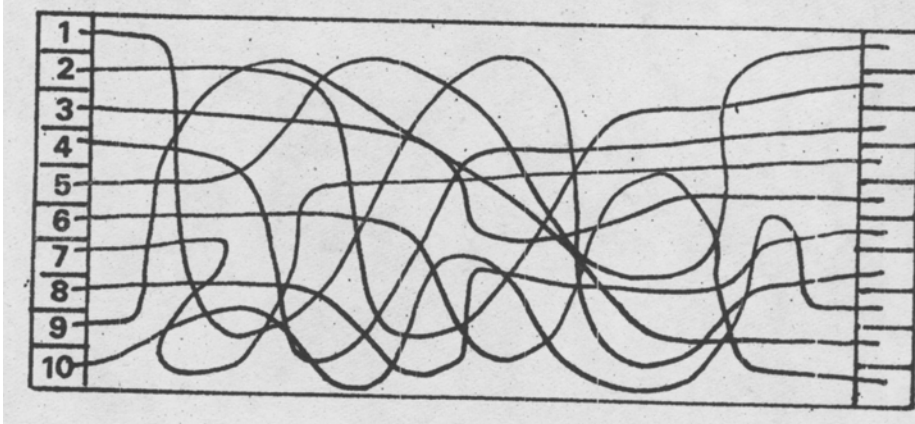
4.

5.

6.

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรด
ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนจริงบ้างในบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนักเรียน จะปรึกษาผู้ปกครอง					
2.	นักเรียนทำความเคารพผู้ปกครองทั้งก่อนไป และกลับจากโรงเรียน					
3.	นักเรียนทำงานบ้านด้วยความเต็มใจ					
4.	นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
5.	นักเรียนปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง					
6.	นักเรียนเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่ประสบมาให้ ผู้ปกครองฟัง					
7.	นักเรียนขออนุญาตผู้ปกครองทุกครั้งเมื่อออก นอกบ้าน					
8.	ผู้ปกครองไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องเรียนของ นักเรียน					
9.	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ผู้ปกครองให้นักเรียนตัดสินใจในการกระทำสิ่ง ต่างๆ ด้วยตนเอง					
10.	ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11.	ผู้ปกครองรักในตัวนักเรียน					
12.	ผู้ปกครองภูมิใจในตัวนักเรียน					
13.	ผู้ปกครองให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหาในเรื่องต่างๆ					
14.	ผู้ปกครองคอยแนะนำนักเรียนทำการบ้าน					
15.	ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถด้านต่างๆของนักเรียน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	สถานที่เรียน					
1.	ห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์คับแคบ					
2.	โต๊ะเก้าอี้ไม่พอกับจำนวนนักเรียน					
3.	ห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
4.	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
5.	สื่อและอุปกรณ์การเรียน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนด้านคอมพิวเตอร์ เพียงพอ					
6.	สื่อและอุปกรณ์มีความทันสมัยกับเทคโนโลยี ปัจจุบัน					
7.	อุปกรณ์ในภาคปฏิบัติมีเพียงพอเมื่อเทียบกับ นักเรียน					
8.	ห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์มีสภาพใช้งาน ที่ดี					
9.	คอมพิวเตอร์เป็นรุ่นที่ทันสมัยที่สุด					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรด
ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู นักเรียนตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอน					
2.	นักเรียนแสดงความเคารพครูในห้องเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
3.	นักเรียนแสดงความเคารพครูในที่อื่นๆ					
4.	นักเรียนปฏิบัติตามคำชี้แนะของครู					
5.	นักเรียนส่งงานตามที่ครูกำหนดเสมอ					
	การปฏิบัติตนของครูกับนักเรียน					
6.	ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน					
7.	ครูยินดีให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหา					
8.	ครูสนใจนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน					
9.	ครูให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมพิเศษ แก่นักเรียน					
10.	ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน					
11.	ครูชมเชยเมื่อนักเรียนทำความดี					
12.	ครูซักถามนักเรียนทุกคนในห้องเรียนอย่าง ทั่วถึง					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรด
ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนจริงบ้างในบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	เพื่อนให้ความช่วยเหลือ ฟังพาอาศัยซึ่งกัน และกันด้านการเรียน เช่น ให้ยืมหนังสือ ช่วย อธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านไม่เข้าใจ					
2.	นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนกับเพื่อน					
3.	นักเรียนกับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วย ความสามัคคี					
4.	นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการเรียนได้					
5.	เพื่อนชอบชวนนักเรียนหนีเรียนและนักเรียน มักไม่ปฏิเสธ					
6.	เมื่อมีปัญหา นักเรียนไม่สามารถปรึกษาเพื่อนๆ ได้					
7.	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจซึ่งกันและ กัน					
8.	นักเรียนไม่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ได้					
9.	นักเรียนรู้สึกว่าคุณไม่เข้าใจ					
10.	เมื่อนักเรียนทำผิดพลาดเพื่อนคอยปลอบใจ และให้กำลังใจ					
11.	นักเรียนทำกิจกรรมกับเพื่อนตามที่ได้รับ มอบหมาย					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรด
ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ด้านเป้าหมายหรือจุดประสงค์ นักเรียนต้องการเรียนเพื่อจะได้มีความรู้ ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ					
2.	การเรียนคอมพิวเตอร์สามารถเรียนต่อได้ใน ระดับที่สูงขึ้น					
3.	นักเรียนยอมทนลำบากในการฝึกปฏิบัติงาน ด้านคอมพิวเตอร์ให้สำเร็จตามเป้าหมาย					
4.	นักเรียนมีความเพียรพยายามในการเรียน คอมพิวเตอร์เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย					
5.	นักเรียนชวนหาความรู้เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์อยู่เสมอเพื่อใช้ประโยชน์ในการ ประกอบอาชีพ					
6.	ด้านความเชื่อและค่านิยม นักเรียนเชื่อว่าการเรียนสาขางาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจจะทำให้ประสบ ความสำเร็จในชีวิต					
7.	สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นวิชาชีพที่ ต้องการของตลาดแรงงาน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
8.	สังคมให้การยอมรับบุคคลที่มีความรู้ ทางด้านคอมพิวเตอร์มาก					
9.	สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นวิชาชีพที่ ได้รับการยกย่องจากสังคม					
10.	สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นวิชาชีพที่ทัน ต่อเหตุการณ์ในสังคม					
11.	นักเรียนเชื่อว่าเรียนสำเร็จแล้ว สามารถหา งานทำได้ง่าย					
12.	องค์การธุรกิจให้ความสำคัญกับสำนักงาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจ					
13.	ความต้องการผู้ที่มีความรู้ด้านสำนักงาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจในองค์การหน่วยงาน ต่างๆมีแนวโน้มสูงมากขึ้นทุกวัน					
14.	ผู้ที่มีความรู้ด้านสำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ในการ ประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จได้ดี ด้านความคาดหวัง					
15.	การทำงานด้านสำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีโอกาสได้ค่าแรงสูง					
16.	สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นวิชาชีพที่ทำ ให้มีชื่อเสียง					
17.	สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจสามารถหา รายได้เพิ่ม นอกจากงานประจำ					
18.	สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นวิชาชีพที่มี เกียรติ					
19.	สำนักงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นอาชีพที่ มั่นคง					
20.	นักเรียนคิดว่าการเรียนสำนักงาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจ สามารถทำให้นักเรียน เป็นนักวิเคราะห์ระบบได้					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
21.	นักเรียนคิดว่าการเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สามารถทำให้นักเรียนเป็นนักเขียนโปรแกรมประยุกต์					
22.	สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นวิชาชีพที่ได้ทำงานในระดับปฏิบัติการชั้นกลางและชั้นสูง					
23.	สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นวิชาชีพที่มีความก้าวหน้าในการทำงาน					
	ด้านความสามารถ					
24.	นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ					
25.	นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไปประยุกต์กับงานอื่นๆได้					
26.	นักเรียนมีความมานะพยายามในการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เช่น เข้าฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ในด้านต่างๆ					
27.	นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจไปเป็นวิชาพื้นฐานในการศึกษาความรู้ด้านอื่นๆได้					
28.	นักเรียนสามารถทำคะแนนในการเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจนี้ได้สูง					
29.	นักเรียนสามารถเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจได้ดีกว่าการเรียนสาขางานอื่น					
30.	นักเรียนสามารถเขียนเว็บไซต์ได้					
31.	นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลและศึกษาหาความรู้และข่าวสารที่นักเรียนอยากรู้จากทางอินเทอร์เน็ตได้					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
32.	นักเรียนสามารถอธิบายระบบการทำงาน และหน้าที่เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบ สารสนเทศได้					
33.	นักเรียนสามารถเลือกใช้และควบคุม เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ได้ อย่างเหมาะสมกับงานของตนและองค์กร					

ภาคผนวก ข
คำอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบทดสอบบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	1.833
2	2.646
3	3.517
4	2.390
5	1.789
6	1.849
7	2.458
8	3.881
9	1.958
10	4.021
11	1.854
12	2.441
13	2.457
14	3.545
15	2.923
16	2.230
17	2.400
18	1.885
19	1.866
20	2.760

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7584

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.957
2	4.178
3	3.998
4	5.282
5	2.961
6	4.171
7	3.648
8	5.911
9	3.909
10	3.536
11	3.036
12	2.481
13	2.055
14	2.785
15	2.668
16	3.077
17	4.749
18	6.169
19	3.657
20	4.513
21	4.288
22	4.278

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8386

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.397
2	4.608
3	6.792
4	5.243
5	2.077
6	4.642
7	2.675
8	4.475
9	5.421

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8350

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.513
2	2.374
3	4.899
4	4.332
5	5.216
6	3.758
7	4.583
8	2.868
9	3.105
10	6.012
11	4.409
12	4.224
13	5.745
14	2.804
15	4.470

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8522

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.231
2	2.060
3	2.959
4	2.576
5	2.482
6	3.555
7	2.657
8	3.389
9	2.266

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6684

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.630
2	5.962
3	5.380
4	3.676
5	4.268
6	7.807
7	8.589
8	6.576
9	7.850
10	5.982
11	6.524
12	10.801

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9282

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.723
2	2.691
3	2.510
4	3.870
5	4.935
6	3.211
7	5.035
8	4.062
9	3.276
10	3.658
11	3.286

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6779

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางาน
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.799
2	6.783
3	7.473
4	5.911
5	11.064
6	8.152
7	8.390
8	7.373
9	8.085
10	10.013
11	6.068
12	10.380
13	9.285
14	6.191
15	8.095
16	6.526
17	7.473
18	5.576
19	4.621
20	8.651
21	6.416
22	7.014
23	8.803
24	7.290
25	6.350
26	9.012
27	8.545
28	5.041
29	7.107

ตาราง 13 (ต่อ) แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียน
 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
30	3.947
31	3.947
32	7.097
32	6.204
33	5.671

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9707

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวศิริวรรณ สุวินท์
วันเดือนปีเกิด	3 มีนาคม 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	95/1 ม.4 ต.โพนางคำออก อ.สรรพยา จ.ชัยนาท 17150

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์) โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม
พ.ศ. 2546	ครุศาสตรบัณฑิต (เอกภาษาอังกฤษ) สถาบันราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ